

PROTOKOLLID

PROTOKOLL (nr 1)
**RIIKIDE PARLAMENTIDE ROLLI KOHTA EUROOPA
LIIDUS**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

MEELDE TULETADES, et riikide parlamentide järelevalve oma valitsuste üle Euroopa Liidu tegevuse suhtes on iga liikmesriigi konkreetse põhiseadusliku korralduse ja tava küsimus,

SOOVIDES ergutada riikide parlamente rohkem osalema Euroopa Liidu tegevuses ja parandada nende võimalusi avaldada oma vaateid Euroopa Liidu seadusandlike aktide eelnõude ja muude küsimuste kohta, mis võivad neid eriti huvitada,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule.

I JAOTIS

TEAVE RIIKIDE PARLAMENTIDELE

Artikkel 1

Komisjon edastab oma konsulteerimisdokumendid (rohelised ja valged raamatud ning teatised) nende avaldamisel otse riikide parlamentidele. Komisjon edastab ka iga-aastase õigusloomekava ja muud õigusloome planeerimise või poliitilise strateegia dokumendid samaaegselt nii riikide parlamentidele kui Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 2

Euroopa Parlamendile ja nõukogule saadetavad seadusandlike aktide eelnõud edastatakse riikide parlamentidele.

Käesolevas protokollis peetakse „seadusandlike aktide eelnõude” all silmas komisjoni ettepanekuid, liikmesriikide rühma algatusi, Euroopa Parlamendi algatusi, Euroopa Kohtu taotlusi, Euroopa Keskpanga soovitusi või Euroopa Investeerimispanka taotlusi seadusandlike aktide vastuvõtmiseks.

Komisjoni koostatud seadusandlike aktide eelnõud edastab komisjon otse riikide parlamentidele ning samaaegselt ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Euroopa Parlamendi koostatud seadusandlike aktide eelnõud edastab Euroopa Parlament otse riikide parlamentidele.

Liikmesriikide rühmalt, Euroopa Kohtult, Euroopa Keskpanngalt või Euroopa Investeerimispannga koostatud seadusandlike aktide eelnõud edastab nõukogu otse riikide parlamentidele.

Artikkel 3

Vastavalt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist käsitlevas protokollis sätestatud korrale võivad riikide parlamendid saata Euroopa Parlamendi ja komisjoni presidendile ja nõukogu eesistujale põhjendatud arvamuse selle kohta, kas seadusandliku akti eelnõu vastab subsidiaarsuse põhimõttele.

Juhul kui seadusandliku akti eelnõu on koostanud liikmesriikide rühm, edastab nõukogu eesistuja põhjendatud arvamuse(d) asjaomaste liikmesriikide valitsustele.

Juhul kui seadusandliku akti eelnõu on koostanud Euroopa Kohtus, Euroopa Keskpank või Euroopa Investeerimispank, edastab nõukogu eesistuja põhjendatud arvamuse(d) asjaomasele institutsioonile või organile.

Artikkel 4

Alates seadusandliku akti eelnõu esitamisest riikide parlamentidele liidu ametlikes keeltes kuni eelnõu lisamiseni nõukogu esialgsesse päevakorda selle vastuvõtmiseks või seisukoha vastuvõtmiseks seadusandliku menetluse kohaselt, peab mööduma kaheksa nädalat. Erandid on võimalikud edasilükkamatutel juhtudel, mille põhjused esitatakse nõukogu õigusaktis või seisukohas. Välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel, ei või asjaomase kaheksa nädala jooksul seadusandliku akti eelnõu kohta kokkulepet sõlmida. Välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel peab alates seadusandliku akti eelnõu lisamisest nõukogu esialgsesse päevakorda kuni seisukoha vastuvõtmiseni mööduma kümme päeva.

Artikkel 5

Nõukogu istungite päevakorrad ja tulemused, sealhulgas nende istungite protokollid, kus nõukogu arutab seadusandliku akti eelnõusid, edastatakse otse riikide parlamentidele ning samaaegselt ka liikmesriikide valitsustele.

Artikkel 6

Kui Euroopa Ülemkogu kavatses kasutada Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõike 7 esimest või teist lõiku, teatatakse Euroopa Ülemkogu algatusest riikide parlamentidele vähemalt kuus kuud enne mis tahes otsuse vastuvõtmist.

Artikkel 7

Kontrollikoda edastab oma aastaaruande riikide parlamentidele teadmiseks samal ajal kui Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 8

Kui riigi parlament ei ole ühekojaline, kohaldatakse artikleid 1–7 kõigi selle koosseisu kuuluvate kodade puhul.

II JAOTIS

PARLAMENTIDEVAHELINE KOOSTÖÖ

Artikkel 9

Euroopa Parlament ja riikide parlamendid määravad üheskoos kindlaks parlamentidevahelise koostöö tulemusliku ja regulaarse korralduse ja edendamise liidus.

Artikkel 10

Euroopa Liidu asjade komisjonide konverents võib esitada Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile läbivaatamiseks iga seisukoha, mida konverents peab asjakohaseks. Lisaks sellele edendab konverents riikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi, sealhulgas nende valdkondlike komisjonide vahelist teabe ja kogemuste vahetamist. Konverents võib korraldada ka parlamentidevahelisi konverentse üksikteemadel, eriti mõttevahetusi ühise välis- ja julgeolekupoliitika, sealhulgas ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika küsimustes. Konverentsi esitatud seisukohad ei ole riikide parlamentidele siduvad ega otsusta ette nende seisukohti.

PROTOKOLL (nr 2)
**SUBSIDIAARSUSE JA PROPORTSIONAALSUSE
PÕHIMÖTTE KOHALDAMISE KOHTA**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES tagada, et otsused tehtaks võimalikult lähedal liidu kodanikele,

OTSUSTANUD luua tingimused Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 määratletud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamiseks ning rajada süsteemi selle põhimõtte kohaldamise jälgimiseks,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule:

Artikkel 1

Iga institutsioon tagab Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte järjekindla järgimise.

Artikkel 2

Komisjon korraldab enne seadusandliku akti kohta ettepanekute tegemist laialdased konsultatsioonid. Nende konsultatsioonide korraldamisel võetakse vajaduse korral arvesse kavandatava meetme piirkondlikku ja kohalikku mõõdet. Eriti kiireloomulistel juhtudel jätab komisjon sellised konsultatsioonid korraldamata. Komisjon põhjendab seda otsust oma ettepanekus.

Artikkel 3

Käesolevas protokollis peetakse „seadusandlike aktide eelnõude” all silmas komisjoni ettepanekuid, liikmesriikide rühma algatusi, Euroopa Parlamendi algatusi, Euroopa Kohtu taotlusi, Euroopa Keskpanga soovitusi või Euroopa Investeerimispanga taotlusi seadusandlike aktide vastuvõtmiseks.

Artikkel 4

Komisjon edastab kõik oma seadusandlike aktide eelnõud ja oma muudetud eelnõud samaaegselt riikide parlamentidele ja liidu seadusandjale.

Euroopa Parlament edastab oma seadusandlike aktide eelnõud ja oma muudetud eelnõud riikide parlamentidele.

Nõukogu edastab liikmesriikide rühma, Euroopa Kohtu, Euroopa Keskpanga ja Euroopa Investeerimispanga koostatud seadusandlike aktide eelnõud ja muudetud eelnõud riikide parlamentidele.

Euroopa Parlamendi õigusloomega seotud resolutsioonid ja nõukogu seisukohad edastatakse pärast nende vastuvõtmist riikide parlamentidele.

Artikkel 5

Seadusandlike aktide eelnõusid põhjendatakse subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte seisukohast. Iga seadusandliku akti eelnõu peab sisaldama üksikasjaliku seletuse, mis võimaldab hinnata subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte järgimist. Seletus peab sisaldama hinnangut ettepaneku finantsmõju ning direktiivi puhul selle tagajärgede kohta liikmesriikide kehtestatavatele sätetele, vajaduse korral ka piirkondlikele õigusaktidele. Järeldusi, miks liidu eesmärk on paremini saavutatav liidu tasandil, põhjendatakse kvalitatiivsete ja võimaluse korral kvantitatiivsete näitajatega. Seadusandlike aktide eelnõudes võetakse arvesse vajadust, et mis tahes finants- või halduskohustus, mis langeb liidule, riikide valitsustele, piirkondlikele või kohalikele asutustele, majandustegevuses osalejatele ja kodanikele, oleks minimaalne ja proportsionaalne taotletava eesmärgiga.

Artikkel 6

Iga riigi parlament või selle koda võib kaheksa nädala jooksul alates seadusandliku akti eelnõu edastamise kuupäevast saata Euroopa Parlamendi ja komisjoni presidendile ning nõukogu eesistujale liidu ametlikes keeltes koostatud põhjendatud arvamuse selle kohta, miks asjaomane eelnõu ei vasta tema arvates subsidiaarsuse põhimõttele. Iga riigi parlament või selle koda konsulteerib vajaduse korral seadusandlikke volitusi omavate piirkondlike parlamentidega.

Juhul kui seadusandliku akti eelnõu on koostanud liikmesriikide rühm, edastab nõukogu eesistuja arvamuse asjaomaste liikmesriikide valitsustele.

Juhul kui seadusandliku akti eelnõu on koostanud Euroopa Kohus, Euroopa Keskpank või Euroopa Investeeringuspank, edastab nõukogu eesistuja arvamuse asjaomasele institutsioonile või organile.

Artikkel 7

1. Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon ning vajadusel liikmesriikide rühm, Euroopa Kohus, Euroopa Keskpank või Euroopa Investeeringuspank, juhul kui nad on seadusandliku akti eelnõu koostajad, võtavad arvesse riikide parlamentide või riigi parlamendi koja põhjendatud arvamusi.

Igal liikmesriigi parlamendil on kaks häält, mis jagatakse vastavalt riigi parlamendi ülesehitusele. Kahekojalise parlamendi puhul on kummalgi koyal üks hääl.

2. Kui põhjendatud arvamused seadusandliku akti eelnõu subsidiaarsuse põhimõttele mittevastavuse kohta esindavad kooskõlas lõike 1 teise lõiguga vähemalt kolmandikku kõikide riikide parlamentide häälte üldarvust, tuleb eelnõu uuesti läbi vaadata. Alampiir on vähemalt neljandik riikide parlamentide häälte üldarvust, kui seadusandliku akti eelnõu on esitatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 76 alusel vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala kohta.

Pärast nimetatud läbivaatamist võib komisjon või vajadusel liikmesriikide rühm, Euroopa Parlament, Euroopa Kohus, Euroopa Keskpank või Euroopa Investeerimispank, juhul kui nad on seadusandliku akti eelnõu koostajad, otsustada eelnõu samaks jätta, seda muuta või see tagasi võtta. Nimetatud otsust tuleb põhjendada.

3. Lisaks sellele tuleb seadusandliku tavamenetluse raames, kui põhjendatud arvamused seadusandliku akti ettepaneku subsidiaarsuse põhimõttele mittevastavuse kohta esindavad kooskõlas lõike 1 teise lõiguga vähemalt riikide parlamentide häälte lihtenamust, ettepanek uuesti läbi vaadata. Pärast nimetatud läbivaatamist võib komisjon otsustada ettepaneku samaks jätta, seda muuta või see tagasi võtta.

Kui komisjon otsustab ettepaneku samaks jätta, peab ta põhjendatud arvamuses esitama põhjused, miks tema arvates ettepanek vastab subsidiaarsuse põhimõttele. Nii asjaomane põhjendatud arvamus kui ka riikide parlamentide põhjendatud arvamused tuleb edastada liidu seadusandjale menetluse raames kaalumiseks:

- a) enne esimese lugemise lõpetamist kaalub seadusandja (Euroopa Parlament ja nõukogu), kas seadusandlik ettepanek on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, võttes eelkõige arvesse nii riikide parlamentide väljendatud põhjendusi, mida enamik neist jagab, kui ka komisjoni põhjendatud arvamust;
- b) kui seadusandja jõuab nõukogu liikmete 55 %-lise häälteenamusega või Euroopa Parlamendis antud häälte enamusega arvamusele, et ettepanek ei ole kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, seadusandliku ettepaneku menetlemist ei jätkata.

Artikkel 8

Euroopa Liidu Kohus on pädev menetlema hagnosisid, mis liikmesriigid esitavad seadusandlikus aktis esineva subsidiaarsuse põhimõtte rikkumise asjus vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 263 või millest liikmesriigid teatavad oma õiguskorra kohaselt riigi parlamendi või selle koja nimel.

Nimetatud artiklis ettenähtud korra kohaselt võib ka regioonide komitee esitada selliseid hagnosisid seadusandlike aktide kohta, mille vastuvõtmiseks tuleb vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingule konsulteerida regioonide komiteega.

Artikkel 9

Komisjon esitab igal aastal Euroopa Ülemkogule, Euroopa Parlamendile, nõukogule ja riikide parlamentidele aruande Euroopa Liidu lepingu artikli 5 kohaldamise kohta. See iga-aastane aruanne edastatakse ka majandus- ja sotsiaalkomiteele ning regioonide komiteele.

PROTOKOLL (nr 3)
EUROOPA LIIDU KOHTU PÕHIKIRJA KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES sätestada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 281 ettenähtud Euroopa Liidu Kohtu põhikirja,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule.

Artikkel 1

Euroopa Liidu Kohus moodustatakse ja toimib kooskõlas aluslepingute ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu (EURATOMi asutamislepingu) ning käesoleva põhikirja sätetega.

I JAOTIS

KOHTUNIKUD JA KOHTUJURISTID

Artikkel 2

Enne oma kohustuste täitmisele asumist annab iga kohtunik Euroopa Kohtu ees avalikul istungil vande täita oma kohustusi erapooletult ja kohusetundlikult ning hoida kohtu nõupidamiste saladust.

Artikkel 3

Kohtunikel on kohtulik puutumatus. Kui nad on ametist lahkunud, on neil jätkuvalt puutumatus oma ametiülesannete täitmisel sooritatud tegude, sealhulgas suuliste ja kirjalike avalduste suhtes.

Täiskogu istungil võib Euroopa Kohus puutumatusse ära võtta. Kui otsus puudutab üldkohtu või erikohtu liiget, teeb Euroopa Kohus otsuse pärast asjaomase kohtuga konsulteerimist.

Kui puutumatus on võetud ja kohtuniku vastu on alustatud kriminaalmenetlust, arutab tema kohtuasja mis tahes liikmesriigis üksnes kohus, kes on pädev kohut mõistma riigi kõrgeima kohtu liikmete üle.

Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokollis artikleid 11–14 ja 18 kohaldatakse Euroopa Liidu Kohtu kohtunike, kohtujuristide, kohtusekretäri ja kaasettekandjate suhtes, ilma et see piiraks eelmistes lõikudes fikseeritud kohtunike puutumatus käsitlevate sätete kohaldamist.

Artikkel 4

Kohtunikud ei või pidada poliitilist ega haldusametikohta.

Nad ei või töötada ühelgi teisel tasustataval ega mittetasustataval ametikohal, kui nõukogu pole selleks lihthälteenamusega erandkorras eriluba andnud.

Oma kohustusi täitma asudes kohustuvad nad pidulikult nii ametiaja jooksul kui ka pärast selle lõppemist austama sellest tulenevaid kohustusi ning eriti oma kohustust käituda ausalt ja diskreetselt, kui neile pärast ametist lahkumist pakutakse teatud ametikohta või soodustusi.

Mis tahes kahtlused selles küsimuses lahendatakse Euroopa Kohtu otsusega. Kui otsus puudutab üldkohtu või erikohtu liiget, otsustab Euroopa Kohus pärast asjaomase kohtuga konsulteerimist.

Artikkel 5

Kui tavaline asendamine või surm välja arvata, lõpevad kohtuniku kohustused ametist lahkumisel.

Ametist lahkumisel esitab kohtunik Euroopa Kohtu presidendile tagasiastumisavalduse edasiandmiseks nõukogu eesistujale. Alates sellisest teadaandest vabaneb kohtuniku ametikoht.

Kui ei kohaldata artiklit 6, jääb kohtunik ametisse, niikaua kui tema ametijärglane asub oma kohustusi täitma.

Artikkel 6

Kohtuniku võib ametist tagandada või ilma jätta õigusest saada pensioni või muid seda asendavaid hüvesid üksnes juhul, kui ta Euroopa Kohtu kohtunike ja kohtujuristide üksmeelse arvamuse kohaselt ei vasta enam oma ametikoha nõuetele või ei täida sellest tulenevaid kohustusi. Asjaomane kohtunik ei osale sellisel nõupidamisel. Kui see isik on üldkohtu või erikohtu liige, otsustab Euroopa Kohus pärast asjaomase kohtuga konsulteerimist.

Kohtusekretär edastab Euroopa Kohtu otsuse Euroopa Parlamendi presidendile ja komisjoni presidendile ning teatab sellest nõukogu eesistujale.

Juhul kui kohtunik otsustatakse tema ametikohalt tagandada, vabaneb kohtunikukoht alates viimati nimetatud teatamisest.

Artikkel 7

Kohtunik, kes asendab Euroopa Kohtu liiget, kelle ametiaeg ei ole lõppenud, määratakse ametisse tema eelkäija ülejäänud ametiajaks.

Artikkel 8

Artiklite 2–7 sätteid kohaldatakse kohtujuristide suhtes.

II JAOTIS

EUROOPA KOHTU KORRALDUS

Artikkel 9

Kui kohtunikke iga kolme aasta järel osaliselt välja vahetatakse, asendatakse vaheldumisi neliteist ja kolmeteist kohtunikku.

Kui kohtujuriste iga kolme aasta järel osaliselt välja vahetatakse, asendatakse iga kord neli kohtujuristi.

Artikkel 10

Kohtusekretär annab Euroopa Kohtu ees vande täita oma kohustusi erapooletult ja kohusetundlikult ning hoida kohtu nõupidamiste saladust.

Artikkel 11

Euroopa Kohus korraldab kohtusekretäri asendamise juhtudel, mil tal pole võimalik kohtuistungil viibida.

Artikkel 12

Et Euroopa Kohus saaks toimida, määratakse selle juurde ametnikud ja muud teenistujad. Need alluvad kohtusekretärile presidendi järelevalve all.

Artikkel 13

Euroopa Kohtu taotlusel võivad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt sätestada kaasettekandjate nimetamise ja koostada nende ametijuhendi. Kaasettekandjatelt võidakse kodukorras sätestatud tingimustel nõuda osalemist ettevalmistavates uurimistoimingutes Euroopa Kohtu menetluses olevates asjades ja koostööd ettekandjaks oleva kohtunikuga.

Kaasettekandjad valitakse isikute hulgast, kelle sõltumatus on väljaspool kahtlust ning kellel on vajalik õigusala kvalifikatsioon; ametisse nimetab nad nõukogu lihthäälteenamusega. Nad annavad Euroopa Kohtu ees vande täita oma kohustusi erapooletult ja kohusetundlikult ning hoida kohtu nõupidamiste saladust.

Artikkel 14

Kohtunikelt, kohtujuristidelt ja kohtusekretärilt nõutakse elamist Euroopa Kohtu asukohas.

Artikkel 15

Euroopa Kohus täidab oma ülesandeid pidevalt. Euroopa Kohtu puhkuste kestuse otsustab Euroopa Kohus, võttes kohaselt arvesse tõiseid vajadusi.

Artikkel 16

Euroopa Kohus moodustab kodasid, mis koosnevad kolmest või viiest kohtunikust. Kohtunikud valivad endi hulgast koja esimehe. Viiest kohtunikust koosneva koja esimees valitakse kolmeks aastaks. Esimehe võib üheks ametiajaks tagasi valida.

Suurkoda koosneb kolmeteistkümnest kohtunikust. Selle eesistujaks on Euroopa Kohtu president. Suurkotta kuuluvad veel viiest kohtunikust koosnevate kodade esimehed ja teised kodukorras sätestatud tingimuste alusel nimetatud kohtunikud.

Euroopa Kohus tuleb kokku suurkojana, kui menetluse pooleks olev liikmesriik või liidu institutsioon seda taotleb.

Euroopa Kohus tuleb kokku täiskoguna, kui menetlus on algatatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 228 lõike 2, artikli 245 lõike 2, artikli 247 või artikli 286 lõike 6 alusel.

Kui Euroopa Kohus leiab, et menetluses olev kohtuasi on erakordselt tähtis, võib ta pärast kohtujuristi ärakuulamist suunata asja täiskogule.

Artikkel 17

Euroopa Kohtu otsused on kehtivad üksnes siis, kui kohtu nõupidamisel osaleb paaritu arv liikmeid.

Kolmest või viiest kohtunikust koosnevate kodade otsused on kehtivad üksnes siis, kui kohal on vähemalt kolm kohtunikku.

Suurkoja otsused kehtivad üksnes siis, kui kohal on vähemalt üheksa kohtunikku.

Euroopa Kohtu täiskogu otsused on kehtivad üksnes siis, kui kohal on vähemalt viisteist kohtunikku.

Kui ühel koja kohtunikest pole võimalik kohal viibida, võidakse kooskõlas kodukorras sätestatud tingimustega istungile kaasata teise koja kohtunik.

Artikkel 18

Ükski kohtunik ega kohtujurist ei tohi osaleda asja lahendamisel, milles ta on eelnevalt osalenud esindajana või nõustajana või tegutsenud ühe poole advokaadina või milles teda kohtu või uurimiskomisjoni liikmena või muudes ülesannetes on kutsutud arvamust esitama.

Kui kohtunik või kohtujurist mingil erilisel põhjusel leiab, et ta ei tohiks osaleda konkreetse kohtuasja otsustamisel või läbivaatamisel, teatab ta sellest presidendile. Kui president mingil erilisel põhjusel arvab, et mõni kohtunik või kohtujurist ei tohiks konkreetse kohtuasja arutamisel osaleda ega ettepanekuid teha, teatab ta sellest asjaomasele isikule.

Käesoleva artikli kohaldamisel ilmnevad raskused lahendatakse Euroopa Kohtu otsusega.

Kohtumenetluse pool ei või taotleda Euroopa Kohtu või selle koja koosseisu muutmist mõne kohtuniku kodakondsuse alusel või seetõttu, et Euroopa Kohtu või koja koosseisus ei ole kõnealuse poole kodakondsusest kohtunikku.

III JAOTIS

MENETLUS EUROOPA KOHTUS

Artikkel 19

Liidu liikmesriike ja institutsioone esindab Euroopa Kohtus igaks üksikuks kohtuasjaks määratud esindaja; esindajat võib abistada nõustaja või advokaat.

Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriike, kes pole liikmesriigid, samuti nimetatud lepingus osutatud EFTA järelevalveasutust esindatakse samal viisil.

Teisi pooli peab esindama advokaat.

Menetluse poolt võib kohtus esindada või abistada üksnes advokaat, kellel on õigus esineda liikmesriigi või muu Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriigi kohtus.

Sellistel esindajatel, nõustajatel ja advokaatidel on kodukorras sätestatud tingimuste kohaselt Euroopa Kohtusse ilmumisel õigused ja puutumatus, mis on neile vajalikud, et sõltumatult oma ülesandeid täita.

Euroopa Kohtusse ilmuvate nõustajate ja advokaatide suhtes on Euroopa Kohtul kodukorras sätestatud tingimustel volitused, mis tavaliselt antakse kohtutele.

Ülikoolide õppejõududel, kes on sellise liikmesriigi kodanikud, mille seadused lubavad neil olla kohtus esindajaks, on Euroopa Kohtus samad õigused, mis on käesoleva artikliga antud advokaatidele.

Artikkel 20

Euroopa Kohtu menetlus koosneb kahest osast: kirjalikust ja suulisest.

Kirjalik menetlus koosneb avalduste, arvamuste, vastuväidete ning märkuste ja neile antud vastuste, aga ka kõigi kirjalike tõendite ja muude dokumentide või nende tõestatud koopiade edastamisest kohtumenetluse pooltele ja liidu institutsioonidele, kelle otsused on vaidlustatud.

Kohtusekretär edastab need kodukorras sätestatud korras ja ajavahemikus.

Suuline menetlus koosneb ettekandjaks oleva kohtuniku esitatud ettekande lugemisest, esindajate, nõustajate ja advokaatide ning kohtujuristi ettepanekute ärakuulamisest Euroopa Kohtus, aga ka tunnistajate ja ekspertide ärakuulamisest, kui neid on.

Kui kohus on seisukohal, et kohtuasi ei tõstata uut õigusküsimust, võib ta pärast kohtujuristi ärakuulamist otsustada, et otsus tehakse ilma kohtujuristi ettepanekuta.

Artikkel 21

Asi esitatakse Euroopa Kohtule kohtusekretärile adresseeritud kirjaliku avaldusega. Avalduses sisalduvad avalduse esitaja nimi ja alalise elu- või asukoha aadress ning allakirjutanu amet, poole või poolte nimed, kelle vastu avaldus esitatakse, vaidluse sisu, nõuded ja lühike ülevaade avalduse aluseks olevatest asjaoludest.

Avaldusele lisatakse vajaduse korral meede, mille tühistamist taotletakse, või Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 265 osutatud asjaoludel dokumentaalselt tõestatud kuupäev, mil institutsioonilt nõuti toimingute tegemist kooskõlas nimetatud artikliga. Kui dokumente ei esitata koos avaldusega, palub kohtusekretär asjaomasel poolel esitada need mõistliku tähtaja jooksul, kuid sel puhul ei aegu poole õigused isegi juhul, kui sellised dokumendid esitatakse pärast menetluse algatamise tähtaja möödumist.

Artikkel 22

EURATOMi asutamislepingu artikliga 18 reguleeritud kohtuasjad esitatakse Euroopa Kohtule kohtusekretärile adresseeritud kaebusega. Kaebuses sisalduvad selle esitaja nimi ja alalise elu- või asukoha aadress ning allakirjutanu amet, viide otsusele, mille vastu kaebus esitatakse, kostjate nimed, vaidluse sisu, ettepanekud ja lühike ülevaade kaebuse aluseks olevatest asjaoludest.

Kaebusele lisatakse vahekohtukomitee vaidlustatava otsuse tõestatud ärakiri.

Kui Euroopa Kohus apellatsioonkaebuse tagasi lükkab, jääb vahekohtukomitee otsus lõplikuks.

Kui Euroopa Kohus vahekohtukomitee otsuse tühistab, võib asja vajaduse korral ühe poole algatusel vahekohtukomiteele uueks läbivaatamiseks esitada. Vahekohtukomitee juhindub õigusküsimustes Euroopa Kohtu tehtud otsustest.

Artikkel 23

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 267 reguleeritud kohtuasjade puhul teatab liikmesriigi kohus, kes peatab menetluse ja saadab asja Euroopa Kohtusse, oma otsusest Euroopa Kohtule. Seejärel teatab kohtusekretär otsusest pooltele, liikmesriikidele ja komisjonile, samuti liidu institutsioonile, organitele või asutusele, kes on vastu võtnud õigusakti, mille kehtivus või tõlgendamine on vaidlustatud.

Kahe kuu jooksul alates sellest teatamisest on pooltel, liikmesriikidel, komisjonil ja vajaduse korral ka liidu institutsioonil, organil või asutusel, mis on vastu võtnud õigusakti, mille kehtivus või tõlgendamine on vaidlustatud, õigus esitada Euroopa Kohtule seisukohti või kirjalikke märkusi.

Lisaks sellele peab kohtusekretär Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 267 reguleeritud kohtuasjade puhul teatama siseriikliku kohtu otsusest teistele Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriikidele, kes ei ole liikmesriigid, samuti nimetatud lepingus osutatud EFTA järelevalveasutusele, kes võivad juhul, kui küsimuse all on mõni kõnealuse lepingu reguleerimisaladest, kahe kuu jooksul sellisest teatamisest arvates esitada Euroopa Kohtule seisukohti või kirjalikke märkusi.

Kui nõukogu ning ühe või mitme kolmanda riigi vahelises teatavat küsimust käsitlevas kokkuleppes on sätestatud, et need riigid võivad esitada seisukohti või kirjalikke tähelepanekuid juhul, kui mõne liikmesriigi kohus taotleb Euroopa Kohtu eelotsust kõnealuse kokkuleppe reguleerimisalasse kuuluvas küsimuses, teatatakse seda küsimust käsitlevast liikmesriigi kohtu otsusest ka asjaomastele kolmandatele riikidele. Need riigid võivad kahe kuu jooksul pärast teate saamist esitada kohtule seisukohti või kirjalikke märkusi.

Artikkel 23a (*)

Kodukorras võib ette näha kiirendatud menetluse ning vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala puudutavate eelotsusetaotluste menetlemiseks võib ette näha kiirmenetluse.

Need menetlused võivad ette näha, et kirjalikke seisukohti või märkusi esitatakse artiklis 23 sätestatud lühema tähtaja jooksul ning et erandina artikli 20 neljandast lõigust ei koostata kohtujuristi ettepanekut.

Kiirmenetlus võib ette näha, et poolte ja teiste artiklis 23 märgitud isikute ring, kellel on õigus kirjalikke seisukohti või märkusi esitada, on piiratud, ning et eriti kiireloomulistel juhtudel võidakse kirjalik menetlus ära jätta.

(*) Artikkel on lisatud otsusega 2008/79/EÜ, Euratom (ELT L 24, 29.1.2008, lk 42).

Artikkel 24

Euroopa Kohus võib pooltelt nõuda kõikide dokumentide esitamist ja kogu teabe andmist, mida ta peab soovitavaks. Mis tahes keeldumine võetakse ametlikult teatavaks.

Euroopa Kohus võib nõuda ka liikmesriikidelt ja institutsioonidelt, organitelt või asutustelt, mis ei ole kohtumenetluse pooled, kogu teavet, mida kohus peab menetluses vajalikuks.

Artikkel 25

Euroopa Kohus võib omal valikul igale üksikisikule, organile, ametiasutusele, komiteele või organisatsioonile igal ajal usaldada ülesande anda eksperdiarvamus.

Artikkel 26

Tunnistajaid võib ära kuulata kodukorras sätestatud tingimustel.

Artikkel 27

Euroopa Kohtusse ilmumata jäänud tunnistajate suhtes on Euroopa Kohtul volitused, mis tavaliselt antakse kohtutele, ning ta võib määrata rahatrahve kodukorras sätestatud tingimustel.

Artikkel 28

Tunnistajaid ja eksperte võib ära kuulata vande all, mis antakse kodukorras sätestatud viisil või tunnistaja või eksperdi elukohariigi õigusaktides sätestatud viisil.

Artikkel 29

Euroopa Kohus võib anda korralduse, et tunnistaja või eksperdi kuulaks ära tema alalise elukoha järgne kohus.

Korraldus saadetakse täitmiseks pädevale kohtule kodukorras sätestatud tingimustel. Vastavalt õigusabitaotlusele koostatud dokumendid tagastatakse Euroopa Kohtule samadel tingimustel.

Kulud katab Euroopa Kohus, ilma et see piiraks õigust kulusid välja nõuda pooltelt, kui see on asjakohane.

Artikkel 30

Liikmesriik käsitleb tunnistaja või eksperdi vande murdmist samal viisil nagu siis, kui rikkumine oleks toime pandud liikmesriigi tsiviilasju lahendavas kohtus. Euroopa Kohtu nõudmisel esitab asjaomane liikmesriik õiguserikkuja vastu oma pädevas kohtus süüdistuse.

Artikkel 31

Kohtuistung on avalik, kui Euroopa Kohus omal algatusel või poolte avalduse alusel tõsistel põhjustel ei otsusta teisiti.

Artikkel 32

Istungi jooksul võib Euroopa Kohus küsitleda eksperte, tunnistajaid ja pooli endid. Viimased võivad Euroopa Kohtu poole pöörduda üksnes oma esindajate vahendusel.

Artikkel 33

Iga kohtuistung protokollitakse ning protokollile kirjutavad alla president ja kohtusekretär.

Artikkel 34

Läbivaatamisele tulevate kohtuasjade nimekirja kinnitab president.

Artikkel 35

Euroopa Kohtu nõupidamised on salajased ja jäävad salajaseks.

Artikkel 36

Kohtuotsustes sedastatakse põhjused, millel need rajanevad. Neis näidatakse nõupidamisest osa võtnud kohtunike nimed.

Artikkel 37

Kohtuotsustele kirjutavad alla president ja kohtusekretär. Need loetakse ette avalikul kohtuistungil.

Artikkel 38

Euroopa Kohus langetab otsuse kohtukulude asjus.

Artikkel 39

Euroopa Kohtu president võib lihtmenetluse korras, mis vajaduse korral võib erineda mõnest käesolevas põhikirjas sisalduvast eeskirjast ja mis sätestatakse kodukorras, langetada otsuse kohaldamise peatamise avalduste kohta, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 278 ja EURATOMi asutamislepingu artiklis 157, ette kirjutada ajutisi meetmeid vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 279, või peatada täitmise kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 299 neljanda lõigu või EURATOMi asutamislepingu artikli 164 kolmanda lõiguga.

Kui presidendil pole võimalik kohal viibida, asendab teda teine kohtunik kodukorras sätestatud tingimustel.

Presidendi või teda asendava kohtuniku otsus on ajutine ega mõjuta mingil viisil Euroopa Kohtu sisulist otsust.

Artikkel 40

Liidu liikmesriigid ja institutsioonid võivad Euroopa Kohtus läbivaatamisel olevates kohtuasjades menetlusse astuda.

Sama õigus on liidu organitel ja asutustel ja igal isikul, kes tõendab oma põhjendatud huvi Euroopa Kohtusse esitatud kohtuvaidluse lahenduse vastu. Füüsilised või juriidilised isikud ei või liikmesriikidevahelistes, liidu institutsioonide vahelistes või liikmesriikide ja liidu institutsioonide vahelistes kohtuvaidlustes menetlusse astuda.

Ilma et see piiraks teise lõigu kohaldamist, võivad Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriigid, kes ei ole liikmesriigid, samuti nimetatud lepingus osutatud EFTA järelevalveasutus Euroopa Kohtus läbivaatamisel olevates kohtuasjades menetlusse astuda, kui küsimuse all on mõni kõnealuse lepingu reguleerimisaladest.

Menetlusse astumise avaldus piirdub ühe poole nõuete toetamisega.

Artikkel 41

Kui nõuetekohaselt kohtukutse saanud kostja ei esita kirjalikku vastust enda kaitseks, tehakse tagaseljaotsus tema kahjuks. Otsuse vastu võib esitada vastuväite ühe kuu jooksul selle teatavaks tegemisest. Vastuväitel ei ole tagaseljaotsuse täitmist peatavat toimet.

Artikkel 42

Liikmesriigid, liidu institutsioonid, asutused ja organid ning teised füüsilised ja juriidilised isikud võivad kodukorras sätestatavatel juhtudel ja tingimustel kolmandate isikutena menetlusse astuda, et vaidlustada ilma neid ära kuulamata tehtud kohtuotsust, kui otsus piirab nende õigusi.

Artikkel 43

Kui kohtuotsuse mõte või ulatus on kahtluse all, annab Euroopa Kohus mis tahes huvitatud menetlusosalise või liidu institutsiooni avalduse alusel selle tõlgenduse.

Artikkel 44

Avalduse kohtuotsuse teistmiseks võib Euroopa Kohtule esitada üksnes sellise seiga teadasaamisel, mis oma olemuselt on otsustav ja mis otsuse langetamise ajal ei olnud Euroopa Kohtule ega teistmist taotlevale poolele teada.

Teistmist alustatakse Euroopa Kohtu otsusega, milles selgesõnaliselt sedastatakse uue seiga olemasolu, tunnistatakse, et selle olemus lubab võtta asja teistmisele, ja kuulutatakse avaldus selle alusel vastu võetavaks.

Avaldust kohtuotsuse teistmiseks ei saa esitada pärast kümne aasta möödumist kohtuotsuse tegemise kuupäevast.

Artikkel 45

Ajapikenduse andmine seoses suurte vahemaadega määratakse kodukorras.

Tähtaja möödumise tagajärjel ei piirata kellegi õigusi, kui asjaomane pool tõestab ettenägematute asjaolude või vääramatu jõu olemasolu.

Artikkel 46

Liidu lepinguvälise vastutusega seotud asjade aegumistähtaeg on viis aastat vastutuse aluseks olevast sündmusest. Aegumistähtaeg katkeb, kui Euroopa Kohtus algatatakse menetlus või kui enne sellist menetlust esitab kannatanud pool avalduse asjakohasele liidu institutsioonile. Viimasel juhul tuleb menetlus algatada kahe kuu jooksul, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 263; vajaduse korral kohaldatakse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 265 teise lõigu sätteid.

Käesolevat artiklit kohaldatakse ka Euroopa Keskpanga vastu algatatud lepinguvälise vastutusega seotud menetluste suhtes.

IV JAOTIS

ÜLDKOHUS

Artikkel 47

Artikli 9 esimest lõiku, artikleid 14 ja 15, artikli 17 esimest, teist, neljandat ja viiendat lõiku ning artiklit 18 kohaldatakse üldkohtu ja selle liikmete suhtes.

Artikli 3 neljandat lõiku ning artikleid 10, 11 ja 14 kohaldatakse üldkohtu kohtusekretäri suhtes *mutatis mutandis*.

Artikkel 48

Üldkohus koosneb kahekümne seitsmest kohtunikust.

Artikkel 49

Üldkohtu liikmeid võidakse kutsuda täitma kohtujuristi ülesandeid.

Kohtujuristi ülesanne on avalikul kohtuistungil täiesti erapooletult ja sõltumatult teha põhjendatud ettepanekuid teatavate üldkohtusse antud asjade lahendamiseks, selleks et abistada kohut temale määratud ülesannete täitmisel.

Selliste kohtuasjade valiku kriteeriumid ning kohtujuristide määramise kord sätestatakse üldkohtu kodukorras.

Kohtuasjas kohtujuristi ülesandeid täitma kutsutud liige ei tohi osaleda kohtuotsuse tegemisel.

Artikkel 50

Üldkohus tuleb kokku kolmest või viiest kohtunikust koosnevate kodadena. Kohtunikud valivad enda hulgast koja esimehe. Viiest kohtunikust koosneva koja esimees valitakse kolmeks aastaks. Esimehe võib üheks ametiajaks tagasi valida.

Kodade koosseisu ja kohtuasjade määramist kodadele reguleerib kodukord. Teatavatel kodukorraga kindlaks määratud juhtudel võib üldkohus kokku tulla täiskoguna või koosneda ühestainsast kohtunikust.

Samuti võib kodukord ette näha, et selles kindlaks määratud juhtudel ja tingimustel tuleb üldkohus kokku suurkojana.

Artikkel 51

Erandina Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõikest 1 jääb pädevus Euroopa Kohtule Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 263 ja 265 osutatud hagide puhul, kui hagi esitajaks on liikmesriik ja hagi esitatakse:

- a) Euroopa Parlamendi või nõukogu tegevuse või tegevusetuse suhtes või nende mõlema ühistegevuse suhtes, välja arvatud:
 - nõukogu poolt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõike 2 kolmanda lõigu alusel tehtud otsuste suhtes,
 - nõukogu poolt vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 207 nimetatud kaubanduse kaitsemeetmeid käsitlevale nõukogu määrusele rakendatud tegevuse suhtes,
 - nõukogu tegevuse suhtes, millega nõukogu rakendab kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 291 lõikega 2 rakendamisolutusi;

b) komisjoni tegevuse või tegevusetuse suhtes Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 331 lõike 1 alusel.

Pädevus jääb Euroopa Kohtule eespool nimetatud artiklites osutatud hagide puhul, mille liidu institutsioon on esitanud Euroopa Parlamendi, nõukogu, nende mõlema ühise või komisjoni tegevuse või tegevusetuse suhtes või mille liidu institutsioon on esitanud Euroopa Keskpanga tegevuse või tegevusetuse suhtes.

Artikkel 52

Et üldkohus saaks toimida, määravad Euroopa Kohtu president ja üldkohtu president ühisel kokkuleppel tingimused, mille alusel Euroopa Kohtu juurde määratud ametnikud ja muud teenistujad osutavad teenuseid üldkohtule. Teatavad ametnikud ja muud teenistujad alluvad üldkohtu kohtusekretärile üldkohtu presidendi järelevalve all.

Artikkel 53

Üldkohtu menetlust reguleerib III jaotis.

Täiendavad ja üksikasjalikumad sätted, mis võivad osutada vajalikuks, nähakse ette kohtu kodukorraga. Kodukord võib teha erandi artikli 40 neljandast lõigust ja artiklist 41, võtmaks arvesse intellektuaalomandi vaidluste eripära.

Olenemata artikli 20 neljandast lõigust, võib kohtujurist esitada oma põhjendatud ettepanekud kirjalikult.

Artikkel 54

Kui üldkohtule adresseeritud avaldus või muu menetlusedokument esitatakse ekslikult Euroopa Kohtu kohtusekretärile, annab nimetatud kohtusekretär selle viivitamata edasi üldkohtu kohtusekretärile; samuti kui Euroopa Kohtule adresseeritud avaldus või muu menetlusedokument esitatakse ekslikult üldkohtu kohtusekretärile, annab nimetatud kohtusekretär selle viivitamata edasi Euroopa Kohtu kohtusekretärile.

Kui üldkohus leiab, et ta pole pädev arutama ja lahendama hagi, mille suhtes Euroopa Kohus on pädev, suunab ta selle hagi Euroopa Kohtusse; samuti kui Euroopa Kohus leiab, et hagi kuulub üldkohtu pädevusse, suunab ta selle hagi üldkohtusse, mille peale nimetatud kohus ei saa oma pädevust eitada.

Kui Euroopa Kohtus ja üldkohtus on läbivaatamisel kohtuasjad, milles taotletakse üht ja sedasama hüvitust, tõstatatakse üks ja seesama tõlgendamisküsimus või vaidlustatakse ühe ja sellesama akti kehtivus, võib üldkohus pärast poolte ärakuulamist menetluse peatada, kuni Euroopa Kohus oma otsuse teatavaks teeb, või kui hagi esitatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 alusel, võib üldkohus oma pädevusest loobuda, et selliste hagide suhtes saaks otsuse teha Euroopa Kohus. Samas olukorras võib Euroopa Kohus otsustada oma menetluse peatada; sellisel juhul jätkub üldkohtu menetlus.

Kui liikmesriik ja liidu institutsioon esitavad hagi sama tegevuse suhtes, loobub üldkohus oma pädevusest nii, et Euroopa Kohus saaks nende hagide osas otsuse teha.

Artikkel 55

Üldkohtu lõplikust otsustest, otsustest, millega sisulised küsimused lahendatakse ainult osaliselt või millega lahendatakse pädevuse puudumist või avalduse vastuvõetamatust käsitlevaid menetlusküsimusi, teatab üldkohtu kohtusekretär kõigile pooltele ning ka liikmesriikidele ja liidu institutsioonidele, isegi kui need ei astunud menetlusse üldkohtus läbivaatamisel olnud kohtuasjas.

Artikkel 56

Euroopa Kohtusse võib edasi kaevata üldkohtu lõplikud otsused ja nimetatud kohtu otsused, millega sisulised küsimused lahendatakse ainult osaliselt või millega lahendatakse pädevuse puudumist või avalduse vastuvõetamatust käsitlevaid menetlusküsimusi, kahe kuu jooksul alates edasi kaevatud otsuse kuulutamisest.

Otsuse võib edasi kaevata iga pool, kelle nõue on osaliselt või tervikuna rahuldamata jäetud. Menetlusse astujad, välja arvatud liikmesriigid ja liidu institutsioonid, võivad otsuse edasi kaevata üksnes juhul, kui üldkohtu otsus neid otseselt mõjutab.

Välja arvatud liidu ja nende teenistujate vaheliste vaidlustega seotud asjade puhul, võivad otsuse edasi kaevata ka liikmesriigid ja liidu institutsioonid, kes ei astunud menetlusse üldkohtus. Sellised liikmesriigid ja institutsioonid on samas seisundis kui liikmesriigid ja institutsioonid, kes astusid menetlusse esimeses astmes.

Artikkel 57

Iga isik, kelle menetlusse astumise avalduse üldkohus läbivaatamata jätab, võib edasi kaevata Euroopa Kohtusse kahe nädala jooksul alates avalduse läbivaatamata jätmise otsuse kuulutamisest.

Menetluse pooled võivad iga üldkohtu otsuse, mis on tehtud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 278, 279 või artikli 299 neljanda lõigu või EURATOMi asutamislepingu artikli 157 või artikli 164 kolmanda lõigu alusel, kahe kuu jooksul alates selle teatavaks tegemisest Euroopa Kohtusse edasi kaevata.

Käesoleva artikli esimeses kahes lõigus osutatud apellatsioonkaebust arutatakse ja selle kohta tehakse otsus artiklis 39 osutatud menetluse alusel.

Artikkel 58

Euroopa Kohtusse saab edasi kaevata ainult õigusküsimustes. Apellatsioonkaebuse aluseks võib olla üksnes üldkohtu pädevuse puudumine, menetlusnormide rikkumine, mis kahjustab kaebaja huve, või liidu õiguse rikkumine üldkohtu poolt.

Apellatsioonkaebuse aluseks ei saa olla üksnes kohtukulude summa või see, kumba poolt on kohustatud neid tasuma.

Artikkel 59

Kui üldkohtu otsus kaevatakse edasi, koosneb Euroopa Kohtu menetlus kirjalikust osast ja suulisest osast. Kooskõlas kodukorras sätestatud tingimustega võib Euroopa Kohus pärast kohtujuristi ja poolte ärakuulamist suulise menetluse ära jätta.

Artikkel 60

Ilma et see piiraks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 278 ja 279 või EURATOMi asutamislepingu artikli 157 kohaldamist, ei ole apellatsioonkaebusel peatavat toimet.

Erandina Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 280 jõustuvad üldkohtu otsused, mis kuulutavad määruse õigustühiseks, alles käesoleva põhikirja artikli 56 esimeses lõigus osutatud tähtaja möödumisel või kui selle tähtaja jooksul on otsus edasi kaevatud, siis selle kaebuse läbivaatamata jätmise kuupäevast, ilma et see siiski piiraks poole õigust pöörduda Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 278 ja 279 või EURATOMi asutamislepingu artikli 157 alusel Euroopa Kohtusse tühiseks kuulutatud määruse toime peatamiseks või muu ajutise meetme ettekirjutamiseks.

Artikkel 61

Kui apellatsioonkaebus on põhjendatud, tühistab Euroopa Kohus üldkohtu otsuse. Ta võib ise teha asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab, või suunata asja tagasi üldkohtusse otsustamiseks.

Kui asi suunatakse tagasi üldkohtusse, on Euroopa Kohtu otsused õigusküsimustes selle kohtu jaoks siduvad.

Kui üldkohtu menetlusse mitteastunud liikmesriigi või liidu institutsiooni esitatud apellatsioonkaebus on põhjendatud, võib Euroopa Kohus, kui ta seda vajalikuks peab, teatada, millised üldkohtu tühistatud otsuse tagajärjed loetakse vaidluse poolte suhtes lõplikuks.

Artikkel 62

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõigetes 2 ja 3 sätestatud juhtudel võib peakohtujurist teha ettepaneku üldkohtu otsuse teistmiseks Euroopa Kohtus, kui ta leiab, et valitseb tõsine oht, et see otsus mõjutab liidu õiguse ühtsust või järjepidevust.

Ettepanek tuleb teha ühe kuu jooksul alates üldkohtu otsuse kuulutamisest. Ühe kuu jooksul alates peakohtujuristi ettepaneku kättesaamisest otsustab Euroopa Kohus, kas otsus tuleks teista või mitte.

Artikkel 62a

Euroopa Kohus teeb teistmise esemeks olevate küsimuste kohta otsuseid kiirmenetluse korras talle üldkohtu poolt edastatud toimiku alusel.

Käesoleva põhikirja artiklis 23 nimetatud isikutel ning, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõikes 2 osutatud juhtudel, üldkohtu menetluse pooltel on õigus esitada Euroopa Kohtule seisukohti või kirjalikke märkusi teistmise esemeks olevate küsimuste kohta selleks määratud tähtaja jooksul.

Euroopa Kohus võib enne otsuse tegemist otsustada avada suulise menetluse.

Artikkel 62b

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõikes 2 osutatud juhtudel, ilma et see piiraks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 278 ja 279 kohaldamist, ei ole teistmisavaldusel ja teistmismenetluse algatamise otsusel peatavat toimet. Kui Euroopa Kohus leiab, et üldkohtu otsus mõjutab liidu õiguse ühtsust või järjepidevust, saadab ta kohtuasja tagasi üldkohtusse, kelle jaoks on Euroopa Kohtu otsused õigusküsimustes siduvad. Euroopa Kohus võib teatada, millised üldkohtu otsuse tagajärjed loetakse vaidluse poolte suhtes lõplikuks. Kui vaidluse lahendus tugineb teistmise tulemusi arvestades faktilistele asjaoludele, millel põhines üldkohtu otsus, teeb Euroopa Kohus asjas lõpliku otsuse.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 256 lõikes 3 ettenähtud juhtudel ning teistmisavalduse või teistmismenetluse algatamise otsuse puudumisel saavad üldkohtu poolt eelotsuse küsimustele antud vastused õigusjõu artikli 62 teises lõigus märgitud tähtaja möödumisel. Teistmismenetluse algatamise korral saavad teistmise esemeks olevatele küsimustele antud vastused õigusjõu selle menetluse lõppedes, kui Euroopa Kohus ei otsusta teisiti. Kui Euroopa Kohus leiab, et üldkohtu otsus mõjutab liidu õiguse ühtsust või järjepidevust, asendab vastus, mille Euroopa Kohus annab teistmise esemeks olevatele küsimustele, üldkohtu antud vastuse.

IV A JAOTIS

ERIKOHTUD

Artikkel 62c

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 257 alusel moodustatud erikohtute pädevust, koosseisu, töökorraldust ja menetlust käsitlevad sätted sätestatakse käesoleva põhikirja lisas.

V JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 63

Euroopa Kohtu ja üldkohtu kodukord sisaldab sätteid, mis on vajalikud käesoleva põhikirja kohaldamiseks ja vajaduse korral selle täiendamiseks.

Artikkel 64

Euroopa Liidu Kohtu keeltekorraldust käsitlev eeskiri määratakse kindlaks nõukogu ühehäälselt vastuvõetud määrusega. See määrus võetakse vastu kas Euroopa Kohtu taotlusel ja pärast komisjoni ja Euroopa Parlamendiga konsulteerimist või komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast Euroopa Kohtu ja Euroopa Parlamendiga konsulteerimist.

Kuni asjaomase eeskirja vastuvõtmiseni kohaldatakse jätkuvalt Euroopa Kohtu kodukorra ja üldkohtu kodukorra keeltekasutuse korda reguleerivaid sätteid. Erandina Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitest 253 ja 254 võib nimetatud sätteid muuta või kehtetuks tunnistada üksnes nõukogu ühehäälsel heakskiidul.

LISA

EUROOPA LIIDU AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

Artikkel 1

Euroopa Liidu avaliku teenistuse kohus (edaspidi avaliku teenistuse kohus) lahendab esimese astmena Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 270 osutatud vaidlusi liidu ja nende teenistujate vahel, kaasa arvatud kõikide organite või asutuste ning nende teenistujate vahelisi vaidlusi, mis on antud Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.

Artikkel 2

Avaliku teenistuse kohus koosneb seitsmest kohtunikust. Kui Euroopa Kohus seda taotleb, võib nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega kohtunike arvu suurendada.

Kohtunikud nimetatakse ametisse kuueks aastaks. Ametiaja lõppemisel võib kohtuniku tagasi nimetada.

Vabanenud ametikohale nimetatakse uus kohtunik kuueks aastaks.

Artikkel 3

1. Kohtunikud nimetab kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 257 neljanda lõiguga ametisse nõukogu, olles konsulteerinud käesolevas artiklis ettenähtud komiteega. Kohtunikke ametisse nimetades tagab nõukogu, et avaliku teenistuse kohtu koosseisus oleksid tasakaalustatult esindatud liikmesriikide kodanikud geograafiliselt võimalikult laialt alalt esindades eri riikide õigussüsteeme.

2. Liidu iga kodanik, kes vastab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 257 neljanda lõigu tingimustele, võib avaldada soovi kandideerimiseks. Nõukogu määrab kohtu soovitusel kindlaks selliste sooviavalduste esitamise ja läbivaatamise tingimused ja korra.

3. Moodustatakse komitee, mis koosneb seitsmest liikmest, kes valitakse Euroopa Kohtu ja üldkohtu endiste liikmete ning tunnustatud ja pädevate juristide hulgast. Nõukogu määrab Euroopa Kohtu presidendi soovitusel kindlaks komitee liikmed ja kodukorra.

4. Komitee esitab oma arvamuse kandidaatide sobivuse kohta avaliku teenistuse kohtu kohtuniku ametikohale. Komitee lisab oma arvamusele loetelu kandidaatidest, kellel on kõige sobivam kõrgetasemeline kogemus. Sellises loetelus on vähemalt kaks korda nii palju kandidaate kui nõukogu peab nimetama kohtunikke.

Artikkel 4

1. Kohtunikud valivad endi hulgast kolmeks aastaks avaliku teenistuse kohtu esimehe. Esimehe võib tagasi valida.
2. Avaliku teenistuse kohus tuleb kokku kolmest kohtunikust koosnevate kodadena. Teataval kodukorras kindlaks-määratud juhtudel võib kohus kokku tulla täiskoguna või viiest kohtunikust koosneva kojana või koosneda ühestainsast kohtunikust.
3. Avaliku teenistuse kohtu esimees on täiskogu ning viiest kohtunikust koosneva koja eesistujaks. Kolmest kohtunikust koosnevate kodade eesistujad määratakse vastavalt lõikes 1 sätestatud korrale. Kui avaliku teenistuse kohtu esimees on määratud kolmest kohtunikust koosneva koja liikmeks, siis on ta ka selle koja eesistujaks.
4. Täiskogu pädevust ja kvoorumit ning kodade koosseisu ja kohtuasjade määramist kodadele reguleerib kodukord.

Artikkel 5

Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikleid 2 kuni 6, 14, 15, artikli 17 esimest, teist ja viiendat lõiku ning artiklit 18 kohaldatakse avaliku teenistuse kohtule ja selle liikmetele.

Põhikirja artiklis 2 osutatud vanne antakse Euroopa Kohtu ees ning artiklites 3, 4 ja 6 osutatud otsused võtab vastu Euroopa Kohus, olles konsulteerinud avaliku teenistuse kohtuga.

Artikkel 6

1. Avaliku teenistuse kohut teenindavad Euroopa Kohtu ja üldkohtu haldustalitused. Et avaliku teenistuse kohus saaks toimida, määravad Euroopa Kohtu president või asjakohastel juhtudel üldkohtu president ühisel kokkuleppel avaliku teenistuse kohtu esimehega tingimused, mille alusel Euroopa Kohtu või üldkohtu juurde määratud ametnikud ja muud teenistujad osutavad teenuseid avaliku teenistuse kohtule. Teatavad ametnikud või muud teenistujad alluvad avaliku teenistuse kohtu kohtusekretärile nimetatud kohtu esimehe järelevalve all.
2. Avaliku teenistuse kohus nimetab oma kohtusekretäri ja koostab tema ametijuhendi. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 3 neljandat lõiku ning artikleid 10, 11 ja 14 kohaldatakse avaliku teenistuse kohtu kohtusekretäri suhtes.

Artikkel 7

1. Avaliku teenistuse kohtu menetlust reguleerib Euroopa Liidu Kohtu põhikirja III jaotis, välja arvatud artiklid 22 ja 23. Täiendavad ja üksikasjalikumad sätted, mis võivad osutada vajalikuks, nähakse ette kodukorraga.
2. Üldkohtu keeltekasutuse korda reguleerivad sätteid kohaldatakse avaliku teenistuse kohtule.
3. Menetluse kirjalik osa koosneb hagiavalduse ja kostja vastuse esitamisest, kui avaliku teenistuse kohus ei otsusta, et teine kirjalik seisukohtade esitamine on vajalik. Sellise teise seisukohtade esitamise korral võib avaliku teenistuse kohus poolte kokkuleppel otsustada teha otsuse ilma suulise menetluseta.

4. Avaliku teenistuse kohus püüab kõigil menetluse etappidel, kaasa arvatud hagi esitamise ajal, leida võimalusi vaidluse rahumeelseks lahendamiseks ning üritab lihtsustada sellist vaidluste lahendamist.
5. Avaliku teenistuse kohus teeb otsuse kohtukulude osas. Kui kodukorra vastavatest sätetest ei tulene teisiti, siis kaotaja pool on kohustatud katma kohtukulud, kui kohus nii otsustab.

Artikkel 8

1. Kui avaliku teenistuse kohtule adresseeritud hagiavaldus või muu menetlusdokument esitatakse ekslikult Euroopa Kohtu või üldkohtu kohtusekretärile, annab nimetatud kohtusekretär selle viivitamata edasi avaliku teenistuse kohtu kohtusekretärile. Samuti kui Euroopa Kohtule või üldkohtule adresseeritud hagiavaldus või muu menetlusdokument esitatakse ekslikult avaliku teenistuse kohtu kohtusekretärile, annab nimetatud kohtusekretär selle viivitamata edasi Euroopa Kohtu või üldkohtu kohtusekretärile.
2. Kui avaliku teenistuse kohus leiab, et ta pole pädev arutama ja lahendama hagi, mille suhtes Euroopa Kohus või üldkohus on pädev, suunab ta selle hagi Euroopa Kohtusse või üldkohtusse. Samuti kui Euroopa Kohus või üldkohus leiab, et hagi kuulub avaliku teenistuse kohtu pädevusse, suunab ta selle hagi avaliku teenistuse kohtule, mille peale nimetatud kohus ei saa oma pädevust eitada.
3. Kui avaliku teenistuse kohtus ja üldkohtus on läbivaatamisel kohtuasjad, milles tõstatatakse üks ja seesama tõlgendamisküsimus või vaidlustatakse ühe ja sellesama akti kehtivus, võib avaliku teenistuse kohus pärast poolte ärakuulamist menetluse peatada, kuni üldkohus oma otsuse kuulutab.

Kui avaliku teenistuse kohtus ja üldkohtus on läbivaatamisel kohtuasjad, millel on sama ese, loobub avaliku teenistuse kohus oma pädevusest, et selliste asjade suhtes saaks otsuse teha üldkohus.

Artikkel 9

Üldkohtusse võib edasi kaevata avaliku teenistuse kohtu lõplikud otsused ja nimetatud kohtu otsused, millega sisulised küsimused lahendatakse ainult osaliselt või millega lahendatakse pädevuse puudumist või hagiavalduse vastuvõetamatust käsitlevaid menetlusküsimusi, kahe kuu jooksul alates edasi kaevatud otsuse kuulutamisest.

Otsuse võib edasi kaevata iga pool, kelle nõue on osaliselt või tervikuna rahuldamata jäetud. Menetlusse astujad, välja arvatud liikmesriigid ja liidu institutsioonid, võivad otsuse edasi kaevata siiski üksnes juhul, kui avaliku teenistuse kohtu otsus neid otseselt mõjutab.

Artikkel 10

1. Iga isik, kelle menetlusse astumise avalduse avaliku teenistuse kohus läbi vaatamata jätab, võib edasi kaevata üldkohtusse kahe nädala jooksul alates avalduse läbivaatamata jätmise otsuse kuulutamisest.
2. Menetluse pooled võivad iga avaliku teenistuse kohtu otsuse, mis on tehtud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 278, 279 või artikli 299 neljanda lõigu või Euratomi asutamislepingu artikli 157 või artikli 164 kolmanda lõigu alusel, kahe kuu jooksul alates selle teatavaks tegemisest üldkohtusse edasi kaevata.
3. Üldkohtu president võib lihtmenetluse korras, mis vajaduse korral võib erineda mõnest käesolevas lisas sisalduvast eeskirjast ja mis sätestatakse üldkohtu kodukorras, langetada otsuse käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 alusel esitatud apellatsioonkaebuste kohta.

Artikkel 11

1. Üldkohtusse saab edasi kaevata ainult õigusküsimustes. Apellatsioonkaebuse aluseks võib olla üksnes avaliku teenistuse kohtu pädevuse puudumine, menetlusnormide rikkumine, mis kahjustab kaebaja huve, või liidu õiguse rikkumine avaliku teenistuse kohtu poolt.
2. Apellatsioonkaebuse aluseks ei saa olla üksnes kohtukulude summa või see, kumb pool on kohustatud neid tasuma.

Artikkel 12

1. Ilma, et see piiraks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 278 ja 279 või Euratomi asutamislepingu artikli 157 kohaldamist, ei ole apellatsioonkaebusel peatavat toimet.
2. Kui avaliku teenistuse kohtu otsus kaevatakse edasi, koosneb üldkohtu menetlus kirjalikust osast ja suulisest osast. Kooskõlas kodukorras sätestatud tingimustega võib üldkohus pärast poolte ärakuulamist suulise menetluse ära jätta.

Artikkel 13

1. Kui apellatsioonkaebus on põhjendatud, tühistab üldkohus avaliku teenistuse kohtu otsuse ning teeb ise antud küsimuses otsuse. Üldkohus suunab asja kohtuotsuse tegemiseks tagasi avaliku teenistuse kohtusse, kui üldkohtul ei ole võimalik otsust teha.
 2. Kui asi suunatakse tagasi avaliku teenistuse kohtusse, on üldkohtu otsused õigusküsimustes selle kohtu jaoks siduvad.
-

PROTOKOLL (nr 4)
**EUROOPA KESKPANKADE SÜSTEEMI JA EUROOPA
KESKPANGA PÕHIKIRJA KOHTA**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES kinnitada Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja, mis on ette nähtud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 129 lõikes 2,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

I PEATÜKK

EUROOPA KESKPANKADE SÜSTEEM

Artikkel 1

Euroopa Keskpankade Süsteem

Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 282 lõikega 1 moodustavad Euroopa Keskpank (EKP) ja riikide keskpangad Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS). Euroopa Keskpank ning nende liikmesriikide keskpangad, mille rahaühik on euro, moodustavad eurosüsteemi.

Euroopa Keskpankade Süsteem ja Euroopa Keskpank täidavad oma ülesandeid ja tegutsevad kooskõlas aluslepingute ja käesoleva põhikirja sätetega.

II PEATÜKK

EKPS EESMÄRGID JA ÜLESANDED

Artikkel 2

Eesmärgid

Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikega 1 ja artikli 282 lõikega 2 on EKPS esmane eesmärk säilitada hindade stabiilsus. Ilma et see piiraks eesmärki säilitada hindade stabiilsus, toetab EKPS liidu üldist majanduspoliitikat, selleks et kaasa aidata liidu eesmärkide saavutamisele, nagu need on esitatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3. EKPS toimib kooskõlas vabal konkurentsil põhineva avatud turumajanduse põhimõttega, soodustades ressursside efektiivset jaotumist ja järgides Euroopa Liidu toimimise artiklis 119 esitatud põhimõtteid.

Artikkel 3

Ülesanded

3.1. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikele 2 tuleb EKPS kaudu ellu viia järgmised põhiülesanded:

- määratleda liidu rahapoliitika ja rakendada seda;
- sooritada välisvaluutatehinguid vastavalt nimetatud lepingu artikli 219 sätetele;
- hoida ja hallata liikmesriikide ametlikke välisvaluutareserve;
- kaasa aidata maksesüsteemide tõrgeteta toimimisele.

3.2. Vastavalt nimetatud lepingu artikli 127 lõikele 3 ei piira artikli 3.1 kolmas alapunkt liikmesriikide valitsuste õigust hoida ja hallata välisvaluuta jooksvaid saldosid.

3.3. Vastavalt nimetatud lepingu artikli 127 lõikele 5 aitab EKPS kaasa krediitiasutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve ning rahandussüsteemi stabiilsusega seotud pädevate asutuste poolt järgitava poliitika tõrgeteta teostumisele.

Artikkel 4

Nõuandvad funktsioonid

Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikega 4:

a) EKPga tuleb konsulteerida:

- iga tema pädevusse kuuluva liidu õigusakti eelnõu puhul;
- riikide ametiasutustel iga EKP pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul, kuid nendes piirides ja tingimustel, mis nõukogu vastavalt artiklis 41 sätestatud menetlusele kindlaks määrab;

b) EKP võib tema pädevusse kuuluvates küsimustes esitada arvamusi liidu institutsioonidele ja asutustele ning riikide ametiasutustele.

Artikkel 5

Statistilise informatsiooni kogumine

5.1. EKPS ülesannete täitmiseks kogub EKP riikide keskpankade kaasabil vajalikku statistilist informatsiooni kas riikide pädevatelt ametiasutustelt või otse majandussubjektidelt. Sel eesmärgil teeb ta koostööd liidu institutsioonide, organite või asutustega ning liikmesriikide või kolmandate riikide pädevate asutustega ja rahvusvaheliste organisatsioonidega.

- 5.2. Riikide keskpangad täidavad võimalikult suures ulatuses artiklis 5.1 kirjeldatud ülesandeid.
- 5.3. Vajaduse korral soodustab EKP nende eeskirjade ja tavade ühtlustamist, mis reguleerivad tema pädevuses olevates valdkondades statistiliste andmete kogumist, koondamist ja levitamist.
- 5.4. Vastavalt artiklis 41 sätestatud menetlusele määrab nõukogu kindlaks aruandekohustuslikud füüsilised ja juriidilised isikud, konfidentsiaalsusrežiimi ja kohased abinõud selle rakendamiseks.

Artikkel 6

Rahvusvaheline koostöö

- 6.1. EKPS ülesandeid hõlmavas rahvusvahelises koostöös otsustab EKPS esindatuse EKP.
- 6.2. EKP ja tema heakskiidul ka riikide keskpangad võivad osaleda rahvusvahelistes rahaasutustes.
- 6.3. Artiklid 6.1 ja 6.2 ei piira Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 138 lõike 4 kohaldamist.

III PEATÜKK

EKPS STRUKTUUR

Artikkel 7

Sõltumatus

Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 130, kasutades volitusi ning täites ülesandeid ja kohustusi, mis on neile pandud Euroopa Liidu toimimise lepinguga ja käesoleva põhikirjaga, ei taotle ega saa EKP ega ükski riigi keskpank ega ükski nende otsuseid tegeva organi liige mingeid juhiseid liidu institutsioonidelt, organitelt või asutustelt, ühegi liikmesriigi valitsuselt ega üheltki teiselt organilt. Liidu institutsioonid, organid või asutused ning liikmesriikide valitsused kohustuvad seda põhimõtet austama ega püüa mõjutada EKP või riikide keskpankade otsuseid tegevate organite liikmeid nende ülesannete täitmisel.

Artikkel 8

Üldpõhimõte

EKPSi juhivad EKP otsuseid tegevad organid.

Artikkel 9

Euroopa Keskpank

9.1. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 282 lõikele 3 on EKP juriidiline isik, millel on igas liikmesriigis kõige ulatuslikum õigus- ja teovõime, mis vastavalt selle liikmesriigi seadustele kuulub juriidilistele isikutele; sealhulgas võib ta omandada või võõrandada vallas- ja kinnisvara ning olla kohtus hagejaks või kostjaks.

9.2. EKP tagab, et nimetatud lepingu artiklite 127 lõigetega 2, 3 ja 5 EKPSle pandud ülesanded täidetakse kas tema käesolevast põhikirjast tuleneva tegevuse kaudu või artiklitest 12.1 ja 14 tuleneva riikide keskpankade tegevuse kaudu.

9.3. Vastavalt nimetatud lepingu artikli 129 lõikele 1 on EKP otsuseid tegevateks organiteks EKP nõukogu ja juhatus.

Artikkel 10

EKP nõukogu

10.1. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 283 lõikele 1 koosneb EKP nõukogu EKP juhatuse liikmetest ja nende riikide keskpankade juhatajatest, mille rahaühik on euro.

10.2. Igal nõukogu liikmel on üks hääl. Alates kuupäevast, mil nõukogu liikmete arv ületab 21, on igal juhatuse liikmel üks hääl ja hääleõiguslikke nõukogu liikmeid on kokku 15. Viimatinimetatud hääleõigus jaotatakse ning selle rotatsioon toimub järgmiselt:

- alates kuupäevast, mil nõukogu liikmete arv ületab 15 kuni päevani, mil see jõuab 22ni, jagatakse nõukogu liikmed kahte rühma vastavalt järjekohale, mille määrab kindlaks nende keskpanga päritoluliikmesriigi osa suurus nende liikmesriikide, mille rahaühik on euro, kogu sisemajanduse kogutoodangus turuhindades ja monetaar-finantsasutuste kogu koondbilansis. Turuhindades sise-majanduse kogutoodangu ja monetaar-finantsasutuste kogu koondbilansi osade osakaal on vastavalt 5/6 ja 1/6. Esimese rühma moodustavad viis nõukogu liiget ja teise ülejäänud liikmed. Esimesse rühma määratud nõukogu liikmete hääleõiguse sagedus ei tohi olla väiksem teise rühma määratud hääleõiguse sagedusest. Kui eelmisest lausest ei tulene teisiti, antakse esimesele rühmale neli häält ja teisele üksteist häält;
- alates kuupäevast, mil nõukogu liikmete arv jõuab 22ni, jagatakse liikmed eespool kirjeldatud kriteeriumidel põhineva järjestuse alusel kolme rühma. Esimese rühma moodustavad viis nõukogu liiget ja sellele antakse neli häält. Teise rühma moodustavad pooled kõikidest nõukogu liikmetest, kusjuures murdarvud ümardatakse lähima täisarvuni, ning sellele antakse kaheksa häält. Kolmanda rühma moodustavad nõukogu ülejäänud liikmed ja sellele antakse kolm häält;

- igas rühmas on nõukogu liikmetel hääleõigus võrdsel osal ajast;
- turuhindades sisemajanduse kogutoodangu osade arvutamisel kohaldatakse artiklit 29.2. Moneetaar-finantsasutuste kogu koondbilanss arvutatakse vastavalt liidus arvutamise ajal kehtivale statistilisele raamistikule;
- iga kord kui kogu sisemajanduse kogutoodangut turuhindades vastavalt põhikirja artiklile 29.3 kohandatakse või kui suureneb nõukogu liikmete arv, kohandatakse rühmade suurust ja koosseisu vastavalt eeltoodud põhimõtetele;
- nõukogu võtab kõikide oma hääleõiguslike ja hääleõiguseta liikmete kahe kolmandikulise hääleteenamusega vastu eeltoodud põhimõtete rakendamiseks vajalikud meetmed ning võib otsustada rotatsioonisüsteemi kasutuselevõtu edasi lükata, kuni nõukogu liikmete arv ületab 18.

Hääleõigust teostatakse isiklikult. Erandina sellest normist võib artiklis 12.3 viidatud kodukorraga ette näha, et nõukogu liikmed võivad hääletada telekonverentsi vahendusel. Kodukorraga nähakse ka ette, et nõukogu liige, kes ei saa pikema aja jooksul nõukogu istungitest osa võtta, võib nõukogusse määrata asendusliikme.

Eelmiste lõikude sätted ei piira kõikide hääleõiguslike ja hääleõiguseta nõukogu liikmete hääleõigust artiklite 10.3, 40.2 ja 40.3 kohaldamisel.

Kui käesolevas põhikirjas ei ole sätestatud teisiti, teeb nõukogu otsused hääleõiguslike liikmete lihthääleteenamusega. Hääle võrdse jagunemise korral otsustab eesistuja hääle.

Nõukogu on otsusevõimeline, kui kohal viibib kaks kolmandikku hääleõiguslikest liikmetest. Kui kvoorumit ei ole, võib eesistuja kokku kutsuda erakorralise istungi, kus võib otsuseid vastu võtta kvoorumist olenemata.

10.3. Kõigi artiklite 28, 29, 30, 32 ja 33 alusel vastuvõetavate otsuste puhul arvestatakse EKP nõukogu hääli vastavalt EKP märgitud kapitali jaotumisele riikide keskpankade vahel. Juhatusel liikmete hääli otsustamisel ei arvestata. Kvalifitseeritud hääleteenamust nõudev otsus on vastu võetud, kui poolthääled esindavad vähemalt kahte kolmandikku EKP märgitud kapitalist ja vähemalt pooli osanikest. Kui mõni riigi keskpanga juhataja ei saa kohal olla, võib ta nimetada asendusliikme oma arvestusliku hääle andmiseks.

10.4. Istungid on kinnised. EKP nõukogu võib teha otsuse avaldada oma arutluste tulemus.

10.5. EKP nõukogu tuleb kokku vähemalt kümme korda aastas.

Artikkel 11

Juhatus

11.1. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 283 lõike 2 esimesele lõigule kuuluvad juhatusse president, asepresident ja neli liiget.

Liikmed täidavad oma kohustusi täiskohaga töötades. Ükski liige ei tohi töötada ühelgi teisel tasustataval ega mittetasustataval ametikohal, kui EKP nõukogu ei ole selleks erandkorras luba andnud.

11.2. Kooskõlas nimetatud lepingu artikli 283 lõike 2 teise lõiguga nimetatakse president, asepresident ja teised juhatuse liikmed raha- või pangandusküsimustes tunnustatud ja vastavate erialaste kogemustega isikute hulgast Euroopa Ülemkogu poolt kvalifitseeritud hääleteenamusega ning nõukogu soovitusel, kes on eelnevalt konsulteerinud Euroopa Parlamendiga ja EKP nõukoguga.

Juhatusel liikmete ametiaeg on kaheksa aastat ja neid ei saa ametisse tagasi nimetada.

Juhatusel liikmeks võib olla ainult liikmesriigi kodanik.

11.3. Juhatusel liikmete teenistustingimused, eelkõige nende palgad, pensionid ja muud sotsiaalkindlustustagatised tulenevad EKPga sõlmitavatest lepingutest ning need määrab kindlaks EKP nõukogu kolmest EKP nõukogu poolt ja kolmest nõukogu poolt nimetatud liikmest koosneva komitee ettepanekul. Juhatusel liikmetel ei ole käesolevas lõikes nimetatud küsimustes hääleõigust.

11.4. Kui juhatusel liige ei vasta enam tingimustele, mis on nõutavad tema kohustuste täitmiseks, või kui ta on süüdi tõsisel ülestumises, võib Euroopa Kohus ta EKP nõukogu või juhatusel taotluse põhjal ametist tagandada.

11.5. Igal isiklikult kohaloleval juhatusel liikmel on õigus hääletada ning tal on selleks üks hääl. Kui ei ole sätestatud teisiti, teeb juhatus otsuse antud häälte lihtenamusega. Häälte võrdse jagunemise korral on otsustav hääl presidendil. Hääletamiseskirjad on täpsustatud artiklis 12.3 viidatud kokkuvõttes.

11.6. Juhatus vastutab EKP jooksva töö eest.

11.7. Juhatusel vabanenud ametikohale nimetatakse uus liige kooskõlas artikliga 11.2.

Artikkel 12

Otsuseid tegevate organite kohustused

12.1. EKP nõukogu võtab vastu EKPSle aluslepingute ja käesoleva põhikirjaga antud ülesannete täitmiseks vajalikud suunised ja otsused. EKP nõukogu määratleb liidu rahapoliitika, vajaduse korral ka otsused, mis on seotud rahapoliitiliste vahe-eesmärkidega, põhiliste intressimääradega ja valuutareservi eraldamisega EKPSle, ning annab nende rakendamiseks vajalikud suunised.

Juhatus teostab rahapoliitikat kooskõlas EKP nõukogu suuniste ja otsustega. Selleks annab juhatus riikide keskpankadele vajalikke juhiseid. Lisaks võib EKP nõukogu otsusega juhatusele delegerida teatud volitusi.

Võimalikuks ja kohaseks peetaval määral ning piiramata käesoleva artikli sätete kohaldamist võib EKP kasutada riikide keskpanku tehinguteks, mis moodustavad osa EKPS ülesannetest.

12.2. Juhatus vastutab EKP nõukogu istungite ettevalmistamise eest.

12.3. EKP nõukogu võtab vastu kodukorra, mis määrab EKP sisestruktuuri ning tema otsuseid tegevad organid.

12.4. EKP nõukogu täidab artiklis 4 nimetatud nõuandvaid funktsioone.

12.5. EKP nõukogu võtab vastu artiklis 6 nimetatud otsuseid.

Artikkel 13

President

13.1. EKP nõukogu ja juhatuse eesistujaks on president või tema äraolekul asepresident.

13.2. Ilma et see piiraks artikli 38 kohaldamist, esindab president või tema poolt nimetatud isik EKPD organisatsioonivälistes suhetes.

Artikkel 14

Riikide keskpangad

14.1. Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 131 tagab iga liikmesriik, et tema siseriiklikud õigusaktid, kaasa arvatud tema keskpanga põhikiri, on vastavuses aluslepingute ja käesoleva põhikirjaga.

14.2. Eelkõige sätestavad riikide keskpankade põhikirjad, et riigi keskpanga juhataja ametiaeg ei ole lühem kui viis aastat.

Juhatajat võib ametist vabastada ainult juhul, kui ta ei vasta enam tingimustele, mis on vajalikud tema kohustuste täitmiseks, või kui ta on süüdi tõsisel üleastumises. Niisuguse otsuse peale võib asjassepuutuv juhataja või EKP nõukogu esitada Euroopa Kohtusse hagi aluslepingute või mõne selle kohaldamist puudutava õigusnormi rikkumise alusel. Sellist kohtuasja tuleb alustada kahe kuu jooksul pärast otsuse avaldamist või selle teatavakstegemist hagejale või selle puudumisel päevast, millal see hagejale teatavaks sai.

14.3. Riikide keskpangad on EKPS lahutamatu osa ning nad toimivad kooskõlas EKP suuniste ja juhustega. EKP nõukogu astub vajalikud sammud, et tagada EKP suunistest ja juhustest kinnipidamine, ja nõuab, et tema käsutusse antaks kogu vajalik informatsioon.

14.4. Riigi keskpank võib täita muid funktsioone peale käesolevas põhikirjas loetletute, välja arvatud juhul, kui EKP nõukogu antud hääle kahe kolmandiku enamusega leiab, et see segab EKPS eesmärkide ja ülesannete täitmist. Niisuguseid funktsioone täidetakse riikide keskpankade vastutusel ja kulul ning neid ei loeta EKPS funktsioonide osaks.

Artikkel 15

Aruandekohustus

15.1. EKP koostab ja avaldab EKPS tegevuse aruande vähemalt kord kvartalis.

15.2. EKPS koondbilanss avaldatakse igal nädalal.

15.3. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 284 lõikele 3 saadab EKP Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile ning samuti Euroopa Ülemkogule iga-aastase EKPS eelmise ja jooksva aasta tegevust ning rahapoliitikat käsitleva aruande.

15.4. Käesolevas artiklis nimetatud ettekanded ja aruanded tehakse huvitatud pooltele kättesaadavaks tasuta.

Artikkel 16

Pangatähed

Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 128 lõikega 1 kuulub EKP nõukogule ainuõigus anda luba euro pangatähtede emissiooniks liidu piires. Pangatähti võivad emiteerida EKP ja riikide keskpangad. EKP ja riikide keskpankade emiteeritud pangatähed on liidus ainsad seadusliku maksevahendi staatusega pangatähed.

EKP austab pangatähtede emiteerimise ja kujundamisega seotud tavaid niipalju kui võimalik.

IV PEATÜKK

EKPS RAHAPOLIITILISED FUNKTSIOONID JA TOIMINGUD

Artikkel 17

Kontod EKP ja riikide keskpankades

Oma operatsioonide tegemiseks võivad EKP ja riikide keskpangad avada krediidasutustele, avalikõiguslikele üksustele ja muudele turul osalejatele kontosid ning võtta tagatisena vastu vara, sealhulgas registreeritud väärtpapereid.

Artikkel 18

Vabaturu- ja krediiditehingud

18.1. EKPS eesmärkide saavutamiseks ja ülesannete täitmiseks võivad EKP ja riikide keskpangad:

- tegutseda rahaturgudel, müües ja ostes otse (*spot-* ja *forward*-tehingud) või tagasiostulepinguga ning laenates nõudeid ja likviidseid väärtpapereid kas eurodes või teistes vääringutes, samuti väärismetalle;
- teha krediiditehinguid krediidasutustega ja muude turul osalejatega, kusjuures laen peab olema piisavalt tagatud.

18.2. EKP kehtestab tema enese või riikide keskpankade poolt tehtavate vabaturu- ja krediiditehingute üldised põhimõtted, sealhulgas nende tingimuste teatavakstegemise põhimõtted, mille alusel nad on valmis niisugustesse tehingutesse astuma.

Artikkel 19

Miinumreservid

19.1. EKP võib nõuda, et liikmesriikide krediidasutused hoiaksid EKP ja riikide keskpankade kontodel miinumreserve vastavalt rahapoliitika eesmärkidele, arvestades artiklis 2 sätestatud. Nõutavate miinumreservide arvutamise ja määramise eeskirjad võib kehtestada EKP nõukogu. Kui neist kinni ei peeta, on EKPl õigus sisse nõuda trahviintresse või kehtestada muid võrreldava toimega sanktsioone.

19.2. Käesoleva artikli kohaldamiseks määratleb nõukogu vastavalt artiklis 41 sätestatud menetlusele miinumreservi arvestuse baasi ning miinumreservi ja miinumreservi arvestuse baasi maksimaalse lubatava suhte, samuti kohased sanktsioonid juhuks, kui neist kinni ei peeta.

Artikkel 20

Muud rahapoliitilised kontrollivahendid

EKP nõukogu võib antud häälte kahe kolmandiku enamusega otsustades võtta kasutusele muid niisuguseid rahakontrolli meetodeid, mida ta artiklit 2 arvesse võttes kohaseks peab.

Vastavalt artiklis 41 sätestatud menetlusele määratleb nõukogu niisuguste meetodite ulatuse juhul, kui need panevad kohustusi kolmandatele isikutele.

Artikkel 21

Tehingud avalik-õiguslike üksustega

21.1. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 123 on keelatud EKP või riikide keskpankade arvelduslaenud või mingit muud tüüpi krediidid liidu institutsioonidele, organitele või asutustele, liikmesriikide keskvalitsustele, regionaalsetele, kohalikele või muudele avaliku võimu organitele, teistele avalik-õiguslikele institutsioonidele või riigi osalusega äriühingutele, samuti on keelatud EKPl või riikide keskpankadel osta neilt otse võlakohustusi.

21.2. EKP ja riikide keskpangad võivad toimida artiklis 21.1 nimetatud üksuste fiskaalagentidena.

21.3. Käesoleva artikli sätteid ei kohaldata avaliku sektori krediidasutuste suhtes, mida riikide keskpangad ja EKP kohtlevad keskpangapoolse reservidega varustamise seisukohalt võrdsetel alustel erakrediidasutustega.

Artikkel 22

Arveldus- ja maksesüsteemid

EKP ja riikide keskpangad võivad anda vahendeid ja EKP võib kehtestada eeskirju efektiivsete ja usaldatavate arveldus- ja maksesüsteemide tagamiseks liidu piires ja teiste riikidega.

Artikkel 23

Välistingud

EKP ja riikide keskpangad võivad:

- luua suhteid teiste maade keskpankade ja rahaasutustega ning sobivatel juhtudel ka rahvusvaheliste organisatsioonidega;
- osta ja müüa *spot*- ja *forward*-tehingutega iga liiki välisvaluutanõudeid ja väärismetalle; termin „välisvaluutanõue” hõlmab väärtabereid ja igasugust muud vara mis tahes riigi vääringus või arvestusühikus, olenemata sellest, millisel kujul neid hallatakse;

- hoida ja hallata käesolevas artiklis nimetatud vara;
- teha iga liiki pangatehinguid suhetes kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega, sealhulgas laenutehinguid.

Artikkel 24

Muud tehingud

Lisaks nende ülesannetest tulenevatele operatsioonidele võivad EKP ja riikide keskpangad teha tehinguid haldusotstarbel või oma personali jaoks.

V PEATÜKK

USALDATAVUSNORMATIIVIDE TÄITMISE JÄRELEVALVE

Artikkel 25

Usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve

25.1. EKP võib nõustada ja konsulteerida nõukogu, komisjoni ning liikmesriikide pädevaid ametiasutusi küsimustes, mis on seotud krediidasutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ja rahandussüsteemi stabiilsust käsitleva liidu õigusaktide ulatuse ja rakendamisega.

25.2. Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõike 6 alusel vastuvõetud nõukogu määrusega võib EKP täita eriülesandeid, mis puudutavad krediidasutuste ja muude rahaasutuste, välja arvatud kindlustusseltsid, usaldusnormatiivide täitmise järelevalvega seotud poliitikat.

VI PEATÜKK

EKPS FINANTSEESKIRJAD

Artikkel 26

Raamatupidamine ja aruandlus

26.1. EKP ja riikide keskpankade majandusaasta algab jaanuarikuu esimesel päeval ja lõpeb detsembrikuu viimasel päeval.

26.2. EKP raamatupidamise aastaaruande koostab juhatus kooskõlas EKP nõukogu kehtestatud põhimõtetega. EKP nõukogu kinnitab aruande ning seejärel see avaldatakse.

26.3. Analüüsi- ja operatiiveesmärkidel koostab juhatus EKPS koondbilansi, mis hõlmab EKPSsse kuuluvate riikide keskpankade varasid ja kohustusi.

26.4. Käesoleva artikli kohaldamiseks kehtestab EKP nõukogu vajalikud eeskirjad riikide keskpankade raamatupidamise ja aruandluse standardimiseks.

Artikkel 27

Auditeerimine

27.1. EKP ja riikide keskpankade raamatupidamist auditeerivad EKP nõukogu soovitatud ja nõukogu poolt heakskiidetud sõltumatud organisatsioonivälised audiitorid. Audiitoritel on täisvolitused kõikide EKP ja riikide keskpankade raamatupidamisdokumentide ja kontode kontrollimiseks ning nende tehingute kohta täieliku informatsiooni saamiseks.

27.2. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 287 sätteid kohaldatakse ainult EKP juhtimise efektiivsuse kontrollimiseks.

Artikkel 28

EKP kapital

28.1. EKP kapital on 5 miljardit eurot. Kapitali võib suurendada niisugusel määral, nagu seda võib artiklis 10.3 sätestatud kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada EKP nõukogu, ning neis piirides ja tingimustel, mille nõukogu seab vastavalt artiklis 41 sätestatud menetlusele.

28.2. EKP kapitali ainsad märkijad ja omanikud on riikide keskpangad. Kapitali märkimine toimub vastavalt artiklis 29 kehtestatud alustele.

28.3. EKP nõukogu otsustab artiklis 10.3 sätestatud kvalifitseeritud häälteenamusega, millisel määral ja mis kujul kapital sisse makstakse.

28.4. Riikide keskpankade osasid EKP märgitud kapitalis ei või üle kanda, pantida ega arestida, arvestades artiklis 28.5 sätestatut.

28.5. Kui artiklis 29 nimetatud aluseid korrigeeritakse, kannavad riikide keskpangad omavahel kapitaliosad üle määral, mis on vajalik osade jaotumise vastavusse viimiseks korrigeeritud alustega. Niisuguste ülekannete tingimused määrab EKP nõukogu.

Artikkel 29

Kapitali märkimise alused

29.1. EKP kapitali märkimise alused, mis esmakordselt kinnitati 1998. aastal, kui asutati EKPS, määratakse kindlaks, andes igale riigi keskpangale osakaalu, mis võrdub summaga, mille moodustavad:

- 50 % vastava liikmesriigi osast liidu elanikkonnas eelviimasel aastal enne EKPS asutamist;
- 50 % vastava liikmesriigi osast liidu sisemajanduse kogutoodangus turuhindades, nagu see on registreeritud viimasel viiel aastal enne EKPS asutamisele eelnenud eelviimast aastat.

Protsendid ümardatakse lähima 0,0001 protsendipunktini.

29.2. Käesoleva artikli kohaldamiseks kasutatavad statistilised andmed esitab komisjon kooskõlas eeskirjadega, mis nõukogu on vastu võtnud artiklis 41 sätestatud menetluse kohaselt.

29.3. Riikide keskpankadele määratud osakaalu korrigeeritakse iga viie aasta järel pärast EKPS asutamist analoogiliselt artiklis 29.1 sätestatud põhimõttele. Korrigeeritud alus jõustub järgneva aasta esimesest päevast.

29.4. EKP nõukogu võtab tarvitusele kõik muud käesoleva artikli kohaldamiseks vajalikud abinõud.

Artikkel 30

Välisvaluutareservide ülekandmine EKPl

30.1 Ilma et see piiraks artikli 28 kohaldamist, varustavad riikide keskpangad EKPd välisvaluutareservidega, välja arvatud liikmesriikide valuutad, eurot, Rahvusvahelise Valuutafondi reservide jäägid ja liikmesriikide pankade erireservid, kuni summani, mis on võrdne 50 miljardi euroga. EKP nõukogu otsustab, missugune osa sellest kogusest nõutakse EKP asutamisel ning missugused summad nõutakse sisse hiljem. EKPl on piiramatult õigus temale ülekantud välisvaluutareserve hoida ja hallata ning kasutada neid käesolevas põhikirjas ettenähtud eesmärkidel.

30.2. Iga riigi keskpanga osamaksud määratakse proportsionaalselt tema osale EKP märgitud kapitalis.

30.3. EKP krediteerib iga riigi keskpanga tema osamaksuga võrdse nõude ulatuses. Niisuguste nõuete nominaalvääringu ja sellelt tasutava intressi otsustab EKP nõukogu.

30.4. Kooskõlas artikliga 30.2 võib EKP lisaks artiklis 30.1 määratud limiidile taotleda täiendavaid välisvaluutareserve neis piirides ja tingimustel, mis nõukogu seab vastavalt artiklis 41 sätestatud menetlusele.

30.5. EKP võib hoida ja hallata Rahvusvahelise Valuutafondi reserve jääke ja liikmesriikide pankade erireserve (SDR) ning hoolitseda niisuguste varade ühendamise eest.

30.6 EKP nõukogu võtab tarvitusele kõik muud käesoleva artikli rakendamiseks vajalikud abinõud.

Artikkel 31

Riikide keskpankade välisvaluutareserveid

31.1. Kooskõlas artikliga 23 on riikide keskpankadel lubatud sooritada tehinguid, et täita oma kohustusi rahvusvaheliste organisatsioonide ees.

31.2. Kõik muud toimingud pärast artiklis 30 tähendatud ülekandeid riikide keskpankadesse jäänud välisvaluutareserveid ning liikmesriikide tehingud välisvaluuta jooksvate saldodega artiklis 31.3 sätestatavast suuremas ulatuses nõuavad EKP heakskiitu selleks, et tagada kooskõlastus liidu vahetuskursi- ja valuutapoliitikaga.

31.3. EKP nõukogu annab suunised niisuguste toimingute hõlbustamiseks.

Artikkel 32

Riikide keskpankade valuutakasumi jaotamine

32.1. EKPS rahapoliitilise funktsiooni täitmisel riikide keskpankadele kogunev kasum (edaspidi nimetatud "valuutakasum") jaotatakse iga majandusaasta lõpus kooskõlas käesoleva artikli sätetega.

32.2. Iga riigi keskpanga valuutakasumi suurus on võrdne tema aastakasumiga, mis tuleneb tema varast, mis vastab ringluses olevale sularahale ja krediidasutuste hoiustest tulenevatele kohustustele. Riikide keskpangad assigneerivad need varad kooskõlas EKP nõukogu antavate suunistega.

32.3. Kui pärast euro kasutuselevõttu riikide keskpankade bilansistruktuurid EKP nõukogu arvates ei võimalda artikli 32.2 kohaldamist, võib EKP nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada, et erandina artiklist 32.2 kasutatakse kuni viie aasta jooksul valuutakasumi arvutamiseks alternatiivset meetodit.

32.4. Iga riigi keskpanga valuutakasumi kogust vähendatakse summa võrra, mis on võrdne intressidega, mida see keskpank maksab krediidasutustele kooskõlas artikliga 19 tehtud hoiustelt.

EKP nõukogu võib otsustada, et riikide keskpankadele hüvitatakse kulud, mida nad on kandnud seoses pangatähtede emiteerimisega, või erandjuhtudel erikulud, mis on tekkinud EKPS jaoks teostatud valuutapoliitilistest toimingutest. Hüvitamine toimub vormis, mida EKP nõukogu peab sobivaks; need summad võib maha arvata riikide keskpankade valuutakasumist.

32.5. Riikide keskpankade valuutakasumi summa jaotatakse riikide keskpankade vahel proportsionaalselt nende EKP kapitalisse makstud osadega, kui artikli 33.2 alusel vastuvõetud EKP nõukogu otsusest ei tulene teisiti.

32.6. Valuutakasumi jaotamisest tuleneva kliiringu ja saldode arvelduse teeb EKP kooskõlas EKP nõukogu suunistega.

32.7. EKP nõukogu võtab tarvitusele kõik muud käesoleva artikli rakendamiseks vajalikud abinõud.

Artikkel 33

EKP puhaskasumi ja -kahjumi jaotamine

33.1. EKP puhaskasum kantakse üle järgmiselt:

- a) summa, mille määrab EKP nõukogu ja mis ei või ületada 20 % puhaskasumist, kantakse üle üldreservfondi piiranguga, et see ei ole suurem kui 100 % kapitalist;
- b) ülejäänud puhaskasum jagatakse EKP osanike vahel proportsionaalselt nende sissemaksetega.

33.2. Kui EKP kannab kahjumit, võib kahjumi katta EKP üldreservfondi arvelt ja vajaduse korral EKP nõukogu otsuse põhjal vastava majandusaasta valuutakasumi arvelt proportsionaalselt nende summadega, mis on jaotatud riikide keskpankadele kooskõlas artikliga 32.5.

VII PEATÜKK ÜLDSÄTTED

Artikkel 34

Õigusaktid

34.1. Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 132, EKP:

- annab välja määrusi niivõrd, kui see on vajalik artikli 3.1 esimeses alapunktis või artiklites 19.1, 22 või 25.2 määratletud ülesannete täitmiseks, ja artiklis 41 viidatud nõukogu õigusaktides ettenähtud juhtudel;
- võtab vastu otsuseid, mis on vajalikud EKPSle aluslepingutega ja käesoleva põhikirjaga antud ülesannete täitmiseks;
- esitab soovitusi ja avaldab arvamusi.

34.2. EKP võib otsustada oma otsused, soovitusid ja arvamused avaldada.

34.3. Neis piirides ja tingimustel, mis nõukogu artiklis 41 sätestatud menetluse kohaselt kindlaks määrab, on EKPI õigus määrata ettevõtjatele oma määrustest ja otsustest tulenevate kohustuste täitmata jätmise eest trahve.

Artikkel 35

Kohtulik kontroll ja sellega seotud küsimused

35.1. Euroopa Liidu Kohtul on õigus kontrollida ja tõlgendada EKP tegevust või tegevusetust aluslepingutes sätestatud juhtudel ja tingimustel. EKP võib alustada kohtuasja aluslepingutes sätestatud juhtudel ja tingimustel.

35.2. Vaidlused EKP ja tema võlausaldajate, võlgnike või mõne muu isiku vahel lahendavad riikide vastavad kohtud, välja arvatud juhud, kui pädevus nendes küsimustes on antud Euroopa Liidu Kohtule.

35.3. EKP vastutus on määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 340. Riikide keskpankade vastutuse määravad kindlaks nende riikide vastavad seadused.

35.4. Euroopa Liidu Kohtu pädevusse kuulub otsuse tegemine EKP poolt või nimel sõlmitud era- või avalik-õiguslikus lepingus sisalduva vahekohtuklausli alusel.

35.5. EKP otsuse anda asi Euroopa Liidu Kohtusse teeb EKP nõukogu.

35.6. Euroopa Liidu Kohus on pädev lahendama vaidlusi, mis puudutavad aluslepingutest ja käesolevast põhikirjast tulenevate kohustuste täitmist riigi keskpanga poolt. Kui EKP on arvamusel, et riigi keskpank ei ole täitnud käesolevast põhikirjast tulenevat kohustust, esitab ta selles asjas põhjendatud arvamuse, olles eelnevalt andnud asjassepuutuvale riigi keskpangale võimaluse esitada oma märkused. Kui asjassepuutuv riigi keskpank ei nõustu arvamusega EKP määratud tähtaja jooksul, võib viimane anda asja Euroopa Liidu Kohtusse.

Artikkel 36

Personal

36.1. Juhatuse ettepaneku põhjal kehtestab EKP nõukogu EKP personali teenistustingimused.

36.2. Euroopa Liidu Kohus on pädev lahendama kõiki vaidlusi EKP ja tema töötajate vahel neis piirides ja tingimustel, mis on sätestatud teenistustingimustes.

Artikkel 37 (endine artikkel 38)**Ametisaladus**

37.1. EKP ja riikide keskpankade juhtorganite liikmed ja personal ei tohi isegi pärast oma ameti-kohustuste lõppemist avalikustada ametisaladuse pidamise kohustuse alla kuuluvat informatsiooni.

37.2. Isikute suhtes, kellele on kättesaadavad andmed, mille puhul liidu õigusaktid näevad ette saladuse pidamise kohustuse, rakendatakse nimetatud õigusakte.

Artikkel 38 (endine artikkel 39)**Allkirjaõiguslikud isikud**

EKP kohustus kolmandate isikute ees tekib presidendi või juhatuse kahe liikme või presidendi poolt EKP nimel alla kirjutama volitatud kahe EKP töötaja allkirja alusel.

Artikkel 39 (endine artikkel 40)**Privileegid ja immunitetid**

Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokollis tingimuste kohaselt on EKPL liikmesriikide territooriumil need privileegid ja immunitetid, mis on vajalikud tema ülesannete täitmiseks.

VIII PEATÜKK

PÕHIKIRJA PARANDAMINE JA TÄIENDAVAD ÕIGUSAKTID

Artikkel 40 (endine artikkel 41)**Muudatuste tegemise lihtsustatud menetlus**

40.1. Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 129 lõikega 3 võivad käesoleva põhikirja artikleid 5.1–5.3, 17–18, 19.1, 22–24, 26, 32.2–32.4 ja 32.6, artikli 33.1 punkti a ja artiklit 36 muuta Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt kas EKP soovitusel põhjal ja pärast konsulteerimist komisjoniga või ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist EKPga.

40.2. Artiklit 10.2 võib muuta Euroopa Ülemkogu otsusega, kes teeb otsuse ühehäälselt kas Euroopa Keskpanga soovitusel põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja komisjoniga või komisjoni soovitusel põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja Euroopa Keskpangaga. Need muudatused ei jõustu enne, kui liikmesriigid on need heaks kiitnud kooskõlas oma vastavate põhiseadusest tulenevate nõuetega.

40.3 Käesoleva artikli alusel tehtud EKP soovitus nõuab EKP nõukogu ühehäälselt otsust.

Artikkel 41 (endine artikkel 42)

Täiendavad õigusaktid

Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 129 lõikega 4 võtab nõukogu vastu käesoleva põhikirja artiklites 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 ja 34.3 osutatud sätted, tehes otsuse komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ja EKPga või EKP soovituse põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ja komisjoniga.

IX PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA MUUD SÄTTED EKP KOHTA

Artikkel 42 (endine artikkel 43)

Üldsätted

42.1. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 139 lõikes 1 märgitud erandist tuleneb, et järgmised käesoleva põhikirja artiklid ei anna asjassepuutuvatele liikmesriikidele mingeid õigusi ega pane neile mingeid kohustusi: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34 ja 49.

42.2. Liikmesriikide keskpangad, mille suhtes kehtib nimetatud lepingu artikli 139 lõikest 1 tulenev erand, säilitavad oma rahapoliitilised volitused vastavalt nende riikide seadustele.

42.3. „Liikmesriigid” asemel loetakse kooskõlas nimetatud lepingu artikli 139 lõikega 4 „liikmesriigid, mille rahaühik on euro” käesoleva põhikirja järgmistes artiklites: 3, 11.2 ja 19.

42.4. „Riikide keskpangad” asemel loetakse „nende liikmesriikide keskpangad, mille rahaühik on euro käesoleva põhikirja järgmistes artiklites: 9.2, 10.2, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 ja 49.

42.5. „Osanikud” asemel loetakse „nende liikmesriikide keskpangad, mille rahaühik on euro” artiklites 10.3 ja 33.1.

42.6. „EKP märgitud kapital” asemel loetakse „EKP kapital, mis on märgitud nende liikmesriikide keskpankade poolt, mille rahaühik on euro” artiklites 10.3 ja 30.2.

Artikkel 43 (endine artikkel 44)**EKP ülesanded üleminekuperioodil**

EKP võtab üle need Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 141 lõikes 2 osutatud ERI endised ülesanded, mis ühe või enama liikmesriigi suhtes tehtud erandi tõttu tuleb pärast euro kasutuselevõttu veel täita.

EKP annab nõu nimetatud lepingu artiklis 140 täpsustatud erandite kehtetuks tunnistamise otsuse ettevalmistamisel.

Artikkel 44 (endine artikkel 45)**EKP üldnõukogu**

44.1. Ilma et see piiraks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 129 lõike 1 kohaldamist, luuakse EKP kolmanda otsuseid tegeva organina üldnõukogu.

44.2. Üldnõukogusse kuuluvad EKP president ja asepresident ning riikide keskpankade juhatajad. Teised juhatuse liikmed võivad üldnõukogu istungitest osa võtta hääleõiguseta.

44.3. Üldnõukogu kohustused on täielikult loetletud käesoleva põhikirja artiklis 46.

Artikkel 45 (endine artikkel 46)**Üldnõukogu kodukord**

45.1. EKP üldnõukogu eesistujaks on EKP president või tema äraolekul asepresident.

45.2. Nõukogu president ja komisjoni liige võivad üldnõukogu istungitest osa võtta hääleõiguseta.

45.3. Üldnõukogu istungid valmistab ette president.

45.4. Erandina artiklist 12.3 võtab üldnõukogu vastu oma kodukorra.

45.5. Üldnõukogu sekretariaadi tagab EKP.

Artikkel 46 (endine artikkel 47)**Üldnõukogu kohustused**

46.1. Üldnõukogu:

— täidab artiklis 43 nimetatud ülesandeid;

— aitab kaasa artiklites 4 ja 25.1 nimetatud nõuandvate funktsioonide täitmisele.

46.2. Üldnõukogu aitab kaasa:

- artiklis 5 nimetatud statistilise informatsiooni kogumisele;
- artiklis 15 nimetatud EKP aruandlusele;
- artikli 26 kohaldamiseks vajalike artiklis 26.4 nimetatud eeskirjade kehtestamisele;
- artikli 29 kohaldamiseks vajalike artiklis 29.4 nimetatud kõigi muude meetmete võtmisele;
- artiklis 36 nimetatud EKP personali teenistustingimuste sätestamisele.

46.3. Üldnõukogu aitab kaasa vajalike ettevalmituste tegemisel nende liikmesriikide, mille suhtes on kehtestatud erand, vääringute vahetuskursside tagasivõtmatuks fikseerimiseks euro suhtes, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõikes 3.

46.4. EKP president informeerib üldnõukogu EKP nõukogu otsustest.

Artikkel 47 (endine artikkel 48)

Üleminekusätted EKP kapitali kohta

Kooskõlas artikliga 29.1 määratakse igale riigi keskpangale osakaal EKP kapitali märkimise alustes. Erandina artiklist 28.3 ei maksa need liikmesriigid, mille suhtes kehtib erand, sisse oma märgitud kapitali, välja arvatud juhul, kui üldnõukogu vähemalt kaht kolmandikku EKP märgitud kapitalist ja vähemalt poolt osanikest esindava häälteenamusega otsustab, et minimaalne protsent tuleb sisse maksta panusena EKP tegutsemiskuludesse.

Artikkel 48 (endine artikkel 49)

EKP kapitali, reserve ja varude edasilükatud maksed

48.1. Kui liikmesriigi suhtes kehtestatud erand on kehtetuks tunnistatud, maksab tema keskpank oma osa EKP märgitud kapitalist sisse samal määral kui nende liikmesriikide keskpangad, mille suhtes ei kehti erand, ning teeb ülekande EKP välisvaluutareservi vastavuses artikliga 30.1. Ülekantava summa suurus määratakse, korrutades artikli 30.1 põhjal juba EKPsse ülekantud välisvaluutareservi jooksva vahetuskursi alusel määratud euro väärtust asjassepuutuva riigi keskpanga märgitud osade arvu ja teiste riikide keskpankade poolt juba sissemakstud osade arvu suhtega.

48.2. Lisaks maksele, mis tuleb teha kooskõlas artikliga 48.1, maksab asjassepuutuv keskpank oma osa EKP reservidesse, reservidega võrdsustatud varudesse ja summadesse, mis veel tuleb määrata reservidesse ja varudesse vastavalt kasumiaruandele, mis on koostatud erandi kehtetuks tunnistamisele

eelneva aasta 31. detsembri seisuga. Makstav summa määratakse, korrutades eespool määratletud ja EKP heakskiidetud bilansis näidatud reservide kogused asjassepuutuva keskpanga märgitud osade arvu ja teiste keskpankade poolt juba sissemakstud osade arvu suhtega.

48.3. Kui ühest või mitmest riigist saab liikmesriik ja nende riikide keskpankadest EKPS osa, suurendatakse automaatselt EKP märgitud kapitali ning välisvaluutareservi limiiti, mida võib EKPlle üle kanda. Suurendamise kindlaksmääramiseks korrutatakse vastavad kehtivad summad arvuga, mis väljendab asjaomaste liikmeks astuvate keskpankade osakaalu ja juba EKPS liikmeks olevate keskpankade osakaalu suhet suurenenud kapitalis. Iga riigi keskpanga osakaal kapitalis arvutatakse analoogiliselt artikliga 29.1 ja artikli 29.2 kohaselt. Statistiliste andmete jaoks kasutatakse neidsamu võrdlusperioode, mida kohaldati viimasel viie aasta järel toimunud osakaalu korrigeerimisel artikli 29.3 alusel.

Artikkel 49 (endine artikkel 52)

Liikmesriikide valuutade pangatähtede vahetus

Pärast vahetuskursside lõplikku kindlaksmääramist vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõikele 3 võtab EKP nõukogu vajalikud meetmed, et tagada lõplikult kindlaksmääratud vahetuskurssidega pangatähtede vahetus riikide keskpankades nende vastavas nimiväärtuses.

Artikkel 50 (endine artikkel 53)

Üleminekusätete kohaldatavus

Kuni on liikmesriike, mille suhtes on kehtestatud erand, kohaldatakse artikleid 42–47.

PROTOKOLL (nr 5)
EUROOPA INVESTEERIMISPANGA PÕHIKIRJA
KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES kinnitada Euroopa Investeerimispanga põhikirja, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 308,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Artikkel 1

Käesolevaga moodustatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 308 asutatud Euroopa Investeerimispang (edaspidi „pank”); see täidab oma ülesandeid ja tegutseb vastavalt aluslepingute ja käesoleva põhikirja sätetele.

Artikkel 2

Panga ülesanne on määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 309.

Artikkel 3

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 308 kohaselt on panga liikmed liikmesriigid.

Artikkel 4

1. Panga kapital on 232 392 989 000 EUR, mida liikmesriigid märgivad järgmiselt::

Saksamaa	37 578 019 000
Prantsusmaa	37 578 019 000
Itaalia	37 578 019 000
Ühendkuningriik	37 578 019 000
Hispaania	22 546 811 500
Belgia	10 416 365 500
Madalmaad	10 416 365 500
Rootsi	6 910 226 000
Taani	5 274 105 000
Austria	5 170 732 500
Poola	4 810 160 500
Soome	2 970 783 000

Kreeka	2 825 416 500
Portugal	1 820 820 000
Tšehhi Vabariik	1 774 990 500
Ungari	1 679 222 000
Iirimaa	1 318 525 000
Rumeenia	1 217 626 000
Slovakkia	604 206 500
Sloveenia	560 951 500
Bulgaaria	410 217 500
Leedu	351 981 000
Luksemburg	263 707 000
Küpros	258 583 500
Läti	214 805 000
Eesti	165 882 000
Malta	37 578 019 000

Liikmesriigid on vastutavad ainult selle summa ulatuses, mis on nende osa märgitud ja maksmata kapitalis.

2. Uute liikmete vastuvõtmisega suureneb märgitud kapital vastavalt uute liikmete kaasatoodud kapitalile.
3. Juhatajate nõukogu võib ühehäälselt teha otsuse suurendada märgitud kapitali.
4. Liikme osa märgitud kapitalis ei või üle kanda, pantida ega arestida.

Artikkel 5

1. Liikmesriigid maksavad märgitud kapitali keskmiselt 5 % artikli 4 lõikes 1 sätestatud summast.
2. Märgitud kapitali suurenemise korral määrab juhatajate nõukogu ühehäälselt makstava protsendi suuruse ja maksmise korra. Maksed tehakse eranditult eurodes.
3. Direktorite nõukogu võib nõuda ülejäänud märgitud kapitali maksmist sellisel määral, nagu see on vajalik, et pank saaks täita oma kohustusi.

Iga liikmesriik teeb selle makse võrdeliselt oma osale märgitud kapitalis.

Artikkel 6

(endine artikkel 8)

Panka juhivad ja haldavad juhatajate nõukogu, direktorite nõukogu ja halduskomitee.

Artikkel 7

(endine artikkel 9)

1. Juhatajate nõukogu koosneb liikmesriikide nimetatud ministritest.
2. Juhatajate nõukogu kinnitab panga krediidipoliitika üldjuhised vastavalt liidu eesmärkidele. Juhatajate nõukogu tagab nende juhiste rakendamise.
3. Peale selle juhatajate nõukogu:
 - a) otsustab, kas suurendada märgitud kapitali vastavalt artikli 4 lõikele 3 ja artikli 5 lõikele 2;
 - b) määrab artikli 9 lõike 1 kohaldamisel kindlaks põhimõtted panga ülesannete raames tehtud toimingute rahastamiseks;
 - c) kasutab artiklites 9 ja 11 sätestatud volitusi direktorite nõukogu ja halduskomitee liikmete ametisnimitamise ja tagandamise suhtes ning neid volitusi, mis on sätestatud artikli 11 lõike 1 teises lõigus;
 - d) võtab kooskõlas artikli 16 lõikega 1 vastu otsuseid rahaliste vahendite eraldamise kohta investeringute tegemiseks tervikuna või osaliselt väljaspool liikmesriikide territooriumi;
 - e) kinnitab direktorite nõukogu aastaaruande;
 - f) kinnitab aastabilansi ja kasumiaruande;
 - g) kasutab ning täidab muid käesoleva põhikirjaga antud volitusi ning funktsioone;
 - h) kinnitab panga kodukorra.
4. Käesoleva lepingu ja käesoleva põhikirja raames on juhatajate nõukogu pädev tegema ühehäälselt otsuseid, mis käsitlevad panga operatsioonide peatamist ning vajaduse korral tema likvideerimist.

Artikkel 8

(endine artikkel 38)

Kui käesolevas põhikirjas ei ole sätestatud teisiti, võetakse juhatajate nõukogu otsused vastu tema liikmete häälteenamusega. See enamus peab esindama vähemalt 50 % märgitud kapitalist.

Kvalifitseeritud häälteenamuseks on nõutav 18 poolthäält ja 68 % märgitud kapitalist.

Isiklikult kohalviibivate või esindatud liikmete hääletamisest hoidumine ei takista ühehäälsust nõudvate otsuste vastuvõtmist.

Artikkel 9

(endine artikkel 11)

1. Direktorite nõukogu teeb otsuseid rahaliste vahendite andmise kohta, eelkõige laenude ja tagatiste kujul, ning laenude võtmise kohta; ta määrab antud laenude intressimäära ning komisjonitasu ja muud tasud. Ta võib kvalifitseeritud häälteenamusega vastu võetud otsusega delegeerida osa oma ülesandeid halduskomiteele. Ta määratleb sellise delegeerimise tingimused ja kontrollib selle täideviimist.

Direktorite nõukogu kannab hoolt, et panga haldamine toimuks asjakohaselt; ta tagab, et pank juhitakse vastavalt aluslepingute sätetele, käesolevale põhikirjale ja juhatajate nõukogu antud üldjuhistele.

Majandusaasta lõpus esitab direktorite nõukogu aruande juhatajate nõukogule ning pärast kinnitamist avaldab selle.

2. Direktorite nõukogu koosneb 28 direktorist ja 18 asendusdirektorist.

Juhatajate nõukogu nimetab direktorid viieks aastaks ametisse. Iga liikmesriik on nimetanud ühe ja komisjon ühe liikme.

Juhatajate nõukogu nimetab asendusdirektorid viieks aastaks ametisse järgmiselt:

— kaks Saksamaa Liitvabariigi nimetatavat asendusliiget,

— kaks Prantsuse Vabariigi nimetatavat asendusliiget,

— kaks Itaalia Vabariigi nimetatavat asendusliiget,

— kaks Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi nimetatavat asendusliiget,

— üks asendusliige, kelle nimetavad Hispaania Kuningriik ja Portugali Vabariik ühisel kokkuleppel,

- üks asendusliige, kelle nimetavad Belgia Kuningriik, Luksemburgi Suurhertsogiriik ja Madalmaade Kuningriik ühisel kokkuleppel,
- kaks asendusliiget, kelle nimetavad Taani Kuningriik, Kreeka Vabariik, Iirimaa ja Rumeenia ühisel kokkuleppel,
- kaks asendusliiget, kelle nimetavad Eesti Vabariik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Austria Vabariik, Soome Vabariik ja Rootsi Kuningriik ühisel kokkuleppel,
- kolm asendusliiget, kelle nimetavad Bulgaaria Vabariik, Tšehhi Vabariik, Küprose Vabariik, Ungari Vabariik, Malta Vabariik, Poola Vabariik, Sloveenia Vabariik ja Slovaki Vabariik ühisel kokkuleppel,
- üks komisjoni nimetatud asendusliige.

Direktorite nõukogu koopteerib kuus hääleõiguseta eksperti: kolm liiget ja kolm asendusliiget.

Liikmeid ja asendusliikmeid võib ametisse tagasi nimetada.

Kodukord sätestab direktorite nõukogu nõupidamistel osalemise korra ning asendusliikmetele ja kaasatud ekspertidele kohaldatavad sätted.

Halduskomitee president või tema puudumisel asepresident juhatab direktorite nõukogu koosolekut, kuid ei osale hääletamisel.

Direktorite nõukogu liikmed valitakse isikute hulgast, kelle sõltumatus ja pädevus on väljaspool kahtlust; nad vastutavad ainult panga ees.

3. Juhatajate nõukogu võib direktori tagandada ainult siis, kui ta ei vasta enam oma kohustuste täitmisel nõutavatele tingimustele; nõukogu peab tegema otsuse kvalifitseeritud hääleteenamusega.

Kui aastaaruannet ei kinnitata, astub direktorite nõukogu tagasi.

4. Surma, vabatahtliku tagasiastumise, tagandamise või kollektiivse tagasiastumise järel tekkinud vaba ametikoht täidetakse vastavalt lõikele 2. Liige asendatakse kogu tema ülejäänud ametiajaks, välja arvatud juhul, kui asendatakse kogu direktorite nõukogu.

5. Juhatajate nõukogu määrab kindlaks direktorite nõukogu liikmete töötasu. Juhatajate nõukogu näeb ette, missugune tegevus on vastuolus liikme või asendusliikme kohustustega.

Artikkel 10

(endine artikkel 12)

1. Igal direktoril on direktorite nõukogus üks hääl. Ta võib delegeerida oma hääle kõigil juhtudel vastavalt menetlustele, mis sätestatakse panga kodukorras.
2. Kui käesolev põhikiri ei sätesta teisiti, on direktorite nõukogu otsuse vastuvõtmiseks vajalik vähemalt ühe kolmandiku hääleõigusega liikmete poolthääl, kes esindavad vähemalt 50 % märgitud kapitalist. Kvalifitseeritud häälteenamuseks on vajalik 18 poolthäält ja 68 % märgitud kapitalist. Panga kodukord sätestab direktorite nõukogu otsuste kehtivuseks nõutava kvoorumi.

Artikkel 11

(endine artikkel 13)

1. Halduskomitee koosneb presidendist ja kaheksast asepresidendist, kelle juhatajate nõukogu nimetab direktorite nõukogu ettepaneku põhjal ametisse kuueks aastaks. Neid võib ametisse tagasi nimetada.

Juhatajate nõukogu võib ühehäälselt muuta halduskomitee liikmete arvu.

2. Direktorite nõukogu poolt kvalifitseeritud häälteenamusega vastuvõetud ettepaneku põhjal võib juhatajate nõukogu omakorda kvalifitseeritud häälteenamusega tagandada halduskomitee liikme.
3. Halduskomitee vastutab presidendi alluvuses ja direktorite nõukogu kontrolli all panga jooksva äritegevuse eest.

Ta valmistab ette direktorite nõukogu otsused, sealhulgas otsused laenude võtmise ning rahaliste vahendite andmise kohta, eelkõige laenude ja tagatiste kujul; ta tagab nende otsuste rakendamise.

4. Halduskomitee esitab häälteenamusega arvamusi laenude võtmist või eelkõige laenude ja tagatiste kujul rahaliste vahendite andmist käsitlevate ettepanekute kohta.
5. Juhatajate nõukogu määrab kindlaks halduskomitee liikmete töötasu ja sätestab, missugune tegevus on vastuolus nende kohustustega.
6. President või tema eemalejäämise korral asepresident esindab pankas kohtus ja muudes asjades.
7. Panga personal allub presidendile. Ta võtab neid tööle ja vabastab nad töölt. Töötajate väljavalimisel ei arvestata mitte ainult isiklike võimeid ja kvalifikatsiooni, vaid ka liikmesriikide kodanike tasakaalustatud esindatust. Kodukorras määratakse, milline organ on pädev vastu võtma personali käsitlevaid sätteid.

8. Halduskomitee ja panga töötajad vastutavad ainult panga ees ning on oma kohustuste täitmisel täielikult sõltumatud.

Artikkel 12

(endine artikkel 14)

1. Komitee, mis koosneb kuuest nende pädevuse põhjal juhatajate nõukogu poolt ametisse nimetatud liikmest, kontrollib panga tegevuse vastavust parimatele pangandustavadele ja vastutab selle raamatupidamisarvestuse auditeerimise eest.

2. Lõikes 1 osutatud komitee kontrollib iga aasta pangaoperatsioonide teostamise ja panga raamatupidamise nõuetekohasust. Selleks veendub komitee, et panga operatsioonid on teostatud vastavalt põhikirjas ja kodukorras sätestatud vorminõuetele ja korrale.

3. Lõikes 1 osutatud komitee annab kinnituse, et finantsaruanded ja kogu ülejäänud direktorite nõukogu koostatud raamatupidamise aastaaruandes sisalduv finantsteave annavad tõese ja erapooletu ülevaate panga finantsseisundist selle aktive ja passivate suhtes ja selle tehingute tulemuste ja rahavoogude suhtes vaatluse all oleval finantsaastal.

4. Kodukord määrab kindlaks komitee liikmete kvalifikatsiooninõuded ja määratleb komitee tegevuse tingimused.

Artikkel 13

(endine artikkel 15)

Pank suhtleb iga liikmesriigiga selle riigi poolt nimetatud ametiasutuse kaudu. Finantstehingute teostamisel kasutab pank asjaomase liikmesriigi keskpanka või mõnd teist selle riigi poolt heakkiidetud rahaasutust.

Artikkel 14

(endine artikkel 16)

1. Pank teeb koostööd kõikide rahvusvaheliste organisatsioonidega, kes on tegevad tema omadega samasugustes valdkondades.

2. Pank taotleb asjakohaste koostöösuhete loomist nende riikide pankade ja rahaasutustega, kuhu ulatub tema tegevus.

Artikkel 15

(endine artikkel 17)

Liikmesriigi või komisjoni taotlusel või omal algatusel tõlgendab või täiendab juhatajate nõukogu käesoleva põhikirja artikli 7 alusel enda antud juhiseid vastavalt samade sätete kohaselt, mis reguleerivad nende vastuvõtmist.

Artikkel 16

(endine artikkel 18)

1. Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 309 seatud ülesande raames annab pank eelkõige laenude ja tagatiste kujul rahalisi vahendeid oma liikmetele või eraõiguslike ettevõtjate või riigi osalusega äriühingute investeringuteks, mida viiakse ellu liikmesriikide territooriumil, niivõrd kui mõistlikel tingimustel ei ole võimalik hankida vajalikke vahendeid muudest allikatest.

Juhatajate nõukogu kvalifitseeritud hääleteenamusega tehtud otsusega võib pank direktorite nõukogu ettepaneku põhjal rahastada siiski investeringuid, mida viiakse ellu tervikuna või osaliselt väljaspool liikmesriikide territooriumi.

2. Võimalust mööda antakse laene ainult tingimusel, et kasutatakse ka teisi finantsallikaid.

3. Kui pank annab laenu ettevõtjale või muule asutusele peale liikmesriigi, seab ta laenu tingimuseks kas selle liikmesriigi tagatise, mille territooriumile investering suunatakse, või muu piisava tagatise saamise või võlgniku majandustegevuse.

Lisaks sätestab direktorite nõukogu kvalifitseeritud hääleteenamusega, kooskõlas juhatajate nõukogu poolt artikli 7 lõike 3 punktist b lähtuvalt kehtestatud põhimõtete ja kui see on nõutav Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 309 määratletud operatsioonide teostamiseks, mis tahes finantsmeetme tingimused, millel on teatud riskiprofiil ja mida loetakse seetõttu eritegevuseks.

4. Pank võib tagada laene, mida riigi osalusega äriühingud või eraõiguslikud ettevõtjad või muud asutused on võtnud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 309 sätestatud projektide elluviimiseks.

5. Panga antud laenude ja tagatiste tagasimaksmata kogusumma ei tohi kunagi ületada 250 % tema märgitud kapitalist, vabadest vahenditest, määramata assigneeringutest ja puhaskasumist. Eelmainitud kogusummast lahutatakse summa, mis on võrdne panga (sissemakstud või -maksmata) osalustega aktsiakapitalis.

Panga väljamakstud osalused aktsiakapitalis ei tohi kunagi ületada summat, mis vastab kogusummale selle sissemakstud märgitud kapitalist, vabadest vahenditest, määramata assigneeringutest ja puhaskasumist.

Erandkorras määratakse panga eritegevuste puhul juhatajate nõukogu ja direktorite nõukogu otsuse kohaselt kooskõlas lõikega 3 eraldi reserv.

Käesolevat lõiget kohaldatakse ka panga konsolideeritud aastaaruannete koostamisel.

6. Pank kaitseb end valuutariskide eest selliste klauslite lisamisega laenu- ja tagatiselepingutesse, mida ta peab asjakohaseks.

Artikkel 17

(endine artikkel 19)

1. Panga antud laenude intressimäärad ja tagatiste komisjonitasud ja muud tasud kohandatakse kapitaliturul valitsevate tingimustega ning arvutatakse sellisel viisil, et nendest saadud sissetulek võimaldab pangal täita oma kohustusi, katta oma kulusid ja riske ja luua reservfondi, nagu on sätestatud artiklis 22.

2. Pank ei alanda intressimäärasid. Kui intressimäärade alandamine tundub olevat soovitatav finants-eeritava investeeringu laadi tõttu, võib asjaomane liikmesriik või mõni muu asutus anda abi intressi maksmiseks, niivõrd kui see sobib kokku Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 107.

Artikkel 18

(endine artikkel 20)

Pank järgib oma rahastamistingutes järgmisi põhimõtteid.

1. Ta tagab oma vahendite kasutamise liidu huvides nii mõistlikult kui võimalik.

Ta võib anda laene või tagatise ainult siis, kui:

- a) intressi- ja amortisatsioonimaksud tasutakse tootmisettevõtete investeeringute puhul tegevuskasumist, muude investeeringute puhul võtab aga vastutuse see riik, kus investeering ellu viiakse, või kindlustatakse kulude katmine muul viisil ja
- b) investeeringu elluviimine aitab üldiselt suurendada majanduslikku tootlikkust ja edendab siseturu väljakujundamist.

2. Ta ei osale ettevõtetes ega võta endale vastutust nende juhtimises, välja arvatud juhul, kui see on vajalik, et kaitsta panga õigusi laenatud vahendite tagasimaksmise kindlustamisel.

Direktorite nõukogu sätestab kvalifitseeritud häälteenamusega, kooskõlas juhatajate nõukogu poolt artikli 7 lõike 3 punktist b lähtuvalt määratletud põhimõtetega ja kui see on vajalik Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 309 määratletud operatsioonide teostamiseks, üldjuhul laenu või tagatise täienduseks, tingimused äriühingute aktsiakapitalis osalemiseks määral, mil see on vajalik investeeringu või programmi finantseerimiseks.

3. Ta võib paigutada oma nõuded kapitaliturule ja võib sel eesmärgil nõuda oma võlgnikelt võlakirjade või muude väärtpaberite väljalaskmist.

4. Pank ega liikmesriigid ei esita tingimusi, mis nõuavad panga laenuvahendite kulutamist kindlaksmääratud liikmesriigis.
5. Pank võib seada laenude tingimuseks rahvusvahelise enampakkumise korraldamise.
6. Pank ei finantseeri tervikuna või osaliselt ühtegi investeringut, mille vastu on liikmesriik, mille territooriumil see tuleb ellu viia.
7. Täienduseks laenuandmistegevusele võib pank osutada tehnilise abi teenuseid vastavalt juhatajate nõukogu kvalifitseeritud hääلteenamusega kehtestatud tingimustele ja kooskõlas käesoleva põhikirjaga.

Artikkel 19

(endine artikkel 21)

1. Iga ettevõtte, avalik-õiguslik või eraõiguslik üksus võib vahetult pangalt finantseerimist taotleda. Taotlusi võib esitada pangale ka komisjoni või liikmesriigi kaudu, kelle territooriumil investering ellu viiakse.
2. Komisjoni kaudu esitatud taotlused edastatakse arvamuse andmiseks liikmesriigile, mille territooriumil investering ellu viiakse. Liikmesriigi kaudu esitatud taotlused edastatakse komisjonile arvamuse andmiseks. Ettevõtjate otsetaotlused edastatakse asjaomasele liikmesriigile ja komisjonile.

Asjaomane liikmesriik ja komisjon esitavad oma arvamuse kahe kuu jooksul. Kui vastust ei ole saadud selle aja jooksul, võib pank järeldada, et kõnealuse investeringu kohta ei ole vastuväiteid.
3. Direktorite nõukogu teeb otsuse finantstehingute kohta, mille talle esitab halduskomitee.
4. Halduskomitee kontrollib, kas talle esitatud finantstehingud vastavad käesoleva põhikirja sätetele, eriti artiklitele 16 ja 18. Kui halduskomitee on finantstehingupoolt, edastab ta vastava ettepaneku direktorite nõukogule; komitee võib siduda oma pooltarvamuse selliste tingimustega, mida ta oluliseks peab. Kui halduskomitee on rahastamise vastu, siis esitab ta vastavad dokumendid koos oma arvamusega direktorite nõukogule.
5. Kui halduskomitee avaldab eitava arvamuse, võib direktorite nõukogu teha asjaomase rahastamise kohta otsuse ainult ühehäälselt.
6. Kui komisjon avaldab eitava arvamuse, võib direktorite nõukogu teha asjaomase rahastamise kohta otsuse ainult ühehäälselt, kusjuures komisjoni nimetatud direktor ei hääleta.

7. Kui nii halduskomitee kui ka komisjoni arvamus on eitav, ei saa direktorite nõukogu rahalisi vahendeid anda.

8. Kui heakskiidetud investeeringuga seotud finantstehing tuleb panga õiguste ja huvide tagamiseks restruktureerida, võtab halduskomitee viivitamata erakorralised meetmed, mida ta vajalikuks peab ja millest ta koheselt direktorite nõukogule aru annab.

Artikkel 20

(endine artikkel 22)

1. Pank laenab oma ülesannete täitmiseks vajalikud vahendid kapitaliturgudelt.
2. Liikmesriikide kapitaliturgudelt võib pank laenata vastavalt õigusnormidele, mida kohaldatakse nimetatud turgude suhtes.

Liikmesriigi, mille suhtes on kehtestatud erand Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 139 lõike 1 tähenduses, pädevad asutused võivad keelduda oma nõusoleku andmisest ainult siis, kui selle riigi kapitaliturul on põhjust karta tõsisemaid häireid.

Artikkel 21

(endine artikkel 23)

1. Pank võib kasutada kõiki kättesaadavaid vahendeid, mida ta vahetult ei vaja oma kohustuste täitmiseks, järgmisel viisil:

- a) ta võib investeerida rahaturgudel;
- b) ta võib osta ja müüa väärtpapereid, kui artikli 18 lõige 2 ei sätesta teisiti;
- c) ta võib sooritada mis tahes muid oma eesmärkidega seotud finantstehinguid.

2. Ilma et see piiraks artikli 23 sätete kohaldamist, ei osale pank oma investeeringute haldamisel üheski valuutaarbitraažis, kui see ei ole otseselt vajalik oma laenutehingute sooritamiseks või oma võetud laenudest või antud tagatistest tulenevate kohustuste täitmiseks.

3. Pank tegutseb käesoleva artikliga hõlmatud valdkondades kokkuleppel asjaomase liikmesriigi pädevate asutustega või keskpangaga.

Artikkel 22

(endine artikkel 245)

1. Järk-järgult luuakse reservfond, mis moodustab kuni 10 % märgitud kapitalist. Kui panga kohustuste põhjal see on õigustatud, võib direktorite nõukogu teha otsuse lisareservide moodustamiseks. Kuni reservfondi lõpliku täitumiseni paigutatakse sinna:

- a) intressitulud laenudelt, mis pank on andnud liikmesriikide poolt vastavalt artiklile 5 makstavatest summadest;
- b) intressitulud laenudelt, mis pank on andnud punktis a osutatud laenude tagasimaksmisest tulenevatest vahenditest,

niivõrd, kui seda sissetulekut ei vajata panga kohustuste täitmiseks või tema kulude katmiseks.

2. Reservfondi ressursse investeeritakse nii, et need oleksid igal ajal kättesaadavad fondi eesmärkide saavutamiseks.

Artikkel 23

(endine artikkel 25)

1. Pangal on alati õigus üle kanda oma vara selle liikmesriigi vääringus, mille rahaühik ei ole euro, et sooritada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 309 sätestatud ülesandele vastavaid finants-tehinguid, arvestades käesoleva põhikirja artikli 21 sätteid. Kui pangal on sularaha või likviidset vara vajalikus vääringus, väldib ta niipalju kui võimalik selliste ülekannete tegemist.

2. Pank ei või konverteerida oma vara liikmesriigi vääringust, mille rahaühik ei ole euro, kolmanda riigi vääringusse ilma asjaomase liikmesriigi nõusolekuta.

3. Pank võib vabalt käsutada osa oma sissemakstud kapitalist, ning liiduvälistelt turgudelt laenatud vääringut.

4. Liikmesriigid kohustuvad tegema panga võlgnikele kättesaadavaks vääringu, mida nad vajavad põhisumma tagasimaksmiseks ning intresside ja komisjonitasude maksmiseks laenudelt ja tagatistelt, mida pank on andnud nende territooriumil tehtavate investeeringute jaoks.

Artikkel 24

(endine artikkel 26)

Kui liikmesriik ei täida käesolevast põhikirjast tulenevaid liikmekohustusi, eriti kohustust maksta oma osa märgitud kapitalist või teenindada oma võetud laene, võib juhatajate nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega peatada laenude või tagatiste andmise sellele liikmesriigile või selle kodanikele.

Selline otsus ei vabasta riiki ega tema kodanikke nende kohustustest panga ees.

Artikkel 25

(endine artikkel 27)

1. Kui juhatajate nõukogu teeb otsuse peatada panga operatsioonid, lõpetatakse viivitamata kogu panga tegevus, välja arvatud see, mis on vajalik panga varade asjakohase kasutamise, kaitsmise ja säilitamise ning tema kohustuste täitmise tagamiseks.

2. Likvideerimise korral nimetab juhatajate nõukogu ametisse likvideerijad ja annab neile juhtnõõrid likvideerimise täideviimiseks. Juhatajate nõukogu tagab, et panga töötajate õigused oleksid kaitstud.

Artikkel 26

(endine artikkel 28)

1. Pangal on igas liikmesriigis kõige ulatuslikum õigusvõime, mis vastavalt selle riigi seadustele kuulub juriidilistele isikutele; sealhulgas võib ta omandada või võõrandada vallas- ja kinnisvara ning olla kohtus hagejaks või kostjaks.

2. Panga omand vabastatakse igasugusest revireerimisest või sundvõõrandamisest.

Artikkel 27

(endine artikkel 29)

Vaidlusi ühelt poolt panga ja teiselt poolt tema võlausaldajate, võlgnike või teiste isikute vahel lahendavad riikide pädevad kohtud, välja arvatud juhul, kui need vaidlused on antud Euroopa Liidu Kohtu pädevusse. Pank võib lepinguga ette näha vahekohtumenetluse.

Pangal on igas liikmesriigis kohtudokumentide kättetoimetamise aadress. Ta võib siiski lepingutes määratleda konkreetse kättetoimetamise aadressi.

Panga omandit ja varasid saab ainult kohtu otsusega arestida või allutada sundtäitmisele.

Artikkel 28

(endine artikkel 30)

1. Juhatajate nõukogu võib teha ühehäälselt otsuse asutada tütaretevõtjaid või muid üksusi, millel on iseseisev õigusvõime ja mis on majanduslikult iseseisvad.
 2. Juhatajate nõukogu võtab ühehäälselt vastu esimeses lõikes osutatud asutuste põhikirjad. Põhikiri määratleb eelkõige nimetatud asutuste eesmärgid, struktuuri, kapitali, liikmeskonna, peakorteri asukoha, finantsressursid, sekkumisvahendid, auditeerimiskorra ja panga organite ja fondi organite omavahelised suhted.
 3. Pangal on õigus osaleda nimetatud asutuste juhtimises ja nende märgitud kapitalis juhatajate nõukogu poolt ühehäälselt määratud summa ulatuses.
 4. Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokolliga kohaldatakse lõikes 1 osutatud asutuste suhtes juhul, kui nad on asutatud liidu õiguse alusel, nende organite liikmetele nende vastavate kohustuste täitmisel ja nende töötajatele samadel tingimustel, mis kehtivad panga suhtes.
- Nimetatud asutustest saadavate dividendide, kapitali kasvatulude või muud liiki tulude suhtes, millele teistel liikmetel peale Euroopa Liidu ja panga on õigus, kehtivad kohaldatavate õigusaktide maksusätted.
5. Edaspidi sätestatud piirides lahendab Euroopa Liidu Kohus vaidlusi, mis käsitlevad liidu õiguse alusel asutatud asutuse organite vastu võetud meetmeid. Selliste meetmete vastu võib esitada hagi iga nimetatud asutuse liige oma funktsioonist tulenevalt või liikmesriik Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 263 sätestatud tingimuste alusel.
 6. Juhatajate nõukogu võib ühehäälselt otsustada lubada liidu õiguse alusel asutatud asutuste töötajatel liituda panga ja asutuse ühisskeemidega kooskõlas vastava sisekorraga.

PROTOKOLL (nr 6)
PROTOKOLL EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE
NING TEATUD ORGANITE, ASUTUSTE JA TALITUSTE
ASUKOHA KOHTA

LIIKMESRIIKIDE VALITSUSTE ESINDAJAD,

VÖTTES ARVESSE Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 341 ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu artiklit 189,

MEELDE TULETADES JA KINNITADES 8. aprilli 1965. aasta otsust ja ilma et see piiraks otsuseid tulevaste institutsioonide ja talituste asukoha kohta,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule.

Ainus artikkel

- a) Euroopa Parlamendi asukoht on Strasbourgis, kus peetakse 12 igakuist täisistungjärku, sealhulgas eelarveistungjark. Lisatäisistungjärgud peetakse Brüsselis. Euroopa Parlamendi komiteed käivad koos Brüsselis. Euroopa Parlamendi peasekretariaat ja selle talitused jäävad Luxembourgis.
- b) Nõukogu asukoht on Brüsselis. Aprillis, juunis ja oktoobris peab nõukogu oma istungeid Luxembourgis.
- c) Komisjoni asukoht on Brüsselis. 8. aprilli 1965. aasta otsuse artiklites 7, 8 ja 9 loetletud talitused seatakse sisse Luxembourgis.
- d) Euroopa Liidu Kohtu asukoht on Luxembourgis.
- e) Kontrollikoja asukoht on Luxembourgis.
- f) Majandus- ja sotsiaalkomitee asukoht on Brüsselis.
- g) Regioonide komitee asukoht on Brüsselis.
- h) Euroopa Investeerimispanka asukoht on Luxembourgis.
- i) Euroopa Keskpanka asukoht on Frankfurdis.
- j) Euroopa Politsei ameti (Europol) asukoht on Haagis.

PROTOKOLL (nr 7)
**EUROOPA LIIDU PRIVILEEGIDE JA IMMUNITEETIDE
KOHTA**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

VÕTTES ARVESSE, et kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 343 ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu artikliga 191 on Euroopa Liidul ja Euroopa Aatomienergiaühendusel liikmesriikide territooriumil oma ülesannete täitmiseks vajalikud privileegid ja immunitetid,

ON LEPPINUD KOKKU järgmiste sätete suhtes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule.

I PEATÜKK

EUROOPA LIIDU OMAND, VARA JA TEGEVUS

Artikkel 1

Liidu ruumid ja ehitised on puutumatud. Neid ei või läbi otsida, arestida, konfiskeerida ega sundvõõrandada. Liidu omandi ja vara suhtes ei kehti Euroopa Kohtu loata ükski haldus- ega õiguslik piirang.

Artikkel 2

Liidu arhiivid on puutumatud.

Artikkel 3

Liit, selle vara, tulud ja muu omand on vabastatud kõigist otsestest maksudest.

Alati kui võimalik, võtavad liikmesriikide valitsused asjakohased meetmed, et hüvitada või tagastada vallas- ja kinnisvara hinnas sisalduvad kaudsed maksud ja müügitmaksud, kui liit teeb ametlikuks kasutuseks ulatuslikke oste, mille hind sisaldab selliseid makse. Neid sätteid ei kohaldata, kui nende mõjul liidu piires kahjustataks konkurentsi.

Vabastus ei kehti maksude ja tasude suhtes, mis katavad üksnes kommunaalteenuste kulud.

Artikkel 4

Liit on vabastatud kõikidest tollimaksudest, impordi- ja ekspordikeeldudest ning impordi- ja ekspordipiirangutest ametlikuks kasutuseks mõeldud kaupade puhul; riigi territooriumil, kuhu need kaubad on selliselt imporditud, ei võõrandata neid tasu eest ega tasuta, välja arvatud tingimustel, mille on heaks kiitnud selle riigi valitsus.

Samuti on liidu väljaanded vabastatud tollimaksudest, impordi- ja ekspordikeeldudest ning impordi- ja ekspordipiirangutest.

II PEATÜKK

SIDE JA REISILUBA (*LAISSEZ-PASSER*)

Artikkel 5

(endine artikkel 6)

Liidu institutsioonidele võimaldatakse ametlikuks sidepidamiseks ja kõikide oma dokumentide edastamiseks iga liikmesriigi territooriumil sama kord, mille see riik tagab diplomaatilistele esindustele.

Liidu institutsioonide ametlikku kirj vahetust ja muid ametlikke teateid ei tsenseerita.

Artikkel 6

(endine artikkel 7)

Liidu institutsioonide presidendid võivad liidu institutsioonide liikmetele ja teenistujatele väljastada lihthäälteenamusega otsustava nõukogu kehtestatud vormis reisiloa (*laissez-passer*), mida liikmesriikide ametiasutused tunnustavad kehtiva reisidokumentina. Neid reisilube väljastatakse ametnikele ja muudele teenistujatele tingimustel, mis on sätestatud liidu ametnike personalieeskirjades ja muude teenistujate teenistustingimustes.

Komisjon võib sõlmida lepinguid nende reisilubade tunnustamiseks kehtivate reisidokumentidena kolmandate riikide territooriumil.

III PEATÜKK

EUROOPA PARLAMENDI LIIKMED

Artikkel 7

(endine artikkel 8)

Euroopa Parlamendi istungipaika sõitvate või sealt lahkuvate Euroopa Parlamendi liikmete vaba liikumise suhtes ei kehtestata ühtegi haldus- ega muud piirangut.

Tolli- ja valuutakontrolli suhtes võimaldatakse Euroopa Parlamendi liikmetele:

- a) nende oma valitsuse poolt samad soodustused, mis välismaal ajutisel ametilähetusel olevatele kõrgetele ametnikele;
- b) teiste liikmesriikide valitsuste poolt samad soodustused, mis välisriikide valitsuste esindajatele ajutisel ametilähetusel.

Artikkel 8

(endine artikkel 9)

Euroopa Parlamendi liikmeid ei või üle kuulata, nende suhtes tõkendit kohaldada ega neid kohtumenetlusele allutada nende poolt oma kohustuste täitmisel avaldatud arvamuste või antud häälte tõttu.

Artikkel 9

(endine artikkel 10)

Euroopa Parlamendi istungjärkude ajal on Euroopa Parlamendi liikmetel:

- a) oma riigi territooriumil samasugune immuuniteet nagu selle riigi parlamendi liikmetel;
- b) teise liikmesriigi territooriumil immuuniteet tõkendite ja kohtumenetluse suhtes.

Euroopa Parlamendi liikmete immuuniteet kehtib ka siis, kui nad sõidavad Euroopa Parlamendi istungipaika ja sealt tagasi.

Immuuniteedile ei saa tugineda, kui parlamendiliige tabatakse õiguserikkumiselt, ning see ei takista Euroopa Parlamendil kasutamast õigust oma liikme immuuniteet ära võtta.

IV PEATÜKK

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE TÖÖS OSALEVAD LIIKMESRIIKIDE ESINDAJAD

Artikkel 10

(endine artikkel 11)

Liidu institutsioonide töös osalevatele liikmesriikide esindajatele, nende nõuandjatele ja tehnilistele asjatundjatele võimaldatakse oma kohustusi täites ning kohtumisaipa ja sealt tagasi sõites tavapärased privileegid, immuuniteedid ja soodustused.

Käesolev artikkel kehtib samuti liidu konsultatiivorganite kohta.

V PEATÜKK

EUROOPA LIIDU AMETNIKUD JA MUUD TEENISTUJAD

Artikkel 11

(endine artikkel 12)

Iga liikmesriigi territooriumil on liidu ametnikel ja muudel teenistujatel nende kodakondsusest olenemata järgmised privileegid ja immunitetid:

- a) kohtulik puutumatus oma ametikohustuste täitmisel tehtud tegude, sealhulgas suuliste ja kirjalike avalduste suhtes, kui ei tulene teisiti asutamislepingute sätetest, mis käsitlevad ühelt poolt ametnike ja muude teenistujate vastutust liidu ees ning teiselt poolt Euroopa Liidu Kohtu pädevust vaidlustes liidu ning nende ametnike ja muude teenistujate vahel. Neile jääb see puutumatus ka pärast nende ametist lahkumist;
- b) teenistujate, nende abikaasade ja neist sõltuvate pereliikmete puhul ei kehti sissesõidupiiirangud ega välismaalaste registreerimise formaalsused;
- c) valuutaeeskirjade suhtes on neil samad soodustused, mis tavapäraselt võimaldatakse rahvusvaheliste organisatsioonide ametnikele;
- d) õigus selles riigis esmakordsel ametisseasumisel tollimaksuvabalt riiki tuua oma mööbel ja muu vallasvara ning õigus oma mööbel ja muu vallasvara tollimaksuvabalt sellest riigist taas välja viia, kui nende ametikohustused selles riigis lõpevad; mõlemal juhul vastavalt tingimustele, mida peab vajalikuks selle riigi valitsus, kus seda õigust kasutatakse;
- e) õigus tollimaksuvabalt riiki tuua isiklikuks kasutamiseks mõeldud auto, mis on omandatud riigis, kus nad viimati elasid, või riigis, mille kodakondsed nad on, selle riigi siseturul valitsevate tingimuste kohaselt, ning see auto tollimaksuvabalt sellest riigist taas välja viia; mõlemal juhul vastavalt tingimustele, mida peab vajalikuks asjaomase riigi valitsus.

Artikkel 12

(endine artikkel 13)

Kooskõlas tingimuste ja menetlusega, mille Euroopa Parlament ja nõukogu on seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist asjaomaste institutsioonidega määruste abil kinnitanud, on liidu ametnikud ja muud teenistujad kohustatud maksma liidule maksu töö- ja muudelt tasudelt, mida liidud neile maksavad.

Töö- ja muud tasud, mida liidud neile maksavad, on vabastatud riigimaksudest.

Artikkel 13

(endine artikkel 14)

Tulumaksu, omandimaksu ja pärandimaksu rakendamisel ning liidu liikmesriikide vahel sõlmitud topeltmaksustamise vältimist käsitlevate konventsioonide kohaldamisel loetakse, et liidu ametnikud ja muud teenistujad, kes üksnes oma kohustuste täitmiseks liidu teenistuses asuvad elama liikmesriigi territooriumile, mis nende liidu teenistusse astudes ei ole maksustav elukohariik, nii nende tegelikus elukohariigis kui ka maksustavas elukohariigis on säilitanud oma elukoha viimati nimetatud riigis, tingimusel et see riik on liidu liige. See säte kehtib ka abikaasa kohta, kui abikaasa ei tegutse iseseisvalt tasustataval töökohal, ning käesolevas artiklis nimetatud isikute ülalpidamisel ja hoole all olevate laste kohta.

Eelmises lõigus nimetatud isikutele kuuluv vallasvara, mis asub selle riigi territooriumil, kus nad viibivad, on selles riigis vabastatud pärandimaksust; pärandimaksu suurust määrates loetakse selline vara nende isikute maksustavas elukohariigis asuvaks, arvestades kolmandate riikide õigusi ja topeltmaksustamist käsitlevate rahvusvaheliste konventsioonide võimalikku kohaldamist.

Käesoleva artikli sätete kohaldamisel ei arvestata sellist elukohta, mis on seotud üksnes kohustuste täitmisega muude rahvusvaheliste organisatsioonide teenistuses.

Artikkel 14

(endine artikkel 15)

Euroopa Parlament ja nõukogu kinnitavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste institutsioonidega määruste abil liidu ametnike ja muude teenistujate sotsiaalkindlustustagatiste kava.

Artikkel 15

(endine artikkel 16)

Euroopa Parlament ja nõukogu määravad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste institutsioonidega määruste abil kindlaks liidu ametnike ja muude teenistujate kategooriad, kelle kohta osaliselt või täielikult kehtivad artikli 11, artikli 12 teise lõigu ja artikli 13 sätted.

Liikmesriikide valitsustele teatatakse korrapäraselt sellistesse kategooriatesse kuuluvate ametnike ja muude teenistujate nimed, ametinimetused ja aadressid.

VI PEATÜKK

EUROOPA LIIDU JUURDE AKREDITEERITUD KOLMANDATE RIIKIDE ESINDUSTE PRIVILEEGID
JA IMMUNITEEDID*Artikkel 16*

(endine artikkel 17)

Liikmesriik, mille territooriumil on liidu institutsiooni asukoht, annab kolmandate riikide esindustele, mis on akrediteeritud liidu juurde, tavapärased diplomaatilised immunitetid ja privileegid.

VII PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 17

(endine artikkel 18)

Liidu ametnikele ja muudele teenistujatele antakse privileegid, immunitetid ja soodustused üksnes liidu huvides.

Iga liidu institutsioon peab ametnikule või muule teenistujale antud immunitedi ära võtma alati, kui kõnealune institutsioon leiab, et sellise immunitedi äravõtmine ei ole vastuolus liidu huvidega.

Artikkel 18

(endine artikkel 19)

Käesoleva protokolliga kohaldamisel teevad liidu institutsioonid koostööd asjaomaste liikmesriikide vastutavate ametiasutustega.

Artikkel 19

(endine artikkel 20)

Artiklid 11–14 ja 17 on kohaldatavad Euroopa Ülemkogu eesistuja suhtes.

Neid kohaldatakse ka komisjoni liikmete suhtes.

Artikkel 20

(endine artikkel 21)

Artikleid 11–14 ja artiklit 17 kohaldatakse Euroopa Liidu Kohtu kohtunike, kohtujuristide, kohtusekretäride ja kaasettekandjate suhtes, ilma et see piiraks Euroopa Liidu Kohtu põhikirja käsitleva protokolliga artikli 3 sätteid kohtunike ja kohtujuristide kohtuliku puutumatuses kohta.

Artikkel 21

(endine artikkel 22)

Ilma et see piiraks Euroopa Investeerimispanka põhikirja protokollisätete kohaldamist, kohaldatakse käesolevat protokollisäet Euroopa Investeerimispanka, selle organite liikmete, selle personali ning selle tegevuses osalevate liikmesriikide esindajate suhtes.

Peale selle on Euroopa Investeerimispank vabastatud mis tahes kujul maksustamisest või muust sellelaadsest kohustusest tema kapitali suurenemise korral ning mitmesugustest formaalsustest, mida võidakse sellega siduda riigis, kus on kõnealuse panga alaline asukoht. Samamoodi ei anna Euroopa Investeerimispanka tegevuse lõpetamine või likvideerimine alust maksustamiseks. Kõnealust panka ja selle institutsioonide põhikirjalist tegevust ei maksustata käibemaksuga.

Artikkel 22

(endine artikkel 23)

Käesolevat protokollisäet kohaldatakse ka Euroopa Keskpanka, selle organite liikmete ja selle personali suhtes, ilma et see piiraks Euroopa Keskpankade Süsteemi ning Euroopa Keskpanka põhikirja käsitleva protokollisätete kohaldamist.

Peale selle on Euroopa Keskpank vabastatud mis tahes kujul maksustamisest või muust sellelaadsest kohustusest tema kapitali mis tahes suurenemise korral ning mitmesugustest formaalsustest, mida võidakse sellega siduda riigis, kus on kõnealuse panga asukoht. Kõnealuse panga ja selle organite tegevust, mis on kooskõlas Euroopa Keskpankade Süsteemi ning Euroopa Keskpanka põhikirjaga, ei maksustata käibemaksuga.

PROTOKOLL (nr 8)
**EUROOPA LIIDU LEPINGU ARTIKLI 6 LÕIKE 2
KOHTA, MIS KÄSITLEB LIIDU ÜHINEMIST EUROOPA
INIMÕIGUSTE JA PÕHIVABADUSTE KAITSE
KONVENTSIOONIGA**

KÕRGED LEPINGUOSALISED

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule:

Artikkel 1

Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikes 2 sätestatud leping liidu ühinemise kohta Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga (edaspidi „Euroopa konventsioon”) näeb ette liidu ja liidu õiguse eripärade säilitamise, iseäranis:

- a) erikorra liidu võimalikuks osalemiseks Euroopa konventsiooni kontrolliorganites;
- b) mehhanismid, mis on vajalikud, et tagada mitteliikmesriikide või üksikisikute koostatud hagide õigesti adresseerimine liikmesriikidele ja/või liidule.

Artikkel 2

Artiklis 1 osutatud leping tagab, et ühinemine ei mõjuta liidu pädevust ega liidu institutsioonide volitusi. Nimetatud leping tagab, et ükski selle säte ei mõjuta liikmesriikide olukorda Euroopa konventsiooni suhtes, iseäranis Euroopa konventsiooni protokollide, meetmete, mis liikmesriigid on võtnud erandina Euroopa konventsioonist kooskõlas selle artikliga 15, ja liikmesriikide poolt kooskõlas konventsiooni artikliga 57 tehtud reservatsioonide suhtes.

Artikkel 3

Ükski artiklis 1 osutatud lepingu säte ei või mõjutada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 344.

PROTOKOLL (nr 9)
**NÕUKOGU OTSUSE KOHTA, MIS KÄSITLEB
EUROOPA LIIDU LEPINGU ARTIKLI 16 LÕIKE 4 JA
EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLI 238
LÕIKE 2 RAKENDAMIST ÜHELTL POOLT
AJAVAHEMIKUS 1. NOVEMBER 2014 – 31. MÄRTS
2017 JA TEISELT POOLT ALATES 1. APRILLIST 2017**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

VÕTTES ARVESSE asjaolu, kui oluliselt tähtis oli kokkuleppele jõudmine nõukogu otsuses, mis käsitleb Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõike 4 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 2 rakendamist ühelt poolt ajavahemikus 1. november 2014 – 31. märts 2017 ja teiselt poolt alates 1. aprillist 2017 (edaspidi „otsus”), Lissaboni lepingu heakskiitmise ajal,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule:

Ainus artikkel

Enne kui nõukogu vaatab läbi mis tahes eelnõu, mille eesmärk on muuta otsust või mis tahes selle sätteid või tunnistada need kehtetuks või muuta otseselt või kaudselt selle kohaldamisala või tähendust teise liidu õigusakti muutmise teel, peab Euroopa Ülemkogu asjaomase eelnõu üle esialgse arutelu, tehes otsuse konsensuse alusel vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 15 lõikele 4.

PROTOKOLL (nr 10)
**EUROOPA LIIDU LEPINGU ARTIKLIGA 42 LOODUD
ALALISE STRUKTUREERITUD KOOSTÖÖ KOHTA**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

VÕTTES ARVESSE Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõiget 6 ja artiklit 46,

MEELDE TULETADES, et liidu eesmärgiks on ühine välis- ja julgeolekupoliitika, mis põhineb liikmesriikide tegevuse pideva vastastikuse lähenemise saavutamisel,

MEELDE TULETADES, et ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika on ühise välis- ja julgeolekupoliitika lahutamatu osa; et see tagab liidule operatiivse tegutsemisvõime, kasutades tsiviil- ja sõjaväevahendeid; et liit võib selliseid vahendeid kasutada Euroopa Liidu lepingu artiklis 43 osutatud missioonidel väljaspool liitu rahutagamiseks, konfliktide ennetamiseks ning rahvusvahelise julgeoleku tugevdamiseks kooskõlas ÜRO põhikirja põhimõtetega; et nende kohustuste täitmisel kasutatakse liikmesriikide sõjalisi võimeid kooskõlas „ühtsete jõudude” põhimõttega,

MEELDE TULETADES, et liidu ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika ei mõjuta teatavate liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsepoliitika eripära,

MEELDE TULETADES, et liidu ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika arvestab nende liikmesriikide Põhja-Atlandi lepingu järgseid kohustusi, kes näevad oma ühiskaitse teostumist Põhja-Atlandi lepingu organisatsioonis, ja ühtib selle lepingu raames kehtestatud ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitikaga,

OLLES VEENDUNUD, et kooskõlas „Berliin pluss” kokkulepetega aitab liidu kindlam roll julgeoleku- ja kaitseküsimustes kaasa uuenenud Atlandi liidu elujõulisusele,

OLLES OTSUSTANUD tagada, et liit on täielikult võimeline endale rahvusvaheliselt kohustusi võtma,

TUNNUSTADES, et Ühinenud Rahvaste Organisatsioon võib taotleda liidu abi Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja VI ja VII peatüki alusel käivitatud missioonide koheseks elluviimiseks,

TUNNUSTADES, et julgeoleku- ja kaitsepoliitika tugevdamine nõuab liikmesriikide poolseid jõupingutusi sõjaliste võimete valdkonnas,

OLLES TEADLIKUD sellest, et Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika uuele arenguetapile siirdumine eeldab asjaomastelt liikmesriikidelt sihikindlaid jõupingutusi,

MEELDE TULETADES liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja täieliku kaasamise olulisust alalise struktureeritud koostööga seotud menetlustesse,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule:

Artikkel 1

Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõikes 6 osutatud alalise struktureeritud koostööga võivad ühineda kõik liikmesriigid, kes kohustuvad alates kuupäevast, mil jõustub Lissaboni leping:

- a) asuma intensiivsemalt arendama oma kaitsevõimet, arendades oma riiklikku panust ja vajaduse korral osalemist riikidevahelistes relvajõududes, Euroopa peamistes varustusprogrammides ning kaitsevõime arendamise, teadusuuringute, hangete ja relvastuse alase agentuuri (Euroopa Kaitseagentuur) tegevuses, ning
- b) olema võimeline hiljemalt 2010. aastaks tagama kavandatud missioonideks kas iseseisvalt või osana riikidevahelistest relvajõudude rühmadest eriülesandega lahinguüksusi, mis on taktikalisel tasandil tugielementidega, kaasa arvatud transport ja logistika, lahinguformeeringutena korraldatud, ning mis on võimelised Euroopa Liidu lepingu artiklis 43 osutatud ülesandeid täitma 5 kuni 30 päeva jooksul eelkõige Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni taotluste korral, ning mida saab lahinguvalmis hoida esialgse 30-päevase perioodi vältel, mida saab pikendada vähemalt 120 päevani.

Artikkel 2

Artiklis 1 sätestatud eesmärkide saavutamiseks kohustuvad alalises struktureeritud koostöös osalevad liikmesriigid:

- a) tegema alates Lissaboni lepingu jõustumisest koostööd kaitsevarustuse investeerimiskulude tasemega seotud heakskiidetud eesmärkide saavutamiseks ning neid eesmärke regulaarselt läbi vaatama, pidades silmas julgeolekukeskkonda ja liidu rahvusvahelisi kohustusi;
- b) viima oma kaitseüsteemid võimalikult suures osas üksteisega vastavusse, eelkõige ühtlustades oma sõjaliste vajaduste kindlaksmääramist, võttes ühisesse kasutusse ja vajadusel spetsialiseerides oma kaitsevahendeid ja -võimekust ning ergutades koostööd koolituse ja logistika valdkondades;
- c) võtma konkreetseid meetmeid oma jõudude kättesaadavuse, koostoimimisvõime, paindlikkuse ja ümberpaigutatavuse tõhustamiseks, seades eelkõige ühiseid eesmärke jõudude eraldamise osas, sealhulgas vajadusel läbi vaatama oma siseriikliku otsuste vastuvõtmise korra;
- d) tegema koostööd, et tagada nende poolt vajalike meetmete võtmine „võimete arendamise mehhanismi” raames ilmnenu puudujääkide kõrvaldamiseks, sealhulgas riikidevahelise lähenemisviisi kaudu ja ilma et see piiraks sellega seonduvaid kohustusi NATO raames;

- e) osalema vajadusel Euroopa Kaitseagentuuri raames oluliste ühiste või Euroopa varustusprogrammide arendamisel.

Artikkel 3

Euroopa Kaitseagentuur aitab kaasa osalevate liikmesriikide eraldatud sõjaliste võimete korrapärasele hindamisele, muu hulgas selliste võimete hindamisele, mis on eraldatud vastavuses tingimustega, mis on kehtestatud muu hulgas artikli 2 alusel, ja annab sellest aru vähemalt kord aastas. Seda hindamist võib kasutada nõukogu soovituste ja otsuste alusena, mis on vastu võetud kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikliga 46.

PROTOKOLL (nr 11)
EUROOPA LIIDU LEPINGU ARTIKLI 42 KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

PIDADES SILMAS vajadust täielikult rakendada Euroopa Liidu lepingu artikli 42 lõike 2 sätteid,

PIDADES SILMAS asjaolu, et artikli 42 kohaselt ei mõjuta liidu poliitika teatavate liikmesriikide julgeoleku- ja kaitsepoliitika eripära, arvestab nende liikmesriikide Põhja-Atlandi lepingu järgseid kohustusi, kes näevad oma ühise kaitse teostumist NATOs, ja ühtib selle lepingu raames kehtestatud ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitikaga,

ON LEPPINUD KOKKU JÄRGMISES SÄTTES, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Euroopa Liit töötab koos Lääne-Euroopa Liiduga välja omavahelise tõhustatud koostöö korra.

PROTOKOLL (nr 12)
ÜLEMÄÄRASE EELARVEPUUDUJÄÄGI MENETLUSE KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES määrata Euroopa Liidu tomimiselepingu artiklis 126 viidatud eelarvepuudujäägi menetluse üksikasjad,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu toimimise lepingule:

Artikkel 1

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 126 lõikes 2 nimetatud kontrollväärtused on järgmised:

- 3 % kavandatud või tegeliku riigieelarve puudujäägi suhte puhul sisemajanduse kogutoodangusse turuhindades;
- 60 % riigivõla suhte puhul sisemajanduse kogutoodangusse turuhindades.

Artikkel 2

Nimetatud lepingu artiklis 126 ning käesolevas protokollis tähendab:

- „riik” avalikku haldust üldiselt, s.t keskvalitsust, piirkondlikku valitsust või kohalikku omavalitsust ning sotsiaalkindlustusfonde, arvestamata Euroopa integreeritud majandusaruannete süsteemis määratletud kommertstehinguid;
- „puudujääk” Euroopa integreeritud majandusaruannete süsteemis määratletud puhaslaenu;
- „investeerimine” vastavalt Euroopa integreeritud majandusaruannete süsteemis määratletud kogupõhikapitali moodustamist;
- „võlg” aasta lõpuks maksmata koguvõla nominaalväärtust, mis on konsolideeritud esimeses lõigus määratletud avaliku halduse sektorites ja nende vahel.

Artikkel 3

Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse tõhususe tagamiseks vastutavad liikmesriikide valitsused kõnealuse menetluse alusel artikli 2 esimeses alapunktis määratletud avaliku halduse sektori

puudujäägi eest. Liikmesriigid tagavad, et nende riiklikud menetlused eelarve valdkonnas võimaldavad neil täita aluslepingutest tulenevaid kohustusi. Liikmesriigid esitavad komisjonile viivitamata ja korrapäraselt aruandeid oma kavandatud ja tegeliku puudujäägi ning oma võla taseme kohta.

Artikkel 4

Käesoleva protokolliga kohaldamiseks kasutatavad statistilised andmed esitab komisjon.

PROTOKOLL (nr 13)
LÄHENEMISKRITEERIUMIDE KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES üksikasjalikult kindlaks määrata Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 nimetatud lähenemiskriteeriumid, millest liit juhindub tehes otsuseid liikmesriikide, mille suhtes on kehtestatud erand, erandite kaotamiseks,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Artikkel 1

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõike 1 esimeses alapunktis ettenähtud hindade stabiilsuse kriteerium tähendab, et liikmesriigil on püsiva stabiilsustasemega hinnanaõtjad ning keskmine inflatsioonimäär vaadelduna ühe aasta kestel enne kontrollimist ei ületa rohkem kui 1,5 % võrra kolme kõige paremaid tulemusi saavutava liikmesriigi määra. Inflatsiooni mõõdetakse võrreldaval alusel tarbijahinnaindeksi abil, võttes arvesse riiklike määratluste erinevust.

Artikkel 2

Nimetatud lepingu artikli 140 lõike 1 teises alapunktis ettenähtud riigi rahanduse stabiilsuse kriteerium tähendab, et kontrollimise ajal ei kehti liikmesriigi suhtes nimetatud lepingu artikli 126 lõikes 6 nimetatud nõukogu otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta.

Artikkel 3

Nimetatud lepingu artikli 140 lõike 1 kolmandas alapunktis ettenähtud Euroopa Rahasüsteemi vahetuskursimehhanismis osalemise kriteerium tähendab, et liikmesriik on järginud Euroopa Rahasüsteemi vahetuskursimehhanismis ettenähtud normaalseid kõikumispiire ilma tõsiste pingeteta vähemalt kahe aasta jooksul enne kontrollimist. Eelkõige ei tohi liikmesriik olla sama aja jooksul omal algatusel devalveerinud oma raha kahepoolset keskmist kurssi euro suhtes.

Artikkel 4

Nimetatud lepingu artikli 140 lõike 1 neljandas alapunktis nimetatud intressimäärade lähenemiskriteerium tähendab, et vaadelduna ühe aasta kestel enne kontrollimist on liikmesriigil olnud

keskmine nominaalne pikaajaline intressimäär, mis ei ületa rohkem kui 2 % võrra kolme kõige paremaid tulemusi saavutava liikmesriigi määra. Intressimäärasid mõõdetakse pikatähtajaliste riigi võlakirjade või nendega võrreldavate väärtpaberite alusel, võttes arvesse riiklike määratluste erinevust.

Artikkel 5

Käesoleva protokoli kohaldamise jaoks kasutatavad statistilised andmed esitab komisjon.

Artikkel 6

Komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist vastavalt asjaoludele kas Euroopa Parlamendi või EKPga ning majandus- ja rahanduskomiteega võtab nõukogu ühehäälselt vastu asjakohased sätted, et määrata kindlaks nimetatud lepingu artiklis 140 nimetatud lähenemiskriteeriumide üksikasjad; seejärel asendavad vastuvõetud sätted käesoleva protokoli.

PROTOKOLL (nr 14)
EURORÜHMA KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES edendada majanduskasvu tugevdamise tingimusi Euroopa Liidus ning arendada selleks majanduspoliitika veelgi tihedamat koordineerimist euroalal,

OLLES teadlikud vajadusest näha ette erisätteid eurot kasutavate liikmesriikide vahelise dialoogi tõhus-
tamiseks seni, kuni euro saab kõigi liidu liikmesriikide rahaks,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimi-
mise lepingule:

Artikkel 1

Eurot kasutavate liikmesriikide ministrid tulevad kokku mitteametlikult. Sellised kohtumised leiavad vajaduse korral aset selleks, et arutada küsimusi, mis on seotud nende ühise vastutusega ühisraha suhtes. Kohtumistel osaleb komisjon. Euroopa Keskpank kutsutakse osalema neil kohtumistel, mille korraldavad eurot kasutavate liikmesriikide rahandusküsimuste eest vastutavate ministrite ja komisjoni esindajad.

Artikkel 2

Eurot kasutavate liikmesriikide ministrid valivad asjaomaste liikmesriikide häälteenamusega kaheks ja pooleks aastaks esimehe.

PROTOKOLL (nr 15)
TEATAVATE SUURBRITANNIA JA PÕHJA-IIRI
ÜHENDKUNINGRIIKI KÄSITLEVATE SÄTETE KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

MÕISTES, et Ühendkuningriik ei ole kohustatud ega ole võtnud endale kohustust võtta kasutusele euro, ilma et tema valitsus ja parlament oleksid eraldi otsustanud seda teha,

ARVESTADES, et 16. oktoobril 1996 ja 30. oktoobril 1997 teatas Ühendkuningriigi valitsus nõukogule oma kavatsusest mitte osaleda majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis,

MÄRKIDES Ühendkuningriigi valitsuse tava rahastada oma laenuvajadust võlakirjade müügiga erasektoris,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

1. Kui Ühendkuningriik ei teata nõukogule, et ta kavatab võtta kasutusele euro, pole tal mingit kohustust seda teha.
2. Silmas pidades Ühendkuningriigi valitsuse teadet nõukogule 16. oktoobril 1996 ja 30. oktoobril 1997, kohaldatakse Ühendkuningriigi suhtes punkte 3–8 ja 10.
3. Ühendkuningriik säilitab oma volitused rahapoliitika valdkonnas vastavalt siseriiklikule õigusele.
4. Ühendkuningriigi suhtes ei kohaldata Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 119 teist lõiku, artikli 126 lõikeid 1, 9 ja 11, artikli 127 lõikeid 1–5, artiklit 128, artikleid 130, 131, 132 ja 133, artiklit 138, artikli 140 lõiget 3, artiklit 219, artikli 282 lõiget 2, välja arvatud selle esimest ja viimast lauset, artikli 282 lõiget 5 ja artiklit 283. Sama kehtib ka artikli 121 lõike 2 kohta euroala üldiselt puudutavate majanduspoliitika üldsuuniste vastuvõtmise osas. Nendes sätetes osutatud liit või liikmesriigid ei hõlma Ühendkuningriiki ja riiklikud keskpangad ei hõlma Inglise Panka.
5. Ühendkuningriik üritab vältida ülemäärast valitsemissektori eelarve puudujääki.

Ühendkuningriigi suhtes kohaldatakse jätkuvalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 143 ja 144. Artikli 134 lõiget 4 ja artiklit 142 kohaldatakse Ühendkuningriigi suhtes nii, nagu kehtiks tema kohta erand.

6. Punktis 4 ja nimetatud lepingu artikli 139 lõike 4 esimeses lõigus loetletud artiklites osutatud nõukogu õigusaktide suhtes peatatakse Ühendkuningriigi hääleõigus. Sel eesmärgil kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 139 lõike 4 teist lõiku.

Samuti pole Ühendkuningriigil õigust osaleda EKP presidendi, asepresidendi ja teiste juhatuse liikmete nimetamisel vastavalt nimetatud lepingu artikli 283 lõike 2 alapunktile b.

7. Ühendkuningriigi suhtes ei kohaldata Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja („põhikiri”) käsitleva protokollil artikleid 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18–20, 22, 23, 26, 27, 30–34 ja 49.

Nendes artiklites osutatud liit või liikmesriigid ei hõlma Ühendkuningriiki ja riikide keskpangad ega osanikud ei hõlma Inglise Panka.

Põhikirja artiklites 10.3 ja 30.2 nimetatud EKP märgitud kapital ei hõlma kapitali, mille on märkinud Inglise Pank.

8. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 141 lõiget 1 ja põhikirja artikleid 43–47 rakendatakse olenemata sellest, kas mõne liikmesriigi kohta kehtib erand või mitte, võttes arvesse järgmisi muudatusi:

- a) artiklis 43 nimetatud EKP ja ERI ülesannete hulka kuuluvad ülesanded, mida pärast euro kasutuselevõttu tuleb veel täita Ühendkuningriigi mis tahes otsuse tõttu eurot mitte kasutusse võtta;
- b) lisaks artiklis 46 nimetatud ülesannetele annab EKP ka nõu ja aitab ette valmistada nõukogu iga otsust punkti 9 alapunktide a ja c alusel, mis käsitleb Ühendkuningriiki;
- c) Inglise Pank maksab oma EKP märgitud kapitali sissemaksena selle tegevuskuludesse samal alusel nagu nende liikmesriikide keskpangad, kelle kohta kehtib erand.

9. Ühendkuningriik võib teatada nõukogule igal ajal oma kavatsusest euro kasutusele võtta. Sel juhul:

- a) on Ühendkuningriigil õigus astuda kolmandasse etappi ainult siis, kui ta on täitnud vajalikud tingimused. Nõukogu, kes teeb otsuse Ühendkuningriigi taotlusel ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõigetes 1 ja 2 ettenähtud tingimustel ja korras, otsustab, kas Ühendkuningriik täidab vajalikke tingimusi.
- b) Inglise Pank maksab sisse oma osa EKP märgitud kapitalis, kannab EKP-le üle välisvaluutareservi varad ja annab selle reservidesse oma panuse samal alusel nagu sellise liikmesriigi keskpank, kelle kohta kehtinud erand on kehtetuks tunnistatud.

- c) Nõukogu, kes teeb otsuse nimetatud lepingu artikli 140 lõikes 3 ettenähtud tingimustel ja korras, võtab vastu kõik ülejäänud otsused, mis on vajalikud, et võimaldada Ühendkuningriigil võtta kasutusele euro.

Kui Ühendkuningriik astub kolmandasse etappi käesoleva protokollis sätestatud kohaselt, kaotavad kehtivuse punktid 3–8.

10. Olenemata Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 123 ja põhikirja artiklist 21.1, võib Ühendkuningriigi valitsus niikaua kui Ühendkuningriik ei ole eurot kasutusele võtnud, säilitada oma krediidisüsteemi (*Ways and Means*) Inglise Panga juures.

PROTOKOLL (nr 16)
TEATAVATE TAANIT KÄSITLEVATE SÄTETE KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

VÕTTES ARVESSE, et Taani põhiseadus sisaldab sätteid, mis võivad enne Taani loobumist erandist tingida Taanis rahvahääletuse,

VÕTTES ARVESSE, et 3. novembril 1993 teatas Taani valitsus nõukogule oma kavatsusest mitte osaleda majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

1. Silmas pidades Taani Kuningriigi valitsuse teadet nõukogule 3. novembril 1993, kehtib Taani Kuningriigi kohta erand. Selle erandi tulemusena kehtivad Taani kohta kõik aluslepingute ja EKPS ja EKP põhikirja artiklid ja sätted, mis käsitlevad erandit.
 2. Erandi kehtetuks tunnistamise puhul algatatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 sätestatud menetlus ainult Taani taotluse põhjal.
 3. Erandliku seisundi kehtetuks tunnistamise korral lõpeb käesoleva protokolliga sätete kehtivus.
-

PROTOKOLL (nr 17)**TAANI KOHTA**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES lahendada teatavaid konkreetseid Taaniga seotud probleeme,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja käsitleva protokolliga artikli 14 sätted ei mõjuta Taani Riigipanga õigust täita oma seniseid ülesandeid, mis on seotud Taani Kuningriigi liiduväliste osadega.

PROTOKOLL (nr 18)
PRANTSUSMAA KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES võtta arvesse konkreetset Prantsusmaaga seotud küsimust,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Prantsusmaa säilitab eesõiguse emiteerida raha Uus-Kaledoonias, Prantsuse Polüneesias ning Wallisel ja Futunal vastavalt siseriiklike seadustega kehtestatud tingimustele ja tal on ainuõigus määrata CFP frangi pariteeti.

PROTOKOLL (nr 19)
**PROTOKOLL EUROOPA LIIDU RAAMISTIKKU INTEGREERITUD
SCHENGENI ACQUIS' KOHTA**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

MÄRKIDES, et mõne Euroopa Liidu liikmesriigi poolt Schengenis 14. juunil 1985 ja 19. juunil 1990 alla kirjutatud lepingud ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta nagu ka nendega seotud lepingud ja kõnealuste lepingute alusel vastuvõetud eeskirjad on integreeritud Euroopa Liidu raamistikku 2. oktoobri 1997. aasta Amsterdami lepinguga,

SOOVIDES säilitada Schengeni *acquis*'d kujul, nagu see on välja töötatud alates Amsterdami lepingu jõustumisest, ning arendada seda *acquis*'d edasi, et aidata kaasa eesmärgi saavutamisele tagada liidu kodanikele vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev sisepiirideta ala,

VÕTTES ARVESSE Taani eriseisukohta,

VÕTTES ARVESSE asjaolu, et Iirimaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ei osale kõigis Schengeni *acquis*' sätetes, et nendele liikmesriikidele tuleks siiski võimaldada selle *acquis*' muud sätted tervikuna või osaliselt vastu võtta,

TUNNISTADES, et seetõttu on vaja kasutada aluslepingute sätteid, mis käsitlevad tihedamat koostööd teatud liikmesriikide vahel,

VÕTTES ARVESSE vajadust säilitada erisuhteid Islandi Vabariigiga ja Norra Kuningriigiga, sest Põhjamaade passiidude sätted on siduvad mõlemale riigile nagu ka Euroopa Liidu liikmeks olevatele Põhjamaadele,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Artikkel 1

Belgia Kuningriik, Bulgaaria Vabariik, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Eesti Vabariik, Kreeka Vabariik, Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Itaalia Vabariik, Küprose Vabariik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Ungari Vabariik, Malta Vabariik, Madalmaade Kuningriik, Austria Vabariik, Poola Vabariik, Portugali Vabariik, Rumeenia, Sloveenia Vabariik, Slovaki Vabariik, Soome Vabariik, ja Rootsi Kuningriik on volitatud omavahel sisse seadma tihedama koostöö nõukogu määratletud sätete valdkondades, mis moodustavad „Schengeni *acquis*”. Seda koostööd tehakse Euroopa Liidu institutsioonilises ja õiguslikus raamistikus ning aluslepingute asjakohaseid sätteid arvesse võttes.

Artikkel 2

Schengeni *acquis*'d kohaldatakse artiklis 1 osutatud liikmesriikide suhtes, ilma et see piiraks 16. aprilli 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 ja 25. aprilli 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 kohaldamist. Nõukogu asendab Schengeni lepingutega loodud täidesaatvat komiteed.

Artikkel 3

Taani Kuningriigi osalemist Schengeni *acquis*'d edasiarendavate meetmete vastuvõtmisel ning nende meetmete rakendamist ja kohaldamist Taani suhtes käsitletakse asjakohastes sätetes protokollis Taani seisukoha kohta.

Artikkel 4

Iirimaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik võivad igal ajal taotleda osalemist mõningates või kõigis Schengeni *acquis*' sätetes.

Nõukogu kiidab taotluse heaks artiklis 1 nimetatud liikmete ja asjaomase riigi valitsuse esindaja ühehäälse otsusega.

Artikkel 5

1. Schengeni *acquis*'l põhinevad ettepanekud ja algatused vastavad aluslepingute asjakohastele sätetele.

Kui kas Iirimaa või Ühendkuningriik ei ole põhjendatud aja jooksul teatanud kirjalikult nõukogule kirjalikult oma soovist osaleda, siis Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 329 osutatud luba loetakse antuks artiklis 1 osutatud liikmesriikidele ning Iirimaale või Ühendkuningriigile, kui kumbki neist soovib osaleda asjaomastes koostöövaldkondades.

2. Kui kas Iirimaa või Ühendkuningriigi puhul loetakse teade antuks vastavalt artikli 4 kohasele otsusele, võib kumbki neist siiski teatada kolme kuu jooksul kirjalikult nõukogule, et ta ei soovi sellises ettepanekus või algatuses osaleda. Sellisel juhul ei osale Iirimaa või Ühendkuningriik selle vastuvõtmises. Alates viimati nimetatud teate tegemisest peatatakse Schengeni *acquis*'l põhineva meetme vastuvõtmise menetlus kuni lõikes 3 või 4 sätestatud menetluse lõpuni või kuni asjaomase teate tagasivõtmiseni mis tahes ajal asjaomase menetluse jooksul.

3. Liikmesriigi suhtes, kes on teinud lõikes 2 osutatud teate, lõpetatakse nõukogu poolt vastavalt lõikele 4 tehtud mis tahes otsuse kohaldamine alates kavatsetud meetme jõustumise kuupäevast nõukogu poolt vajalikuks peetavas ulatuses ja nõukogu poolt kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni ettepaneku põhjal tehtud otsuses kindlaksmääratud tingimustel. Asjaomane otsus tehakse vastavalt järgmistele kriteeriumidele: nõukogu püüab säilitada olukorda, kus meetmes osaleb võimalikult suur arv liikmesriike, ilma et see mõjutaks tõsiselt Schengeni *acquis*' eri osade

praktilist toimimist, järgides samas nende sidusust. Komisjon esitab oma ettepaneku nii kiiresti kui võimalik pärast lõikes 2 osutatud teate tegemist. Nõukogu teeb vajaduse korral pärast kahte järjestikust nõukogu istungit otsuse nelja kuu jooksul alates komisjoni poolt ettepaneku esitamisest.

4. Kui nõukogu ei ole neljakuulise perioodi lõpuks otsust vastu võtnud, võib liikmesriik viivitamata taotleda küsimuse saatmist Euroopa Ülemkogule. Sellisel juhul teeb Euroopa Ülemkogu oma järgmisel kohtumisel otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni ettepaneku põhjal vastavalt lõikes 3 osutatud kriteeriumidele.

5. Kui lõikes 3 või 4 sätestatud menetluse lõpuks ei ole nõukogu või vajaduse korral Euroopa Ülemkogu oma otsust vastu võtnud, siis Schengeni *acquis*'l põhineva meetme vastuvõtmise menetluse peatamine lõpetatakse. Kui asjaomane meede võetakse vastu hiljem, lõpetatakse asjaomase liikmesriigi suhtes nõukogu poolt vastavalt lõikele 4 tehtud mis tahes otsuse kohaldamine alates asjaomase meetme vastuvõtmise kuupäevast komisjoni poolt kindlaks määratavas ulatuses ja tingimustel, välja arvatud juhul, kui asjaomane liikmesriik võtab enne meetme vastuvõtmist lõikes 2 osutatud teate tagasi. Komisjon teeb otsuse hiljemalt meetme vastuvõtmise kuupäeval. Otsuse vastuvõtmisel järgib komisjon lõikes 3 osutatud kriteeriume.

Artikkel 6

Islandi Vabariik ja Norra Kuningriik seotakse Schengeni *acquis*' rakendamise ja selle edasise arenguga. Asjakohased menetlused määratakse sel eesmärgil kindlaks lepingus, mille nõukogu artiklis 1 mainitud liikmete ühehäälsel otsusega sõlmib nende riikidega. Selline leping sisaldab sätteid Islandi ja Norra osalemise kohta käesoleva protokolliga rakendamise tulenevate finantseerimisvajaduste katmises.

Nõukogu sõlmib ühehäälselt eraldi lepingu Islandi ja Norraga, et kehtestada ühelt poolt Iirimaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ning teiselt poolt Islandi ja Norra vahel õigused ja kohustused Schengeni *acquis*' valdkondades, mida kohaldatakse nende riikide suhtes.

Artikkel 7

Läbirääkimistel uute liikmesriikide Euroopa Liitu vastuvõtmise üle käsitatakse Schengeni *acquis*'d ja selle rakendusala institutsioonide võetud edasisi meetmeid kui *acquis*'d, mida kõik kandidaatriigid peavad liitu astumiseks täielikult aktsepteerima.

PROTOKOLL (nr 20)

**EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLI 26 TEATAVATE
ASPEKTIDE KOHALDAMISE KOHTA ÜHENDKUNINGRIIGI JA IIRIMAA
SUHTES**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES lahendada teatavaid Ühendkuningriigi ja Iirimaaga seotud küsimusi,

PIDADES SILMAS Ühendkuningriigi ja Iirimaa vahelise reisimise erikorra olemasolu paljude aastate jooksul,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Artikkel 1

Olenemata Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitest 26 ja 77, mis tahes muust selle lepingu või Euroopa Liidu lepingu sättest, nende lepingute alusel võetud meetmest, liidu või liidu ja selle liikmesriikide poolt ühe või mitme kolmanda riigiga sõlmitud rahvusvahelisest lepingust, on Ühendkuningriigil õigus teostada oma piiridel teiste liikmesriikidega sellist kontrolli Ühendkuningriiki siseneda soovivate isikute suhtes, nagu ta võib pidada vajalikuks, selleks et:

- a) kontrollida liikmesriikide kodanike ning nende liidu õigusega antud õigusi kasutavate ülalpeetavate, samuti Ühendkuningriiki siduva lepinguga sellised õigused saanud teiste riikide kodanike õigust siseneda Ühendkuningriiki ja
- b) otsustada, kas teistele isikutele Ühendkuningriiki sisenemise luba anda või mitte.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 26 ja 77 või mõni muu selle lepingu või Euroopa Liidu lepingu säte või nende lepingute alusel võetud meede ei piira Ühendkuningriigi õigust kehtestada või teostada sellist kontrolli. Viited Ühendkuningriigile käesolevas artiklis hõlmavad territooriume, mille välissuhete eest vastutab Ühendkuningriik.

Artikkel 2

Ühendkuningriik ja Iirimaa võivad omavahel jätkuvalt hoida jõus korda, mis on seotud isikute liikumisega nende territooriumide vahel („ühine reisipiirkond”), kui nad täielikult austavad käesoleva protokolliga artikli 1 lõike 1 alapunktis a osutatud isikute õigusi. Sellele vastavalt kohaldatakse niikaua

kui nad säilitavad sellise korra, käesoleva protokollis artikli 1 sätteid Iirimaa suhtes samadel tingimustel kui Ühendkuningriigi suhtes. Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 26 ja 77 või mõni muu selle lepingu või Euroopa Liidu lepingu säte või nende lepingute alusel võetud meede ei mõjuta sellist korda.

Artikkel 3

Teistel liikmesriikidel on õigus selliselt kontrollida oma piiridel või igas muus nende territooriumile sisenemise kohas isikuid, kes soovivad siseneda nende territooriumile Ühendkuningriigist või territooriumilt, mille välissuhete eest Ühendkuningriik vastutab käesoleva protokollis artiklis 1 sätestatud eesmärkidel, või Irimaalt, niikaua kui käesoleva protokollis artikli 1 sätteid kohaldatakse Iirimaa suhtes.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 26 ja 77 või mõni muu selle lepingu või Euroopa Liidu lepingu säte või nende lepingute alusel võetud meede ei piira teiste liikmesriikide õigust kehtestada või teostada sellist kontrolli.

PROTOKOLL (nr 21)
**ÜHENDKUNINGRIIGI JA IIRIMAA SEISUKOHA
KOHTA VABADUSEL, TURVALISUSEL JA ÕIGUSEL
RAJANEVA ALA SUHTES**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES lahendada teatavaid Ühendkuningriigi ja Iirimaa seotud küsimusi,

PIDADES SILMAS protokollis Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 26 teatavate aspektide kohaldamise kohta Ühendkuningriigi ja Iirimaa suhtes,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Artikkel 1

Kui artiklist 3 ei tulene teisiti, ei osale Ühendkuningriik ja Iirimaa vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotisele ettepanud meetmete vastuvõtmisel nõukogus. Nõukogu otsuste puhul, mis tuleb vastu võtta ühehäälselt, on vajalik nõukogu liikmete ühehäälsus, välja arvatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa valitsuste esindajate hääled.

Käesoleva artikli kohaldamiseks määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõikele 3.

Artikkel 2

Artiklis 1 sätestatu kohaselt ja kui artiklitest 3, 4 ja 6 ei tulene teisiti, ei ole Ühendkuningriigile või Iirimaaale siduv ega nende riikide suhtes kohaldatav ükski Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise säte, ükski selle jaotise alusel võetud meede, ükski selle jaotise alusel liidu poolt sõlmitud rahvusvaheline leping ega ükski mõnda sellist sätet tõlgendav Euroopa Liidu Kohtu otsus; ükski selline säte, meede või otsus ei mõjuta mingil viisil nende riikide pädevust, õigusi ja kohustusi; ükski selline säte, meede või otsus ei mõjuta mingil viisil *acquis communautaire*'i ega liidu *acquis*'d ega moodusta osa liidu õigusest, mida kohaldatakse Ühendkuningriigi ja Iirimaa suhtes.

Artikkel 3

1. Ühendkuningriik või Iirimaa võib kolme kuu jooksul pärast Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise alusel ettepaneku või algatuse esitamist nõukogule teatada kirjalikult nõukogu eesistujale, et ta soovib osaleda mis tahes sellise kavandatud meetme võtmisel ja kohaldamisel, misjärel sellel riigil on õigus nii toimida.

Nõukogu otsuste puhul, mis tuleb vastu võtta ühehäälselt, on vajalik nõukogu liikmete ühehäälsus, kaasa arvamata liiget, kes ei ole sellist teadet edastanud. Käesoleva lõike alusel võetud meede on siduv kõikidele liikmesriikidele, kes osalesid selle võtmisel.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 70 alusel võetud meetmed kehtestavad tingimused Ühendkuningriigi ja Iirimaa osalemisele hindamistel, mis käsitlevad nimetatud lepingu kolmanda osa V jaotisega hõlmatud valdkondi.

Käesoleva artikli kohaldamiseks määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 kohaselt.

2. Kui põhjendatava ajavahemiku möödudes ei saa lõikes 1 osutatud meedet võtta Ühendkuningriigi ja Iirimaa osalusel, siis võtab nõukogu sellise meetme vastavalt artiklile 1 ilma Ühendkuningriigi ja Iirimaa osalemiseta. Sel juhul kohaldatakse artiklit 2.

Artikkel 4

Ühendkuningriik või Iirimaa võib mis tahes ajal pärast Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise alusel meetme võtmist nõukogu poolt teatada nõukogule ja komisjonile, et ta soovib võtta sellist meedet. Sel juhul kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 331 lõikes 1 sätestatud menetlust *mutatis mutandis*.

Artikkel 4a

1. Käesoleva protokollis sätteid kohaldatakse Ühendkuningriigi ja Iirimaa puhul ka nende meetmete suhtes, mis on vastu võetud või kavandatud Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise kohaselt ja millega muudetakse olemasolevat meedet, mis on nende suhtes siduv.

2. Kui nõukogu määrab komisjoni ettepaneku põhjal siiski kindlaks, et Ühendkuningriigi või Iirimaa mitteosalemine olemasoleva meetme muudetud versioonis muudab asjaomase meetme elluviimise teiste liikmesriikide või liidu jaoks mittetoimivaks, võib ta esitada neile tungiva üleskutse teha artikli 3 või 4 kohane teade. Artikli 3 kohaldamisel algab kahekuuline lisaperiood alates nõukogu poolt sellise otsuse tegemise kuupäevast.

Kui Ühendkuningriik või Iirimaa ei ole pärast kahekuulise perioodi lõppu alates nõukogu poolt otsuse tegemisest teinud artikli 3 või artikli 4 kohast teadet, ei ole olemasolev meede nende suhtes enam siduv ega kohaldatav, välja arvatud juhul, kui asjaomane liikmesriik on enne muutmismeetme jõustumist teinud artikli 4 kohase teate. See jõustub kas alates muutmismeetme jõustumise või kahekuulise perioodi lõppemise kuupäevast, olenevalt sellest, kumb on hilisem.

Käesoleva lõike kohaldamisel teeb nõukogu pärast küsimuse üle täieliku arutelu pidamist otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega, kusjuures hääletamisel osalevad nõukogu liikmed, kes esindavad muutmismeetme vastuvõtmises osalevaid või osalenud liikmesriike. Nõukogu kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 punktile a.

3. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni ettepaneku põhjal määrata kindlaks, et Ühendkuningriik või Iirimaa vastutavad võimalike otseste finantstagajärgede eest, mis tulenevad põhjendatult ja vältimatult asjaomase riigi poolt olemasolevas meetmes osalemise lõpetamisest.

4. Käesolev artikkel ei piira artikli 4 kohaldamist.

Artikkel 5

Liikmesriik, kes ei ole seotud Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise alusel võetud meetmega, ei vastuta selle meetme finantstagajärgede eest peale institutsioonide halduskulude, välja arvatud juhul, kui kõik nõukogu liikmed ei otsusta pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ühehäälselt teisiti.

Artikkel 6

Kui käesolevas protokollis osutatud juhtudel Ühendkuningriik või Iirimaa on seotud nõukogu poolt Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise alusel võetud meetmega, siis seoses selle meetmega kohaldatakse kõnealuse riigi suhtes aluslepingute asjakohaseid sätteid.

Artikkel 6a

Ühendkuningriigi või Iirimaa suhtes ei kohaldata Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 16 alusel kehtestatud eeskirju üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel liikmesriikide poolt nimetatud lepingu kolmanda osa V jaotise 4. ja 5. peatüki reguleerimisalasse kuuluva tegevuse puhul, kui Ühendkuningriigi või Iirimaa suhtes ei kohaldata liidu eeskirju, mis käsitlevad õigusalasest koostööd kriminaalasjades või politseikoostööd, mille raames tuleb järgida artikli 16 alusel kehtestatud sätteid.

Artikkel 7

Artiklid 3, 4 ja 4a ei piira Euroopa Liidu raamistikku integreeritud Schengeni *acquis*'d käsitleva protokolliga kohaldamist.

Artikkel 8

Iirimaa võib teatada kirjalikult nõukogule oma soovist, et tema suhtes ei kohaldataks enam käesoleva protokolliga tingimusi. Sel juhul kohaldatakse Iirimaa suhtes tavalisi lepingusätteid.

Artikkel 9

lirimaal puhul ei kohaldata käesolevat protokollit Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 75 suhtes.

PROTOKOLL (nr 22)
TAANI SEISUKOHA KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

MEELDE TULETADES 12. detsembril 1992 Edinburghis Euroopa Ülemkogus kohtunud riigipeade ja valitsusjuhtide otsust, mis käsitles Taani poolt tõstatatud teatavaid Euroopa Liidu lepinguga seotud probleeme,

OLLES TÄHELE PANNUD Taani seisukohta kodakondsuse, majandus- ja rahaliidu, kaitsepoliitika, justiits- ja siseküsimuste suhtes, nagu see on sätestatud Edinburghi otsuses,

OLLES TEADLIKUD, et õigusliku režiimi jätkumine, mis tuleneb Edinburghi otsusest, kitsendab aluslepingute raames oluliselt Taani osalemist liidu olulistest koostöövaldkondades ja et liidu huvides on tagada *acquis'* terviklikkus vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal,

SOOVIDES seetõttu luua õigusraamistikku, mis võimaldaks Taanil osaleda Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotises osutatud meetmete vastuvõtmisel ning tervitades Taani kavatsust kasutada seda võimalust, juhul kui see on kooskõlas tema põhiseaduse nõuetega,

MÄRKIDES, et Taani ei takista teiste liikmesriikide edasise koostöö arengut meetmete suhtes, mis ei ole Taani jaoks siduvad,

PIDADES SILMAS Euroopa Liidu raamistikku integreeritud Schengeni *acquis'*d käsitleva protokoll artiklit 3,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

I OSA

Artikkel 1

Taani ei osale Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise alusel ettepanud meetmete võtmisel nõukogus. Nõukogu otsuste puhul, mis tuleb vastu võtta ühehäälselt, on vajalik nõukogu liikmete ühehäälsus, kaasa arvamata Taani valitsuse esindajat.

Käesoleva artikli kohaldamisel määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 kohaselt.

Artikkel 2

Taani suhtes ei ole siduv ega kohaldatav ükski Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise säte, ükski selle jaotise alusel võetud meede, ükski selle jaotise alusel liidu poolt sõlmitud rahvusvaheline leping, ükski mõnda sellist sätet tõlgendav Euroopa Liidu Kohtu otsus ega ükski selle jaotise alusel võetud muudetud meede või võetav muudetav meede; need sätted, meetmed või otsused ei mõjuta mingil viisil tema pädevust, õigusi ja kohustusi; need sätted, meetmed või otsused ei mõjuta mingil viisil ei ühenduse ega liidu *acquis*'d ega moodusta osa liidu õigusest, mida kohaldatakse Taani suhtes. Eelkõige on Taani suhtes jätkuvalt siduvad ja kohaldatavad liidu muudetud õigusaktid politseikoostöö ja kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas, mis on võetud vastu enne Lissaboni lepingu jõustumist.

Artikkel 2a

Käesoleva protokoll artiklit 2 kohaldatakse samuti Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 16 alusel kehtestatud eeskirjadele üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel liikmesriikide poolt nimetatud lepingu kolmanda osa V jaotise 4. ja 5. peatüki reguleerimisalasse kuuluva tegevuse puhul.

Artikkel 3

Taani ei vastuta artiklis 1 osutatud meetmete finantstagajärgede eest peale institutsioonide halduskulude.

Artikkel 4

1. Taani otsustab kuue kuu jooksul pärast seda, kui nõukogu on võtnud käesoleva osa alusel meetme Schengeni *acquis*'l põhineva ettepaneku või algatuse kohta, kas ta rakendab seda meetet oma siseriiklikus õiguses. Kui ta otsustab seda teha, siis loob see meede kohustuse rahvusvahelise õiguse alusel Taani ning teiste asjaomase meetmega seotud liikmesriikide vahel.

2. Kui Taani otsustab mitte rakendada lõikes 1 osutatud nõukogu meedet, siis asjaomase meetmega seotud liikmesriigid ja Taani kaaluvad, missuguseid meetmeid võtta.

II OSA

Artikkel 5

Nõukogu poolt Euroopa Liidu lepingu artikli 26 lõike 1, artikli 42 ja artiklite 43–46 valdkonnas võetud meetmete suhtes ei osale Taani liidu kaitsepoliitilise tähendusega otsuste ja meetmete väljatöötamises ning rakendamises. Seepärast ei osale Taani nende meetmete võtmisel. Taani ei takista

teiste liikmesriikide edasise koostöö arengut sellel alal. Taani ei ole kohustatud aitama finantseerida sellistest meetmetest tulenevaid tegevuskulusid ega tegema liidule kättesaadavaks oma sõjalist võimekust.

Nõukogu õigusaktide puhul, mis tuleb vastu võtta ühehäälselt, on nõutav nõukogu liikmete, välja arvatud Taani Kuningriigi valitsuse esindaja, ühehäälsus.

Käesoleva artikli kohaldamiseks määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 kohaselt.

III OSA

Artikkel 6

Artikleid 1, 2 ja 3 ei kohaldata meetmete suhtes, mis määravad kindlaks kolmandad riigid, kelle kodanikel peab olema viisa liikmesriikide välispiiride ületamiseks, või ühtse viisavormiga seotud meetmete suhtes.

IV OSA

Artikkel 7

Taani võib kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega mis tahes ajal informeerida teisi liikmesriike, et ta ei soovi enam kasutada kogu käesolevat protokollit või selle osa. Sel juhul kohaldab Taani täielikult kõiki asjakohaseid, sel ajal kehtivaid Euroopa Liidu raames võetud meetmeid.

Artikkel 8

1. Taani võib kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega mis tahes ajal ning piiramata artiklit 7, informeerida teisi liikmesriike, et teatisele järgneva kuu esimesest kuupäevast koosneb I osa lisa sätetest. Sellisel juhul nummerdatakse artiklid 5–8 uuesti.

2. Kuus kuud pärast lõikes 1 osutatud teatise jõustumist saab kogu Schengeni *acquis* ja selle põhjal võetud meetmed, mis kuni selle ajani olid Taani jaoks siduvad rahvusvahelisest õigusest tulenevate kohustuste alusel, Taani jaoks siduvaks liidu õiguse alusel.

LISA

Artikkel 1

Artikli 3 kohaselt ei osale Taani Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise alusel kavandavate meetmete võtmisel nõukogus. Nõukogu õigusaktide puhul, mis tuleb vastu võtta ühehäälselt, on vajalik nõukogu liikmete, välja arvatud Taani Kuningriigi valitsuse esindaja, ühehäälsus.

Käesoleva artikli kohaldamisel määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 kohaselt.

Artikkel 2

Artikli 1 alusel ning piiramata artiklite 3, 4 ja 8 kohaldamist, ei ole Taani jaoks siduv ega tema suhtes kohaldatav ükski Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise säte, ükski selle jaotise alusel võetud meede, ükski selle jaotise alusel liidu poolt sõlmitud rahvusvaheline leping ega ükski mõnda sellist sätet tõlgendav Euroopa Liidu Kohtu otsus; ükski selline säte, meede või otsus ei mõjuta mingil viisil tema pädevust, õigusi ja kohustusi; ükski selline säte, meede või otsus ei mõjuta mingil viisil ei liidu ega liidu *acquis'd* ning ei moodusta osa liidu õigusest, mida võidakse kohaldada Taani suhtes

Artikkel 3

1. Kolme kuu jooksul pärast nõukogule Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise kohaselt tehtud ettepanekut või algatust võib Taani kirjalikult teavitada nõukogu eesistujat sellest, et ta soovib osaleda kavandatava meetme vastuvõtmisel ja rakendamisel, misjärel Taani on õigustatud nii tegema.

2. Kui mõistliku perioodi möödudes ei ole võimalik lõikes 1 osutatud meedet Taani osalusega vastu võtta, võib nõukogu sellise meetme vastu võtta vastavalt artiklile 1 ilma Taani osalusega. Sel juhul kohaldatakse artiklit 2.

Artikkel 4

Taani võib mistahes ajal pärast Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise alusel võetud meetme vastuvõtmist teavitada nõukogu ja komisjoni, et ta kavatseb seda meedet aktsepteerida. Sellisel juhul kohaldatakse nimetatud lepingu artikli 331 lõike 1 sätteid *mutatis mutandis*.

Artikkel 5

1. Käesoleva protokolliga sätteid kohaldatakse Taani puhul ka nende meetmete suhtes, mis on vastu võetud või kavandatud Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise kohaselt ja millega muudetakse olemasolevat meedet, mis on tema suhtes siduv.

2. Kui nõukogu määrab komisjoni ettepaneku põhjal siiski kindlaks, et Taani mitteosalemine olemasoleva meetme muudetud versioonis muudab asjaomase meetme elluviimise teiste liikmesriikide või liidu jaoks mittetoimivaks, võib ta esitada talle tungiva üleskutse teha artikli 3 või 4 kohane teade. Artikli 3 kohaldamisel algab kahekuuline lisaperiood alates nõukogu poolt sellise otsuse tegemise kuupäevast.

Kui Taani ei ole pärast kahekuulise perioodi lõppu alates nõukogu poolt otsuse tegemisest teinud artikli 3 või artikli 4 kohast teadet, ei ole olemasolev meede tema suhtes enam siduv ja kohaldatav, välja arvatud juhul, kui ta on enne muutmismeetme jõustumist teinud artikli 4 kohase teate. See jõustub kas alates muutmismeetme jõustumise või kahekuulise perioodi lõppemise kuupäevast, olenevalt sellest, kumb on hilisem.

Käesoleva lõike kohaldamisel teeb nõukogu pärast küsimuse üle täieliku arutelu pidamist otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega, kusjuures hääletamisel osalevad nõukogu liikmed, kes esindavad muutmismeetme vastuvõtmises osalevaid või osalenud liikmesriike. Nõukogu kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 punktile a.

3. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega ja komisjoni ettepaneku põhjal määrata kindlaks, et Taani vastutab võimalike otseste finantstagajärgede eest, mis tulenevad kohustuslikult põhjendatult ja vältimatult asjaomase riigi poolt olemasolevas meetmes osalemise lõpetamisest.

4. Käesolev artikkel ei piira artikli 4 kohaldamist.

Artikkel 6

1. Artiklis 4 ettenähtud teatis esitatakse mitte hiljem kui 6 kuud pärast meetme lõplikku vastuvõtmist, kui nimetatud meede põhineb Schengeni *acquis*l.

Juhul kui Taani ei esita teatist vastavalt artiklitele 3 või 4 Schengeni *acquis*l põhinevate meetmete kohta, kaaluvad asjaomaste meetmetega seotud liikmesriigid ja Taani, milliseid meetmeid võtta.

2. Artiklis 3 ettenähtud teatist Schengeni *acquis*l põhinevate meetmete suhtes loetakse pöördumatult artiklis 3 ettenähtud teatiseks mistahes uue ettepaneku või algatuse suhtes, mida kavatakse selle meetme põhjal võtta, määral, mil see ettepanek või algatus põhineb Schengeni *acquis*l.

Artikkel 7

Taani suhtes ei kohaldata Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 16 alusel kehtestatud eeskirju üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel liikmesriikide poolt nimetatud lepingu kolmanda osa V jaotise 4. ja 5. peatüki reguleerimisalasse kuuluva tegevuse puhul, kui Taani suhtes ei kohaldata liidu eeskirju, mis käsitlevad õigusalast koostööd kriminaalasjades või politseikoostööd, mille raames tuleb järgida artikli 16 alusel kehtestatud sätteid

Artikkel 8

Kui käesolevas osas nimetatud juhtudel on Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise alusel nõukogu võetud meede Taanile siduv, kohaldatakse Taani suhtes aluslepingute asjakohaseid sätteid vastava meetme kohta.

Artikkel 9

Kui Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise alusel vastuvõetud meede ei ole Taani suhtes siduv, ei vastuta ta selle meetme finantstagajärgede eest peale institutsioonide halduskulude, välja arvatud juhul, kui kõik nõukogu liikmed ei otsusta pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ühehäälselt teisiti.

PROTOKOLL (nr 23)
LIIKMESRIIKIDE VÄLISSUHETE KOHTA, PIDADES
SILMAS VÄLISPIIRIDE ÜLETAMIST

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

VÕTTES ARVESSE liikmesriikide vajadust tagada oma välispiiridel tõhus kontroll, vajaduse korral koostöös kolmandate riikidega,

ON LEPPINUD KOKKU järgmises sättes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 punktis b sisalduvad sätted välispiiride ületamisega seotud meetmete kohta ei piira liikmesriikide pädevust läbi rääkida või sõlmida lepinguid kolmandate riikidega, kui need lepingud respektierivad liidu õigust ja teisi asjakohaseid rahvusvahelisi lepinguid.

PROTOKOLL (nr 24)
EUROOPA LIIDU LIIKMESRIIKIDE KODANIKELE
VARJUPAIGA ANDMISE KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

ARVESTADES, ET:

ARVESTADES, et Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõike 1 kohaselt tunnustab liit põhiõiguste hartas sätestatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid,

ARVESTADES, et Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõike 3 kohaselt on Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga tagatud põhiõigused liidu õiguse üldpõhimõtted, Euroopa Liidu Kohus on pädev tagama, et Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõigete 1 ja 3 tõlgendamisel ja kohaldamisel järgib Euroopa Liit seadust,

VASTAVALT Euroopa Liidu lepingu artiklile 49 peab iga Euroopa riik liidu liikmeks saamist taotledes respekterima Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 sätestatud väärtusi,

PIDADES SILMAS, et Euroopa Liidu lepingu artikkel 7 kehtestab teatud õiguste peatamise juhul, kui liikmesriik neid väärtusi raskelt ja jätkuvalt rikub,

MEELDE TULETADES, et igal liikmesriigi kodanikul on liidu kodanikuna eriline seisund ja kaitse, mille tagavad liikmesriigid vastavuses Euroopa Liidu toimimise lepingu II osa sätetega,

PIDADES SILMAS, et asutamislepingud rajavad sisepiirideta ala ja annab igale liidu kodanikule õiguse vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil,

SOOVIDES takistada varjupaiga institutsiooni kasutamist teistel eemärkidel kui need, mille jaoks see on kavandatud,

ARVESTADES, ET käesolev protokoll respektierib pagulasseisundit käsitleva 28. juuli 1951. aasta Genfi konventsiooni otstarvet ja eesmärke,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Ainus artikkel

Arvestades põhiõiguste ja -vabaduste kaitse taset Euroopa Liidu liikmesriikides, peetakse liikmesriike seoses varjupaigaküsimustega kõigis juriidilistes ja praktilistes tähendustes üksteise suhtes ohututeks päritolumaadeks. Sellest tulenevalt võib liikmesriik teise liikmesriigi kodaniku varjupaigataotluse arvesse võtta või vastuvõetavaks kuulutada ainult järgmistel juhtudel:

- a) kui liikmesriik, mille kodanik taotleja on, võtab pärast Amsterdami lepingu jõustumist, kasutades inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 15, oma territooriumil meetmeid, mis erinevad tema kohustustest selle konventsiooni alusel;
- b) kui on algatatud Euroopa Liidu lepingu artikli 7 lõikes 1 sätestatud menetlus ja kuni nõukogu või vajaduse korral Euroopa Ülemkogu võtab selle suhtes vastu otsuse liikmesriigi kohta, mille kodanik taotleja on;
- c) kui nõukogu on vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 7 lõikele 1 vastu võtnud otsuse liikmesriigi kohta, mille kodanik taotleja on, või kui Euroopa Ülemkogu on vastavalt nimetatud lepingu artikli 7 lõikele 2 vastu võtnud otsuse liikmesriigi kohta, mille kodanik taotleja on;
- d) kui liikmesriik otsustab seda ühepoolselt teise liikmesriigi kodaniku taotluse suhtes; sel juhul teavitatakse viivitamatult komisjoni; taotluse käsitlemisel eeldatakse, et see on selgelt alusetu, ilma et see ükskõik millisel viisil kuidagi mõjutaks liikmesriigi otsustamisõigust.

PROTOKOLL (nr 25)
JAGATUD PÄDEVUSE TEOSTAMISE KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule:

Ainus artikkel

Kui liit on teatud valdkonnas võtnud meetmeid, hõlmab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 2 lõikes 2 sätestatud jagatud pädevuse teostamise ulatus üksnes neid elemente, mida asjaomane liidu õigusakt reguleerib, ega laiene kogu valdkonnale.

PROTOKOLL (nr 26)
ÜLDHUVITEENUSTE KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES rõhutada üldhuviteenuste olulisust,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes tõlgendavates sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule:

Artikkel 1

Liidu ühised väärtused seoses üldist majandushuvi pakkuvate teenustega Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 14 tähenduses sisaldavad eelkõige järgmist:

- riiklike, piirkondlike ja kohalike asutuste oluline roll ja laiaulatuslik suvaõigus osutada, tellida ja korraldada üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid nii palju kui võimalik vastavalt kasutajate vajadustele;
- erinevate üldist majandushuvi pakkuvate teenuste mitmekesisus ning kasutajate vajaduste ja eelistuste erinevused, mis võivad tuleneda erinevatest geograafilistest, sotsiaalsetest või kultuurilistest olukordadest;
- kõrge kvaliteet, ohutus ja vastuvõetav hind, võrdne kohtlemine ning üldise juurdepääsu ja kasutajate õiguste edendamine.

Artikkel 2

Aluslepingute sätted ei mõjuta mingil moel liikmesriikide pädevust osutada, tellida ja korraldada majandushuvi mitte pakkuvaid üldhuviteenuseid.

PROTOKOLL (nr 27)
SISETURU JA KONKURENTSI KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED

ARVESTADES, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 määratletud siseturg hõlmab süsteemi, mis tagab, et konkurentsi siseturul ei kahjustata,

ON LEPPINUD KOKKU, et:

sel eesmärgil võtab liit vajaduse korral meetmeid aluslepingute sätete, sealhulgas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 352 kohaselt.

Käesolev protokoll lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

PROTOKOLL (nr 28)
MAJANDUSLIKU, SOTSIAALSE JA TERRITORIAALSE
ÜHTEKUULUVUSE KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

MEENUTADES, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 sisaldub eesmärk edendada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust ja solidaarsust liikmesriikide vahel ning et Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõike 2 punktis c on nimetatud ühtekuuluvus loetletud ühena liidu jagatud pädevuse valdkondadest,

MEENUTADES, et kolmanda osa XVIII jao sätted majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse kohta on tervikuna õiguslik alus liidu meetmete ühendamiseks ja edasiarendamiseks majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse valdkonnas, sealhulgas uue fondi loomisel,

MEENUTADES, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 177 sätted näevad ette ühtekuuluvusfondi rajamise,

MÄRKIDES, et Euroopa Investeerimispank annab laenuks suuri ja kasvavaid summasid vaesemate piirkondade heaks,

MÄRKIDES soovi, et kokkulepped eraldiste kohta struktuurifondidest oleksid paindlikumad,

MÄRKIDES soovi muuta liidu osalustaset teatavate riikide programmides ja projektides,

MÄRKIDES ettepanekut võtta rohkem arvesse liikmesriikide suhtelist jõukust omaressursside süsteemis,

KINNITAVAD VEEL KORD, et majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamine on liidu täieliku arengu ja kestva edu jaoks esmatähtis,

KINNITAVAD VEEL KORD oma veendumust, et struktuurifondid peaksid jätkuvalt etendama kaalukat osa liidu eesmärkide saavutamisel ühtekuuluvuse valdkonnas,

KINNITAVAD VEEL KORD oma veendumust, et Euroopa Investeerimispank peaks jätkuvalt pühendama enamiku oma ressurssidest majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse arendamisele, ning deklareerivad oma valmisolekut vaadata Euroopa Investeerimispanga kapitalivajadused läbi niipea kui vaja,

LEPIVAD KOKKU, et ühtekuuluvusfond annab liidu rahalist toetust keskkonna ning üleeuroopaliste võrkude alaste projektide tarvis liikmesriikides, mille rahvamajanduse kogutoodang elaniku kohta on väiksem kui 90 % liidu keskmisest ning millel on olemas programm artiklis 126 sätestatud majanduslike lähenemiskriteeriumide täitmiseks,

DEKLAREERIVAD oma kavatsust võimaldada suurem paindlikkus struktuurifondidest raha eraldamise suhtes teatavateks vajadusteks, mida ei reguleeri praegused struktuurifondide eeskirjad,

DEKLAREERIVAD oma valmisolekut kohandada liidu osalustaset struktuurifondide programmide ja projektide raames, selleks et vältida vähemjõukate liikmesriikide eelarveliste kulutuste ülemäärast kasvu,

TÕDEVAD vajadust jälgida korrapäraselt edusamme majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamise suunas ning deklareerivad oma valmisolekut uurida selles suhtes kõiki vajalikke meetmeid,

DEKLAREERIVAD oma kavatsust võtta rohkem arvesse üksikute liikmesriikide toetusvõimet omaressursside süsteemis ning läbi vaadata vahendid, et korrigeerida vähemjõukate liikmesriikide suhtes regressiivseid elemente praeguses omaressursside süsteemis,

LEPIVAD KOKKU, et käesolev protokoll lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

PROTOKOLL (nr 29)
LIIKMESRIIKIDE AVALIK-ÕIGUSLIKU RINGHÄÄLINGU KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

VÕTTES ARVESSE, et liikmesriikide avalik-õiguslik ringhääling on otseselt seotud iga ühiskonna demokraatlike, sotsiaalsete ja kultuuriliste vajadustega ning vajadusega säilitada meedia pluralism,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes tõlgendavates sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Aluslepingute sätted ei piira liikmesriikide pädevust rahastada avalik-õiguslikku ringhäälingut niivõrd, kui niivõrd need summad määratakse ringhäälinguorganisatsioonidele avaliku teenuse osutamiseks, nagu selle teeb ülesandeks, määratleb ja korraldab iga liikmesriik, ja niivõrd, kui niivõrd selline rahastamine ei mõjuta kaubandustingimusi ega konkurentsi liidus määral, mis oleks vastuolus üldiste huvidega, kusjuures arvesse võetakse avaliku teenuse osutamist.

PROTOKOLL (nr 30)
**EUROOPA LIIDU PÕHIÕIGUSTE HARTA
KOHALDAMISE KOHTA POOLA JA
ÜHENDKUNINGRIIGI SUHTES**

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

ARVESTADES, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 6 tunnustab liit Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid,

ARVESTADES, et hartat tuleb kohaldada rangelt vastavalt eespool nimetatud artiklile 6 ja harta VII jaotisele,

ARVESTADES, et eespool nimetatud artiklis 6 nõutakse harta kohaldamist ja tõlgendamist Poola ja Ühendkuningriigi kohtute poolt ranges vastavuses nimetatud artiklis viidatud selgitustega,

ARVESTADES, et harta hõlmab nii õigusi kui põhimõtteid,

ARVESTADES, et harta hõlmab nii tsiviil- ja poliitilise iseloomuga sätteid kui majandusliku ja sotsiaalse iseloomuga sätteid,

ARVESTADES, et hartas kinnitatakse veel kord liidus tunnustatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid ning muudetakse asjaomased õigused märgatavamaks, kuid ei looda uusi õigusi ega põhimõtteid,

TULETADES MEELDE Euroopa Liidu lepingu, Euroopa Liidu toimimise lepingu ja üldise liidu õiguse kohaseid Poola ja Ühendkuningriigi kohustusi,

MÄRKIDES ÄRA Poola ja Ühendkuningriigi soovi selgitada harta rakendamise teatud aspekte,

SOOVIDES seetõttu selgitada harta rakendamist Poola ja Ühendkuningriigi seaduste ja haldustoimingute suhtes ning selle lubatavust Poolas ja Ühendkuningriigis,

KINNITADES VEEL KORD, et viited käesolevas protokollis harta erisätete toimimisele ei piira kuidagi teiste harta sätete toimimist,

KINNITADES VEEL KORD, et käesolev protokoll ei piira harta rakendamist teiste liikmesriikide suhtes,

KINNITADES VEEL KORD, et käesolev protokoll ei piira Euroopa Liidu lepingu, Euroopa Liidu toimimise lepingu ja üldise liidu õiguse kohaseid teisi Poola ja Ühendkuningriigi kohustusi,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule:

Artikkel 1

1. Harta ei laienda Euroopa Liidu Kohtu ega mis tahes Poola või Ühendkuningriigi kohtu pädevust leida, et Poola või Ühendkuningriigi seadused, määrused ja haldussätted, -praktika või -toimingud on vastuolus põhiõiguste, vabaduste ja põhimõtetega, mida ta kinnitab.

2. Eelkõige, ja kahtluse vältimiseks, sätestatakse, et miski harta IV jaotises ei anna Poola või Ühendkuningriigi suhtes kohaldamiseks kohtujurisdiktsiooni alla kuuluvaid õigusi, välja arvatud selles ulatuses, mis Poola või Ühendkuningriik on selliste õiguste osas näinud ette oma siseriiklikes õigusaktides.

Artikkel 2

Niivõrd, kuiõrd harta säte on seotud riiklike õigusaktide ja õiguspraktikaga, kohaldatakse seda üksnes Poolas või Ühendkuningriigis niivõrd, kuiõrd selles sisalduvaid õigusi või põhimõtteid tunnustatakse Poola või Ühendkuningriigi õigusaktides või õiguspraktikas.

PROTOKOLL (nr 31)
HOLLANDI ANTILLIDEL RAFINEERITUD
NAFTASAADUSTE EUROOPA LIITU IMPORTIMISE
KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES täpsustada üksikasju kaubandussüsteemi kohta, mida kohaldatakse Hollandi Antillidel rafineeritud naftasaaduste importimisel Euroopa liidus,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Artikkel 1

Käesolevat protokollis kohaldatakse liikmesriikides kasutamiseks imporditud naftasaaduste suhtes, mis kuuluvad Brüsseli nomenklatuuri rubriikidesse 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (parafiin, nafta- või põlevkiviõli ja parafiinijäägid) ja 27.14.

Artikkel 2

Liikmesriigid kohustuvad andma käesolevas protokollis sätestatud tingimustel Hollandi Antillidel rafineeritud naftasaadustele tollisoodustused, mis tulenevad Hollandi Antillide assotsieerimisest liiduga. Need sätted jäävad jõusse hoolimata sellest, milliseid päritolureegleid kohaldavad liikmesriigid.

Artikkel 3

1. Kui komisjon teeb liikmesriigi taotlusel või omal algatusel kindlaks, et Hollandi Antillidel rafineeritud naftasaaduste import liitu eespool artiklis 2 ettenähtud süsteemi kohaselt tekitab tõelisi raskusi ühe või mitme liikmesriigi turul, otsustab ta, et kõnealused liikmesriigid kehtestavad, suurendavad või taaskehtestavad nimetatud impordile tollimaksu sellises ulatuses ja selliseks ajavahemikuks, nagu on vaja olukorra lahendamiseks. Selliselt kehtestatud, suurendatud või taaskehtestatud tollimaksu ei tohi ületada samade toodete puhul kolmandate riikide suhtes kohaldatavat tollimaksu.

2. Lõike 1 sätteid võib kohaldada igal juhul, kui Hollandi Antillidel rafineeritud naftasaaduste import liitu tõuseb kahe miljoni tonnini aastas.

3. Nõukogule teatatakse otsustest, mida komisjon teeb vastavalt lõigetele 1 ja 2, kaasa arvatud need, mille eesmärk on liikmesriigi taotlus tagasi lükata. Nõukogu võtab selles küsimuses ükskõik millise liikmesriigi taotlusel vastutuse enda peale ja võib neid otsuseid igal ajal muuta või kehtetuks tunnistada.

Artikkel 4

1. Kui liikmesriik leiab, et Hollandi Antillidel rafineeritud naftasaaduste import otse või teiste liikmesriikide kaudu eespool artiklis 2 ettenähtud süsteemi kohaselt tekitab tema turul tõelisi raskusi ja et nende kõrvaldamiseks on vaja võtta viivitamata meede, võib see liikmesriik omal algatusel teha otsuse kohaldada neile importkaupadele tollimakse, mille määr ei tohi ületada samade toodete puhul kolmandate riikide suhtes kohaldatavat tollimaksu. Liikmesriik teatab oma otsusest komisjonile, kes ühe kuu jooksul otsustab, kas selle riigi meetmeid jätkatakse või tuleb need muuta või lõpetada. Komisjoni sellise otsuse suhtes kohaldatakse artikli 3 lõike 3 sätteid.

2. Kui Hollandi Antillidel rafineeritud naftasaaduste import ühte või mitmesse Euroopa Liidu liikmesriiki otse või teiste liikmesriikide kaudu eespool artiklis 2 ettenähtud süsteemi kohaselt ületab ühe kalendriaasta jooksul käesoleva protokollis lisas märgitud tonnaaži, loetakse meetmed, mida see liikmesriik või liikmesriigid lõike 1 alusel jooksuks aastaks võtavad, õigustatuks; kui komisjon on kinnitatud tonnaaži ületamises veendunud, võtab ta kõnealused meetmed arvesse. Niisugusel juhul hoiduvad teised liikmesriigid selle küsimuse vormikohasest esitamisest nõukogule.

Artikkel 5

Kui liit otsustab kohaldada naftasaadustele koguselisi piiranguid, olenemata sellest, kust need on imporditud, võib neid piiranguid kohaldada ka selliste Hollandi Antillidelt imporditud saaduste suhtes. Sel juhul antakse Hollandi Antillidele kolmandate riikidega võrreldes soodusrežiim.

Artikkel 6

1. Komisjon vaatab pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja komisjoniga ühehäälselt läbi artiklite 2–5 sätteid, kui naftasaadustele kolmandatest riikidest ja assotsieerunud riikidest võetakse vastu ühine päritolumääratlus või kui kõnealuste saaduste kohta tehakse otsuseid ühise kaubanduspoliitika raames või kui kehtestatakse ühine energiapoliitika.

2. Kui toimub niisugune läbivaatamine, tuleb Hollandi Antillide kasuks igal juhul säilitada sobival kujul ja naftasaaduste 2,5 miljoni tonnise miinimumkoguse suhtes samaväärsed soodustused.

3. Liidu kohustused käesoleva artikli lõikes 2 nimetatud samaväärsete soodustuste suhtes võidakse vajaduse korral jaotada riikide vahel, võttes arvesse käesoleva protokollis lisas näidatud tonnaaži.

Artikkel 7

Käesoleva protokolliga rakendamisel vastutab komisjon Hollandi Antillidel rafineeritud naftasaaduste liikmesriikidesse importimise tava järgimise eest. Vastavalt komisjoni soovitatud haldustingimustele edastavad liikmesriigid kogu selleks vajaliku teabe komisjonile, kes hoolitseb selle levitamise eest.

PROTOKOLLI LISA

Hollandi Antillidel rafineeritud naftasaaduste importi Euroopa Liitu käsitleva protokolliga artikli 4 lõike 2 rakendamiseks on kõrged lepinguosalisused otsustanud, et Antillidelt imporditud naftasaaduste 2 miljoni tonnine kogus jagatakse liikmesriikide vahel järgmiselt:

Saksamaa	625 000 tonni
Belgia/Luksemburgi majandusliit	200 000 tonni
Prantsusmaa	75 000 tonni
Itaalia	100 000 tonni
Madalmaad	1 000 000 tonni

PROTOKOLL (nr 32)
VARA OMANDAMISE KOHTA TAANIS

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

SOOVIDES lahendada teatavaid konkreetseid Taaniga seotud probleeme,

ON LEPPINUD KOKKU järgmises sättes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Olenemata aluslepingute sätetest võib Taani säilitada senised õigusaktid suvemaja omandamise kohta.

PROTOKOLL (nr 33)
EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLI 157 KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED

ON LEPPINUD KOKKU järgmises sättes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 157 kohaldamisel ei loeta kutsealase sotsiaalkindlustusskeemi alusel saadud hüvitisi töötasuks, kui ja niivõrd kui need on seotud töötamisperioodiga enne 17. maid 1990, välja arvatud töötajate või nende nimel nõude esitajate puhul, kes on enne seda kuupäeva alustanud kohtumenetlust või esitanud võrdväärse nõude sellekohase siseriikliku õiguse alusel.

PROTOKOLL (nr 34)
ERIKORRA KOHTA GRÖÖNIMAA SUHTES

Ainus artikkel

1. Ühise kalatoodete turu korraldusele alluvate liitu imporditavate Gröönimaalt pärinevate toodete režiim, kuigi see vastab ühise turukorralduse mehhanismidele, hõlmab vabastamist tollimaksust ja samaväärse toimega maksudest ning koguseliste piirangute ja samaväärse toimega meetmete puudumist, kui liidu ning Gröönimaa eest vastutava võimuorgani vahelise lepingu kohaselt liidule antud võimalused pääseda Gröönimaa kalastusvöönditesse liitu rahuldavad.

2. Kõik selliste toodete impordi korraga seotud meetmed, kaasa arvatud need, mis käsitlevad selliste meetmete elluviimist, võetakse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 43 ettenähtud menetlusele.

PROTOKOLL (nr 35)
PROTOKOLL IIRIMAA PÕHISEADUSE ARTIKLI 40
LÕIKE 3 PUNKTI 3 KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED

ON LEPPINUD KOKKU järgmises sättes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule.

Mitte miski aluslepingutes, Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingus või neid lepinguid muutvates või täiendavates lepingutes või aktides ei mõjuta Iiri põhiseaduse artikli 40 lõike 3 punkti 3 kohaldamist Iirimaaal.

PROTOKOLL (nr 36) ÜLEMINEKUSÄTETE KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

ARVESTADES, et selleks, et korraldada üleminekut enne Lissaboni lepingu jõustumist kohaldatavate aluslepingute institutsioonilistelt sätetelt asjaomases lepingus ette nähtud institutsioonilistele sätetele, on vaja kehtestada üleminekusätted,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule:

Artikkel 1

Käesolevas protokollis mõistetakse „aluslepingute” all Euroopa Liidu lepingut, Euroopa Liidu toimimise lepingut ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut.

I JAOTIS

SÄTTED EUROOPA PARLAMENDI KOHTA

Artikkel 2

1. Alates käesoleva artikli jõustumise kuupäevast kuni 2009.–2014. aastaks valitud Euroopa Parlamendi koosseisu volituste lõpuni ja erandina 2009. aasta juunis toimunud Euroopa Parlamendi valimiste ajal kehtinud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 189 teisest lõigust ja artikli 190 lõikest 2 ning Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu artikli 107 teisest lõigust ja artikli 108 lõikest 2, ning erandina Euroopa Liidu lepingu artikli 14 lõike 2 esimese lõiguga ette nähtud kohtade arvust lisatakse olemasolevale 736le kohale järgmised 18 kohta, mistõttu suureneb kuni 2009.–2014. aastaks valitud Euroopa Parlamendi koosseisu volituste lõpuni Euroopa Parlamendi liikmete koguarv ajutiselt 754le:

Bulgaaria	1	Madalmaad	1
Hispaania	4	Austria	2
Prantsusmaa	2	Poola	1
Itaalia	1	Sloveenia	1
Läti	1	Rootsi	2
Malta	1	Ühendkuningriik	1

2. Erandina Euroopa Liidu lepingu artikli 14 lõikest 3 nimetavad asjaomased liikmesriigid isikud, kes täidavad lõikes 1 osutatud lisakohad, vastavalt oma siseriiklikele õigusaktidele ja tingimused, et need isikud on valitud otsestelt ja üldistel valimistel kas:

a) asjaomases liikmesriigis korraldatud erakorralistel otsestelt ja üldistel valimistel vastavalt Euroopa Parlamendi valimiste suhtes kohaldatavatele sätetele;

- b) tuginedes 4.–7. juuni 2009. aasta Euroopa Parlamendi valimiste tulemustele või
- c) lastes oma riigi parlamendil nimetada oma liikmete hulgast vajamineva arvu liikmeid vastavalt igas asjaomases liikmesriigis kehtestatud korrale.

3. Euroopa Ülemkogu võtab vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 14 lõike 2 teisele lõigule vastu otsuse Euroopa Parlamendi koosseisu kindlaksmääramise kohta aegsasti enne Euroopa Parlamendi 2014. aasta valimisi.

II JAOTIS

SÄTTED KVALIFITSEERITUD HÄÄLTEENAMUSE KOHTA

Artikkel 3

1. Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõike 4 kohaselt jõustuvad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 2 sätted kvalifitseeritud häälteenamuse määramise kohta Euroopa Ülemkodus ja nõukogus 1. novembril 2014.

2. Kui 1. novembri 2014 ja 31. märtsi 2017 vahel on otsuse tegemiseks nõutav kvalifitseeritud häälteenamus, võib nõukogu liige nõuda, et selline otsus võetakse vastu lõikes 3 määratletud kvalifitseeritud häälteenamusega. Sel juhul kohaldatakse lõikeid 3 ja 4.

3. Ilma et see piiraks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 235 lõike 1 teise lõigu kohaldamist, kehtivad kuni 31. oktoobrini 2014 järgmised sätted:

Kui Euroopa Ülemkogu ja nõukogu otsuste tegemisel on nõutav kvalifitseeritud häälteenamus, arvestatakse liikmete häält järgmiselt:

Belgia	12	Luksemburg	4
Bulgaaria	10	Ungari	12
Tšehhi Vabariik	12	Malta	3
Taani	7	Madalmaad	13
Saksamaa	29	Austria	10
Eesti	4	Poola	27
Iirimaa	7	Portugal	12
Kreeka	12	Rumeenia	14
Hispaania	27	Sloveenia	4
Prantsusmaa	29	Slovakkia	7
Itaalia	29	Soome	7
Küpros	4	Rootsi	10
Läti	4	Ühendkuningriik	29
Leedu	7		

Kui otsus tuleb teha aluslepingute kohaselt komisjoni ettepaneku põhjal, on otsuste vastuvõtmiseks vaja vähemalt 255 poolthäält, mis esindavad liikmete enamust. Muudel juhtudel tehakse otsused vähemalt 255 poolthäälega, mis esindavad vähemalt kaht kolmandikku liikmetest.

Kui Euroopa Ülemkogu või nõukogu võtab õigusakti vastu kvalifitseeritud häälteenamusega, võib Euroopa Ülemkogu liige või nõukogu liige taotleda, et tehtaks kindlaks, kas kvalifitseeritud häälteenamuse moodustavad liikmesriigid esindavad vähemalt 62 % liidu elanike üldarvust. Kui see tingimus ei ole täidetud, jääb asjaomane õigusakt vastu võtmata.

4. Kui aluslepingute kohaldamisel ei osale hääletamisel kõik nõukogu liikmed, nimelt juhtudel, kui on osutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 kohaselt määratletud kvalifitseeritud häälteenamusele, määratletakse kuni 31. oktoobrini 2014 kvalifitseeritud häälteenamust kui sedasama võrdelist osa arvestatud häälest ja sedasama võrdelist osa nõukogu liikmete arvust ning vajadusel kui sedasama protsendimäära asjaomaste liikmesriikide elanikest, mis on sätestatud käesoleva artikli lõikes 3.

III JAOTIS

SÄTTED NÕUKOGU KOOSSEISUDE KOHTA

Artikkel 4

Kuni Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõike 6 esimeses lõigus osutatud otsuse jõustumiseni võib nõukogu koos käia asjaomase lõike teises ja kolmandas lõigus sätestatud koosseisudes ja muudes koosseisudes, mille nimekirja on kehtestatud üldasjade nõukogu lihthäälteenamusega.

IV JAOTIS

SÄTTED KOMISJONI, SEALHULGAS LIIDU VÄLISASJADE JA JULGEOLEKUPOLIITIKA KÕRGE ESINDAJA KOHTA

Artikkel 5

Lissaboni lepingu jõustumise kuupäeval ametis olevad komisjoni liikmed jäävad ametisse kuni oma ametiaja lõpuni. Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ametisse nimetamise kuupäeval lõpeb siiski kõrge esindajaga sama kodakondsusega komisjoni liikme ametiaeg.

V JAOTIS

SÄTTED NÕUKOGU PEASEKRETÄRI, ÜHISE VÄLIS- JA JULGEOLEKUPOLIITIKA KÕRGE ESINDAJA JA NÕUKOGU ASEPEASEKRETÄRI KOHTA

Artikkel 6

Nõukogu peasekretäri, ühise välis- ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja nõukogu asepeasekretäri ametiaeg lõpeb Lissaboni lepingu jõustumise kuupäeval. Nõukogu nimetab peasekretäri vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 240 lõikele 2.

VI JAOTIS
SÄTTED NÕUANDVATE ORGANITE KOHTA

Artikkel 7

Kuni Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 301 osutatud otsuse jõustumiseni on majandus- ja sotsiaalkomitee liikmete arv järgmine:

Belgia	12	Luksemburg	6
Bulgaaria	12	Ungari	12
Tšehhi Vabariik	12	Malta	5
Taani	9	Madalmaad	12
Saksamaa	24	Austria	12
Eesti	7	Poola	21
Iirimaa	9	Portugal	12
Kreeka	12	Rumeenia	15
Hispaania	21	Sloveenia	7
Prantsusmaa	24	Slovakkia	9
Itaalia	24	Soome	9
Küpros	6	Rootsi	12
Läti	7	Ühendkuningriik	24
Leedu	9		

Artikkel 8

Kuni Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 305 osutatud otsuse jõustumiseni on regionide komitee liikmete arv järgmine:

Belgia	12	Luksemburg	6
Bulgaaria	12	Ungari	12
Tšehhi Vabariik	12	Malta	5
Taani	9	Madalmaad	12
Saksamaa	24	Austria	12
Eesti	7	Poola	21
Iirimaa	9	Portugal	12
Kreeka	12	Rumeenia	15
Hispaania	21	Sloveenia	7
Prantsusmaa	24	Slovakkia	9
Itaalia	24	Soome	9
Küpros	6	Rootsi	12
Läti	7	Ühendkuningriik	24
Leedu	9		

VII JAOTIS

ÜLEMINEKUSÄTTED ENNE LISSABONI LEPINGU JÕUSTUMIST EUROOPA LIIDU
LEPINGU V JA VI JAOTISE ALUSEL VASTUVÕETUD ÕIGUSAKTIDE KOHTA*Artikkel 9*

Liidu institutsioonide, organite ja asutuste poolt Euroopa Liidu lepingu alusel enne Lissaboni lepingu jõustumist vastuvõetud õigusaktide õiguslik toime säilib kuni asjaomaste õigusaktide kehtetuks tunnistamise, tühisteks tunnistamise või muutmiseni aluslepingute kohaldamisel. Sama kehtib Euroopa Liidu lepingu alusel liikmesriikide vahel sõlmitud konventsioonide suhtes.

Artikkel 10

1. Enne Lissaboni lepingu jõustumist politseikoostöö ja kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas vastuvõetud liidu õigusaktide puhul on üleminekumeetmena institutsioonide volitused asjaomase lepingu jõustumise kuupäeval järgmised: Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 258 põhinevaid komisjoni volitusi ei kohaldata ning Euroopa Liidu lepingu enne Lissaboni lepingu jõustumist kehtinud versiooni VI jaotisel põhinevad Euroopa Liidu Kohtu volitused jäävad samaks, isegi kui neid on aktsepteeritud asjaomase Euroopa Liidu lepingu artikli 35 lõike 2 alusel.

2. Lõikes 1 osutatud õigusakti muutmine toob endaga kaasa asjaomases lõikes osutatud institutsioonide aluslepingute kohaste volituste kohaldamise muudetud õigusakti puhul ja nende liikmesriikide osas, kelle suhtes asjaomast õigusakti kohaldatakse.

3. Igal juhul kaotab lõikes 1 osutatud üleminekumeede kehtivuse viie aasta pärast alates Lissaboni lepingu jõustumist.

4. Hiljemalt kuus kuud enne lõikes 3 osutatud üleminekuperioodi lõppu võib Ühendkuningriik teatada nõukogule, et ta ei aktsepteeri lõikes 1 osutatud õigusaktide puhul lõikes 1 osutatud institutsioonide aluslepingutes sätestatud volitusi. Kui Ühendkuningriik on asjaomase teate teinud, lõpetatakse tema suhtes kõikide lõikes 1 osutatud õigusaktide kohaldamine alates lõikes 3 osutatud üleminekuperioodi lõppemisest. Käesolevat lõiku ei kohaldata Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavate muudetud õigusaktide suhtes, nagu on osutatud lõikes 2.

Nõukogu määrab kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni ettepaneku põhjal kindlaks eelnevast tuleneva vajaliku üleminekukorra. Ühendkuningriik ei osale selle otsuse vastuvõtmises. Nõukogu kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 punktile a.

Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni ettepaneku põhjal võtta samuti vastu otsuse, millega määratakse kindlaks, et Ühendkuningriik vastutab vajadusel võimalike otseste finants-tagajärgede eest, mis tulenevad põhjendatult ja vältimatult asjaomastes õigusaktides osalemise lõpetamisest.

5. Ühendkuningriik võib hiljem teatada igal ajal nõukogule oma soovist osaleda õigusaktides, mille kohaldamine on tema suhtes lõpetatud vastavalt lõike 4 esimesele lõigule. Sellisel juhul kohaldatakse vastavalt vajadusele kas Euroopa Liidu raamistikku integreeritud Schengeni *acquis*'d käsitleva protokoli või Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes käsitleva protokoli asjakohaseid sätteid. Asjaomaste õigusaktide puhul kohaldatakse aluslepingutes sätestatud institutsioonide volitusi. Toimides asjakohaste protokollide alusel, püüavad liidu institutsioonid ja Ühendkuningriik uuesti sisse seada Ühendkuningriigi võimalikult suures ulatuses osalemist liidu *acquis*'s vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas, ilma et see mõjutaks tõsiselt *acquis*' eri osade praktilist toimimist, järgides samas nende sidusust.

PROTOKOLL (nr 37)
ESTÜ ASUTAMISLEPINGU KEHTIVUSE LÕPPEMISE
FINANTSTAGAJÄRGEDE NING SÖE JA TERASE
TEADUSFONDI KOHTA

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

MEELDE TULETADES, et kõik Euroopa Söe- ja Teraseühenduse varad ja kohustused 23. juuli 2002. aasta seisuga anti 24. juulil 2002 üle Euroopa Ühendusele,

VÕTTES ARVESSE soovi kasutada neid rahalisi vahendeid teadusuuringuteks söe- ja terasetööstusega seotud sektorites ning seetõttu vajadust näha sellega seoses ette teatavad erieeskirjad,

ON LEPPINUD KOKKU järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule.

Artikkel 1

1. Nende varade ja kohustuste netoväärtus, nagu see kajastub ESTÜ bilansis 23. juulil 2002, võttes arvesse likvideerimisoperatsioonidest tingitud võimalikke juurde- või mahaarvamisi, loetakse söe- ja terasetööstusega seotud sektorites tehtavateks teadusuuringuteks mõeldud varadeks, mida nimetatakse „likvideeritavaks ESTÜks”. Likvideerimise lõpuleviimisel nimetatakse neid „söe ja terase teadusfondi varadeks”.

2. „Söe ja terase teadusfondiks” nimetatavatest varadest saadavat tulu kasutatakse üksnes väljaspool teadusuuringute raamprogrammi toimivateks teadusuuringuteks söe- ja terasetööstusega seotud sektorites vastavalt käesoleva protokollile ja selle alusel vastuvõetud aktide sätetele.

Artikkel 2

Nõukogu võtab seadusandliku erimenetluse kohaselt pärast parlamendilt nõusoleku saamist vastu kõik käesoleva protokollile rakendamiseks vajalikud sätted, sealhulgas olulised põhimõtted.

Nõukogu võtab komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga meetmeid, millega kehtestatakse söe ja terase teadusfondi varade haldamist käsitlevad mitmeaastased finantssuunised ning söe ja terase teadusfondi uurimisprogrammide tehnilised suunised.

Artikkel 3

Kui käesolevas protokollis ja selle põhjal vastuvõetud aktides ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse aluslepingute sätteid.
